

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Setè període

Sèrie P - Número 102

Dijous, 31 d'octubre de 2002

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN RIGOL I ROIG

Sessions plenàries núm. 67, segona i darrera reunió, i 68

Í N D E X

Sessió núm. 67.2

Interpellació

al Consell Executiu sobre la igualtat dona - home en l'àmbit econòmic i laboral (tram. 300-00979/06) (p. 3)

Interpellació

al Consell Executiu sobre la situació del tèxtil a Catalunya (tram. 300-0101/206) (p. 8)

Interpellació

al Consell Executiu sobre les polítiques del joc d'atzar (tram. 300-00297/06) (p. 13)

Interpellació

al Consell Executiu sobre la contenció de les emissions de gasos que provoquen l'efecte hivernacle
(tram. 300-00273/06) (p. 18)

Interpellació

al Consell Executiu sobre les condicions dels ecosistemes fluvials, especialment pel que fa al del riu Ebre
(tram. 300-00994/06) (p. 23)

Interpellació

al Consell Executiu sobre la política ambiental, especialment pel que fa a la qualitat de l'aigua
(tram. 300-01001/06) (p. 28)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política energètica,
especialment pel que fa a l'energia eòlica (tram. 302-00261/06) (p. 33)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les necessitats de la xarxa viària catalana
(tram. 302-00262/06) (p. 38)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre política mediambiental,
especialment pel que fa a la qualitat de l'aigua del riu Ebre (tram. 302-00263/06) (p. 42)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'assetjament sexual en els llocs de treball
(tram. 302-00264/06) (p. 46)

→

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la sinistralitat de la xarxa viària catalana
(tram. 302-00265/06) (p. 51)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els viatges institucionals dels seus membres
(tram. 302-00266/06) (p. 55)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria de relacions
institucionals i de projecció de la institució (tram. 302-00268/06) (p. 56)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els esports d'aventura,
especialment pel que fa a la regulació i la formació dels professionals (tram. 302-00267/06) (p. 59)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la prevenció i l'extinció d'incendis
(tram. 302-00269/06) (p. 63)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política energètica a Catalunya
(tram. 302-00270/06) (p. 64)

Sessió núm. 68

Projecte

de pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges per a l'any 2003 (tram. 230-00004/06) (p. 69)

Designació

de diputats interventors per al període pressupostari del 2003 (tram. 231-00004/06) (p. 75)

Liquidació

del pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges corresponent al primer període del 2002
(tram. 232-00008/06) (p. 75)

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 67.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i sis minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i pel lletrat Sr. Santaló i Burrull.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap i dels consellers de Sanitat i Seguretat Social, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, d'Indústria, Comerç i Turisme, de Medi Ambient i d'Interior.

El president

Es reprèn la sessió.

El punt dotzè de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre l'autogovern. El presenta, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya... (*Remor de veus.*) Perdó, és veritat –és veritat. És que estava pensant en Fray Luís de León, deia: «Como decíamos ayer...», i, per tant, anava...

Interpellació al Consell Executiu sobre la igualtat dona - home en l'àmbit econòmic i laboral (tram. 300-00979/06)

El tretzè punt de l'ordre del dia, que és una bona manera de començar. És la interpellació al Consell Executiu sobre la igualtat dona - home en l'àmbit econòmic i laboral. El presenta la il·lustre diputada senyora Carina Mejías, que té la paraula.

La Sra. Mejías Sánchez

Gràcies, senyor president, gràcies als diputats assistents, un èxit de crítica i públic. Dir al senyor conseller, en primer lloc, que la veritat és que no pensava que hagués de respondre en aquesta interpellació. Vostè pensava que la meua interpellació anava adreçada a un altre departament i, per tant, que el contingut d'aquesta espero que estigui en consonància amb la seva resposta, o, com a mínim, vostè me la pugui respondre, perquè pujo en aquesta tribuna amb un objectiu molt clar, com és el d'aconseguir d'aquest Govern una acció decidida, molt decidida, per impulsar mesures que intentin, d'alguna manera i substancialment, millorar la qualitat de vida de les dones que han de fer compatible la seva vida familiar i laboral, perquè estem en un moment, com vam veure ahir, en què es parla d'involució autonòmica i en què es fa una reclamació sistemàtica de més i més competències per al Govern de la Generalitat, i des del Grup Popular volem demostrar que és molt més important fer una bona gestió d'aquelles competències que ja es tenen, i volem i podem demostrar que, avui per avui, el que falta encara és molta voluntat política per poder avançar en aquells canvis estructurals que permetin fer realitat aquesta igualtat d'oportunitats de què parla la interpellació entre homes i dones i per facilitar a les dones el seu desenvolupament personal, tant dins de la família com en el treball.

Permeti'm que li recordi, senyor conseller, que l'article 9.27 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atorga

competències exclusives a la Generalitat en matèria de promoció de la dona i que, per tant, l'exercici d'aquesta competència ha de permetre respondre a les necessitats de millorar les condicions de vida de les dones que treballen per tal d'evitar les contínues renúncies, que significarien, sens dubte, un retrocés en aquell camí que ja hem fet.

Volem fer objectiu d'aquesta interpellació avançar en la conciliació de la vida familiar i laboral. Per tant, fer de la família un nucli social essencial i la protagonista dels nostres objectius de la plena ocupació per a les dones, seguint així les recomanacions que l'Organització de les Nacions Unides ens va fer en la seva assemblea extraordinària per revisar aquells acords que es van prendre a Bejjin.

Després de vint anys de govern de Convergència, ha estat amb el Govern Popular, l'any 99, quan s'impulsa la primera Llei de conciliació de la vida familiar i laboral, afrontant així el gran repte del segle que acabem de tancar: el repte de la incorporació de les dones al món laboral.

La incorporació de la dona al sistema educatiu, a la universitat, al món professional i a l'empresarial han estat grans avenços. Actualment tenim a Catalunya les dones més ben formades de la nostra història, però els indicadors ens marquen encara unes taxes d'atur entre dones molt superior al dels homes, i és de tots conegut que hi ha un moment en la vida de les dones, que és amb el naixement dels seus fills, que ara fa un moment ho comentàvem amb vostè, senyor conseller, en què ens veiem obligades a prendre decisions, decisions importants, que han de marcar el futur de les nostres vides, decisions que en molts casos suposen una renúncia a la nostra professió, a la nostra tasca emprenedora, un període de temps en què la nostra dedicació ha de ser doble, amb part per a la família i amb part per al nostre treball, perquè sabem i som conscients, senyor conseller –n'hi han dades–, que encara són molts els homes que no s'atreveixen, per raó del seu entorn, a agafar les baixes maternals, paternals en aquesta casos, i per les mateixes organitzacions de les empreses.

Avui tenim una nova iniciativa que s'impulsa, i que és comentari dintre de tots els mitjans de comunicació, de la possibilitat de fer compatible aquesta baixa maternal amb la baixa també dels pares per a la dedicació als seus fills i per a una millor implicació dintre de les tasques domèstiques, perquè és també una realitat, senyor conseller, i ho sabem, que en les negociacions dels convenis col·lectius no hi ha prou ni informació ni assessorament que faciliti la inclusió d'aquestes mesures de conciliació de la vida familiar i laboral que permetin fer-la realitat.

Per això considerem que és necessari, i molt, impulsar noves polítiques per crear un marc favorable perquè aquesta maternitat lliurement consentida no signifiqui renunciar a res. Les dones no volem renunciar, senyor conseller, al nostre desenvolupament personal, perquè sabem que contribuïm en bona mesura a aquell objectiu tan important que és la plena ocupació del nostre país, i sabem que l'ocupació, senyor conseller, és un element fonamental tant de l'estabilitat laboral del país..., però també sabem i som conscients que les nos-

tres famílies, la família, és un element fonamental de l'estabilitat social i la cohesió.

Diuen, senyor conseller, que viure bé és treballar bé i que qui treballa bé viu millor. En canvi, hi ha un gran sector de la població que no ha vist millores en el desenvolupament de la seva activitat professional. M'estic referint al conjunt d'aquestes dones emprenedores, professionals liberals, sobretot, i empresàries, que formen una gran part del teixit de grans professionals d'aquest país, que dia a dia es troben amb les portes tancades de l'Administració per poder impulsar polítiques i mesures que els permetin conciliar la seva vida laboral i familiar. Li donaré només unes xifres: tres de cada quatre empreses que es creen a Catalunya les crea una dona; un de cada quatre llocs de treball els crea una empresa dirigida per una dona, i el 3,4 del creixement empresarial de les petites i mitjanes empreses és femení. En canvi, aquestes dades, que podríem considerar-les com molt positives, tenen el seu vessant negatiu, i és que s'han fet amb una absoluta manca de serveis socials, als quals aquestes dones tenen dret com a ciutadanes, i quan parles amb elles, quasi totes fan servir la paraula «coratge», coratge per enfrontar-se al treball, a la compatibilització de la seva feina amb el treball i amb la vida diària. «Enfrontar-se a la por amb coratge» és una frase que es repeteix molt sovint entre les dones que prenen la iniciativa d'impulsar empreses que formen part molt important del nostre teixit empresarial.

Ens agradaria saber, senyor conseller, quines són les previsions del seu Departament per impulsar mesures que facilitin aquesta conciliació, perquè sabem que les dones que treballen i tenen família se les acostuma a culpabilitzar de tot: tenim la culpa de l'absentisme laboral; de la menor dedicació al seu treball, tot i que les dones, en l'absentisme laboral..., és menor el nombre de dones que fan absentisme que el d'homes; si decidim no tenir fills, tenim la culpa de l'envelliment de la població; si en tenim, se'ns culpa que deixem tota la responsabilitat en mans de l'escola; se'ns culpa de la mala atenció a la gent gran, perquè no els dediquem prou temps. Implica, tot això, una invitació constant a la renúncia, a renunciar al nostre desenvolupament professional en benefici de l'atenció als altres i a renunciar i a decidir si treballem o ens quedem a casa perquè no ens culpabilitzin.

El que cal, senyor conseller, és fer reformes introduint uns conceptes que ens permetin canviar les condicions de vida de les dones treballadores: el millor repartiment del temps i de l'espai; introduir conceptes de flexibilitat en l'organització empresarial; de diversitat; de flexibilitat en els horaris, tant els professionals com els comercials, com els escolars, perquè hi ha una dada molt important, i és que últimament és l'Administració pública la que ha patit una forta feminització. Per què? Perquè, generalment, els horaris en l'Administració pública fan factible aquesta compatibilització de la vida familiar i laboral. Les dones arriben a l'Administració pública per mèrits propis, en igualtat de condicions que els homes, a través d'una oposició. En canvi, la millor racionalització del temps..., aquests horaris intensius fan que puguin permetre fer aquesta doble tasca, la doble llista, la laboral i la familiar. La doble jornada, en

aquests casos, és factible: les compres, l'atenció als infants, l'atenció sanitària, i, per raó del tipus de treball, s'ha produït aquesta feminització. També la flexibilitat dels horaris és una qüestió que ja s'ha plantejat des de fa molt temps. Fins i tot, vaig sentir que el president de la Generalitat parlava de la necessitat de fer-se un replantejament, durant el debat de política general. Però en aquest cas, i en el tema dels horaris, en el moment en què hem plantejat algunes iniciatives, només han servit per rebre una allau de crítiques, sobretot en el tema dels horaris escolars.

Aquesta és la raó per la qual les dones ens veiem en molts casos abocades a la precarietat laboral, per poder treballar una mitja jornada, a vegades amb caràcter voluntari, però moltes altres obligades per raó de pressions del seu entorn familiar i empresarial.

Quines són les previsions del seu Departament per emprendre alguna iniciativa de tal manera que es puguin organitzar noves formes d'organització horària que permetin, a la vegada, un bon resultat o un bon rendiment empresarial?

I quant a la remuneració, senyor conseller, sabem, també, que el salari de les dones continua encara sent el salari complementari per a la família, mai el salari d'una dona no ha sigut el principal i el de suport. I això, en realitat, no és cert, perquè hi ha moltes famílies que, avui per avui, siguin del tipus que siguin, hi continuen tenint, les dones, una aportació molt important. Això respon encara a un estereotip que no es correspon amb la realitat, però que, malauradament, implica que les dones tinguin, encara avui, una doble jornada.

Sabem que encara són moltes les situacions de discriminació que pateixen les dones pel que fa a la valoració del seu treball, i per això cal crear mecanismes de valoració d'aquest treball remunerat per tal d'evitar discriminacions que sovint trobem d'igual treball, diferent salari, simplement per ser dona, per condició de dona.

És per totes aquestes raons que nosaltres li plantejem aquestes qüestions. Amb la meua intervenció vull dir-li, senyor conseller, que, tot i tenint competència exclusiva en aquesta matèria d'igualtat d'oportunitats i de promoció de la dona després de l'aprovació de la Llei de conciliació de la vida familiar el novembre del 99 al Congrés dels Diputats, només s'ha impulsat una legislació que ha sigut la Llei de conciliació de la vida familiar i laboral a l'Administració pública, on potser és més fàcil, però nosaltres volem saber si hi han altres iniciatives que puguin millorar la condició de vida de les dones en altres sectors del treball.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyora diputada. L'honorable conseller té la paraula.

El conseller de Treball (Sr. Lluís Franco i Sala)

Gràcies, senyor president. Senyors i senyores diputats i diputades, jo penso que de la meua intervenció queda-

rà clar i es posarà en evidència que en aquest àmbit, com en la resta, el Govern de la Generalitat actua d'una forma que és activa i és eficaç. I ho faré amb una anàlisi de la situació i, a més a més de l'anàlisi de la situació, centrant també en l'àmbit de quins són els objectius, quines mesures s'estan realitzant, i de forma molt particular algun dels temes que vostè ha plantejat i que nosaltres entenem, i així ho estem impulsant, que seran temes no de futur, sinó temes de present, un d'ells el de la conciliació de la vida familiar i laboral.

Vostè ha parlat, fins i tot, de la doble càrrega que tenen les dones. Jo ho he dit, fins i tot, alguna vegada des d'aquest faristol: no doble càrrega, sinó, tal com està organitzada avui en dia la societat en moltes famílies, malauradament, la dona no és que tingui una doble càrrega, sinó que en té una de triple, perquè, a més a més de portar tot el que és la gestió de les coses que fan referència a la família, fa la feina laboral, i quan hi ha qualsevol problema de qualsevol persona propera, una persona gran, un impedit, de seguida, la persona que hi acudeix és la dona.

Per tal motiu, sí que coincideixo amb vostè que, tot i els avenços importants que hi han a la societat, encara hi ha un comportament, una actuació, que no és exactament igual per al tema del gènere. I, per això, des de l'Institut Català de la Dona es va, fins i tot, impulsar i comentar algunes actuacions, i es va dir que si nosaltres atenguéssim el que és el producte interior brut que té un país, s'hauria de tenir molt en compte totes aquestes actuacions, que, per la mecànica tradicional de mesurar-ho, no hi són.

Permeti'm que faci una referència especial a un àmbit que és molt important en el tema de la igualtat home-dona, que és la incorporació de la dona en el mercat laboral. Vostès saben que, com a conseqüència d'un debat que aquí, a més a més, vam tenir en el Parlament, hem fet, i el farem cada any, un estudi de la situació laboral de la dona a Catalunya. Un dels avenços importants que s'ha produït és, precisament, aquesta incorporació de la dona al mercat laboral. Aquest estudi, pel que fa l'any 2001, jo penso que hi han algunes dades, no els les diré totes, vostès hi tenen accés, però sí que n'hi ha algunes que penso que són molt significatives i que fa anys no eren plantejables.

El tema concret que a 31 de desembre d'enguany el 41% de l'afiliació a la Seguretat Social a Catalunya siguin dones jo ho valoro des d'un punt de vista molt positiu, màximament si ens fixem que durant l'any 2001 se'n van incorporar –dones a l'afiliació a la Seguretat Social– més de 47.000, cosa que significa dos de cada tres noves altes que va tenir l'afiliació a la Seguretat Social, si comparem 31 de desembre del 2000 amb 31 de desembre de 2001.

Segona dada, taxa d'ocupació femenina: pràcticament estem arribant als nivells de mitjana de la Unió Europea. I si nosaltres anem en matèria de contractes de treball, no arriba a la meitat, però gairebé la meitat: el 47% dels contractes de treball que es fan a Catalunya, o que es van fer, millor dit, durant l'any 2001, s'han fet a dones.

Quina és l'evolució d'aquesta situació si ens agafem a aquesta legislatura? Miri, si ens agafem nosaltres a

aquesta legislatura, agafem afiliació a la Seguretat Social, ens trobem que durant aquesta legislatura hi ha un increment lleugerament superior a les cent quaranta mil dones en el mercat laboral català. Això ha beneficiat pràcticament tots els trams d'edat; si després vol, entrem en aquestes xifres puntuals.

Segon: taxa d'activitat. S'ha arribat a la taxa d'activitat europea de les dones, que és del 60%, i s'han incrementat tres punts durant aquesta legislatura. Quan vam començar era del 57%, i això, a més a més, és una taxa set punts per sobre de la de l'Estat.

Taxa d'ocupació. Ho he dit abans: pràcticament hem arribat a la mitjana de la Unió Europea, amb un creixement, en aquesta legislatura, de quatre punts, del 49 a pràcticament el 53%; una xifra que s'apropa moltíssim a la que és l'europea i que, a més a més, dona per fet una altra circumstància, que és que hi han vuit punts sobre la mitjana de l'Estat espanyol.

I taxa d'estabilitat, feina amb contracte indefinit. Vam començar aquesta legislatura amb un 69% de les dones amb contracte indefinit i a hores d'ara és el 72%: tres punts més.

De tota manera, jo li reconec que hem de continuar avançant; hem de continuar avançant perquè, si comparem aquestes dades amb les dels homes, són diferents. He parlat de taxa d'ocupació del 53% i, en el cas concret dels homes, aquesta taxa d'ocupació és del 78%. O pensem, per exemple, que en estabilitat és el 72%, i en el cas de l'home, el 80%. De tota manera, en aquesta legislatura també aquestes xifres, de mica en mica, es van escurçant.

Quins objectius tenim davant d'això? Evidentment, afavorir la contractació de les dones, un objectiu; segon, millorar la qualitat en el treball, i tercer, podríem dir, tot el que fa referència a altres àmbits de caràcter transversal, com pot ser el cas concret que vostè ha comentat, de la conciliació de la vida familiar i laboral. Si tinc temps, després els comentaré una per una totes les mesures, però, com he vist que vostè ha centrat molt el tema en l'àmbit de la conciliació de la vida familiar i laboral i en el tema de la participació de la dona en l'activitat emprenedora i en els horaris, em centraré ara en aquests tres a què vostè ha fet una especial referència.

Foment de la presència de la dona en l'activitat emprenedora. Vostè ha dit unes xifres del conjunt de l'activitat, i jo n'hi aporto unes altres. En el Servei Autoempresa que té el Departament de Treball, durant aquest any 2002, el que portem de l'any 2002, hi han hagut més de tretze mil persones que han estat informades i assessorades. D'aquestes tretze mil, pràcticament és paritari: 51% homes, 49% dones.

Creació d'empreses com a conseqüència d'aquest assessorament, que portem enguany gairebé mil dues-centes empreses. D'aquestes gairebé mil dues-centes empreses, resulta que el 50,17% són homes, el 49,83 són dones. Per tal motiu, també estem en un tema d'equiparació quant a la creació d'empreses que són assessorades per part del Departament de Treball, i continuarem en aquesta línia.

I, parlant d'aquestes línies, com hi han aquestes diferències, continuarem amb les nostres polítiques, destinant-les prioritàriament entre el col·lectiu de les dones. Per això pràcticament dues de cada tres accions que fa el Departament van adreçades al col·lectiu de les dones.

Vostè també ha fet referència al tema, per nosaltres molt important, de la conciliació de la vida familiar i laboral. Sobre aquest aspecte, que és per nosaltres un tema cabdal, jo vull comentar-li algunes de les actuacions que ja s'estan fent.

La primera de les actuacions que es va fer..., no la primera, però, en aquesta legislatura, una de les primeres accions que es va fer va ser precisament com es podien reglamentar la jornada i els horaris de treball a l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Vostè preguntarà: «I per què a la Generalitat de Catalunya?» Perquè és on tenim nosaltres acció directa sobre les persones que, evidentment, hi treballen. I penso que es van introduir modificacions que han estat molt importants, en la línia d'alguns aspectes que vostè ha comentat, com el fet puntual que, en el cas concret... –i això ho fem tant per a homes com per a dones–, puguin entrar, amb una diferència horària, en funció de l'entrada a les escoles, puguin incorporar-se a la jornada i això ho recuperin durant la setmana; és a dir, que, en lloc d'entrar a l'hora fixada, puguin entrar, per exemple, a dos quarts de deu. És una de les coses que es va introduir.

Una altra qüestió important que es va introduir: home, les possibilitats concretes que, si una persona tenia al seu càrrec un fill de fins a sis anys, aquesta persona pogués tenir una reducció de jornada, i la reducció de sou, més petita que la reducció de jornada, per la importància que té per al conjunt de les famílies l'aportació econòmica que pot fer als seus membres. I això va significar, per exemple, que un pot reduir un terç de la jornada amb el 80% del sou, o la meitat de la jornada amb el 60% del sou.

I també la flexibilització horària, per exemple, quan es produeixen temes com poden ser fills prematurs. De tota manera, aquest plantejament, nosaltres el vam fer com entenem que és la igualtat de gènere: d'igual implicació tant en el supòsit que siguin dones com per al supòsit que siguin homes.

Conciliació de la vida familiar i laboral. Es va aprovar en aquest Parlament la Llei 6/2002, de conciliació del treball amb la vida familiar del personal de les administracions públiques, que entenem que és una llei capdavantera en el conjunt de l'Estat. I això, per exemple, permet, entre altres qüestions, temes importants com és la reducció d'un terç de la jornada per tenir cura d'un fill, al qual tenen dret el personal de les administracions públiques catalanes, amb percepció íntegra del sou mentre aquest fill..., durant el primer any de vida d'aquest fill. I en la mateixa línia podríem parlar d'altres mesures que vostès coneixen perfectament, com l'ampliació del termini de dies en el moment de tenir un fill, del permís de paternitat o maternitat, etcètera. Sempre amb aquest criteri: aplicació per a homes i dones, perquè és conciliació de la vida familiar i laboral.

I vostè ha citat el tema dels horaris. Nosaltres, en matèria d'horaris laborals, des del Govern de la Generalitat

es va encarregar un estudi, precisament, per conciliar els horaris familiars, laborals i educatius. Aquest estudi –recentment va ser finalitzat– va ser un estudi dirigit pel professor Salvador Cardús, amb la Universitat Autònoma de Barcelona, en què al final hi han cinquanta propostes lligades amb quinze objectius. I, ara que tenim aquest estudi –ja ho vam anunciar–, farem un pla estratègic 2002-2007 per, sobre aquestes mesures..., quines són les mesures concretes que es poden anar aplicant, i la forma d'aplicar-les.

I com ho farem? Bé, amb la participació de tots aquells organismes on hi ha implicat el conjunt de la societat: el Consell de Treball Econòmic i Social, el Consell Escolar, l'Observatori de la Família... Això permetrà que des de patronal, sindicats, associacions de pares de família, associacions d'ensenyants, etcètera, participin a determinar aquest Pla estratègic, diguin el que considerin.

Perquè sí que vostè ha dit una cosa: s'està fent molt i moltíssim des de la Generalitat de Catalunya per al que són temes relacionats, com pot ser la prestació de serveis de proximitat, un tema concret; tenim les set mil noves places per a gent gran. Però no únicament amb la prestació de serveis podrem arribar a aquest canvi organitzatiu que avui dia té la societat i que nosaltres valorem positivament des del punt de vista que significa apropar-nos cap a la igualtat entre els homes i les dones.

El president

Senyor conseller, per mantenir una certa equitat home-dona, li convindria acabar ara...

El conseller de Treball

Doncs, finalitzo, i després segur que en el torn de rèplica tindrem possibilitat de continuar sobre aquest àmbit...

El president

Molt bé...

El conseller de Treball

Moltes gràcies, senyor president.

El president

A vostè. Té la paraula la senyora diputada.

La Sra. Mejías Sánchez

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, vostè ens ha fet quasi una operació de màrqueting publicitari, un reguitzell de dades de la magnífica tasca desenvolupada pel Departament de Treball, i creiem que nosaltres hem de posar el punt de la crítica en aquesta tasca. Més que res, perquè vostè ens ha parlat, per exemple, de l'assessorament a les persones que acudeixen al Departament de Treball, l'assessorament per conciliar la vida familiar i laboral en els temes d'autoempresa, per exemple, però què passa amb les grans empreses? Les grans empreses tenen algun mecanisme, algun instru-

ment per incloure en els seus convenis col·lectius les mesures de conciliació de la vida familiar i laboral? Vostè també ha parlat de la important iniciativa que s'ha endegat sobre la conciliació de la vida familiar i laboral en l'Administració pública, però, clar, això era el més fàcil, conseller. El més difícil és intentar que les dones que tenen una professió liberal, que realment el que fan és enfrontar-se, com li deia abans, amb coratge a aquesta doble jornada, a aquesta doble llista, tinguin serveis d'atenció, que en aquests moments no els tenen.

Miri, jo, a aquesta operació de màrqueting publicitari que m'ha fet del seu Departament, li donaré només unes pinzellades. Mentre a Catalunya seguim tenint les dones més ben formades, però també les més parades; mentre continuïn parlant que es necessita incrementar les taxes de les universitàries... –perquè vostè sap que, segons aquest informe que vostè té aquí al damunt, les més ocupades són les que pertanyen al tram d'ensenyament secundari, les que tenen estudis secundaris i no universitaris; això significa que aquí tenim un buit important en el tema de la incorporació de les dones universitàries al món del treball, i vostè sap que és una qüestió del tram d'edat i de les dificultats que es tenen en aquell tram d'edat–; mentre les dones encara hagin d'acudir als tribunals de justícia, conseller –i vostè sap que fa pocs dies vam tenir una sentència–, hagin d'acudir als tribunals de justícia per aconseguir aquests retalls de jornada per poder-los dedicar a l'atenció dels seus fills; mentre hi hagi una manca important de serveis d'atenció a la família, com són les guarderies, com és l'atenció de la gent gran... En fi, totes aquestes dades que vostè ens ha donat ens semblen bé, però nosaltres pensem que s'ha d'avançar moltíssim més.

I quan nosaltres considerem que les dones encara tenen molta, molta dificultat per incorporar-se a les institucions –com n'hem tingut l'exemple d'una companya aquí al Parlament de Catalunya–, perquè falten serveis d'assistència a les dones que són mares i que tenen fills en edat molt..., sobretot els de zero a tres anys, nosaltres pensem que es desvirtua aquest posicionament, aquesta operació de dir que el Departament tot ho fa bé i que el Govern de la Generalitat avança en aquests termes.

Nosaltres pensem que hem d'anar molt més enllà i, a més, molt més quan sabem que moltes de les iniciatives que s'han impulsat ho han estat a instància del Partit Popular. Perquè sabem que precisament ha sigut a instància del Partit Popular quan s'ha parlat de fer guarderies laborals, guarderies a les empreses, que és un element importantíssim, senyor conseller, per la quantitat de dones que s'incorporen al món del treball en grans empreses, i que no només per la comoditat, sinó també per donar un servei d'assistència, era important endegar aquesta iniciativa i parlar també del caràcter assistencial de les escoles bressol, un element importantíssim; quan nosaltres hem impulsat els incentius i les desgravacions a les empreses per flexibilitzar, precisament, aquesta organització empresarial que permeti conciliar horaris i família; quan realment tenim problemes, les dones, per accedir als llocs de decisió, perquè encara continuem tenint problemes per arribar

a una igualtat de salari –de la qual, per cert, tampoc no me n'ha parlat–, nosaltres considerem que hem d'anar encara molt més enllà.

Senyor conseller, penso que estem en un moment, com li deia al principi, que es parla de demanar i reclamar moltes i moltes més competències. Nosaltres pensem que és molt més important exercir de manera decidida i amb voluntat política les que es tenen, i no parlar constantment de reivindicació.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors...

El president

A vostè, senyora diputada. Senyor conseller, té la paraula.

El conseller de Treball

Moltes gràcies, president. Il·lustre diputada, jo li he comentat les dades de l'evolució, perquè és el que correspon, però vostè ara m'ha fet una sèrie d'altres temes puntuals en els quals ha entrat: m'ha parlat del tema de la negociació col·lectiva; ha fet referència a un estudi que ha fet la Generalitat de Catalunya sobre la situació de les dones i el mercat laboral el 2001, i ha parlat, per exemple, de circumstàncies..., sobre si tenen o no tenen igualtat concreta a la feina. I ha dit que nosaltres..., havia fet jo aquí una operació de màrqueting. Perdoni, no he fet cap mena d'operació de màrqueting. El que he fet és reflectir dues coses: com està evolucionant el mercat laboral català i una part del conjunt –perquè per problemes de temps, evidentment, no és possible tot de les actuacions que s'estan fent des del Govern de la Generalitat. Com vostè m'ha entrat en una sèrie de temes concrets, jo ara li respondré aquests temes concrets, en la mesura que el temps m'ho faci possible.

Vostè ha comentat que en aquest estudi surt que majoritàriament el contracte de les dones està relacionat amb estudis secundaris. Això es correspon..., perquè estem parlant concretament en l'àmbit que majoritàriament la formació que hi ha és formació..., hi ha més gent amb estudis secundaris que amb estudis universitaris, i per tal motiu, en termes absoluts, surt aquesta xifra. Però jo n'hi diré una, que jo penso que és molt important, que surt a l'estudi, que és... Dues.

Primera, dels contractes que es fan a universitaris, quants es fan a dones a Catalunya? El 65% dels contractes que es fan a persones universitàries el 2001 es fan a dones.

Segon, quin és el grau de percentatge en funció dels nivells de formació que tenen les persones, en comparació homes - dones? I aquí veiem que la taxa d'ocupació entre homes i dones es redueix de forma molt substancial, a Catalunya, en funció del nivell d'estudis, fins al punt que, si nosaltres anem als estudis, diguem-ne, primaris, els que arriben fins a secundària, resultaria que les dones tenen una taxa d'ocupació del 17% i els homes un 41%; si passéssim al secundari, aquesta situació s'igualaria molt més, s'apropa molt més, i si ja ens n'anem als universitaris, a hores d'ara, a Catalunya, la taxa d'ocupació de les dones és pràcticament del 77% i dels homes del 85%. És a dir, aquella diferència entre

el 17 i el 41% que hi ha quan els estudis són primaris, quan anem als estudis universitaris, queda reduïda a vuit punts. Per això la importància que nosaltres donem a tots els àmbits de la formació, i per això, per exemple, totes les polítiques que fem en formació des del Departament de Treball, però des del Departament d'Ensenyament, des del Departament d'Universitats, i tots i cadascun d'aquells que tenen competències en aquesta matèria.

Negociació col·lectiva. La referència de dir: «Home, la negociació col·lectiva, nosaltres revisem tots i cadascun dels convenis de negociació col·lectiva per veure si hi ha clàusules de discriminació.» No hi ha clàusules de discriminació pràcticament, per ser exactes en el que portem d'any s'ha detectat que no arriba al 0,5%: sis convenis, concretament, que podien tenir algun supòsit, i no era un supòsit substancial, però algun supòsit que podia atemptar contra la igualtat de l'home i la dona a la feina i, evidentment, ràpidament se'ls ho va requerir i ho van modificar.

Des d'aquest punt de vista, això des de la negociació col·lectiva és l'actuació que pot fer el Departament de Treball, que pot fer la Generalitat; fer un seguiment de la negociació col·lectiva, però al final els pactes són pactes en els quals s'han de pactar les parts. Actualment a Catalunya aquest any gairebé el 10% dels convenis de negociació col·lectiva tenen clàusules que fan referència a aspectes que avui estem parlant, és un 10%. Vostè em diria: «Fóra bo que en fossin molts més», i jo li ho reconec: «Sí, fóra bo que en fossin molts més, però aquí també hi ha l'autonomia de les parts sobre aquesta qüestió.»

L'altre aspecte que ens ha plantejat i ens ha dit: «Escollint, vostès han començat per l'àmbit de l'Administració i està molt bé.» Home, hem començat per l'àmbit de l'Administració perquè és on tenim la competència i, com tenim la competència per actuar d'aquesta manera, ho hem fet, i ho hem determinat d'aquesta manera. Hem actuat en conseqüència amb això que vostè diu, hem demanat competències i hem exercit les competències en funció de les nostres possibilitats que nosaltres tenim. I des d'aquest punt de vista, també, recordar que en l'àmbit de la Inspecció de Treball, que és una competència que vostès saben que tenim reclamada plenament, hi ha un aspecte que és la coordinació d'actuacions en aquests àmbits, i en aquests àmbits s'està actuant i s'estan perseguint aquells supòsits en els quals, per exemple, hi ha un tractament que he llegit de discriminació per raó de maternitat, per raó concreta de salaris, etcètera.

Conseqüentment, aquestes són les línies d'actuació, i continuarem fent aquestes línies d'actuació i de ben segur amb la participació..., i estic convençut que aquesta cambra també hi col·laborarà de forma substancial, podrem continuar avançant en aquest conjunt d'aquestes polítiques i podran..., per exemple, en aquest estudi que jo he fet referència, del qual no tinc coneixement que en cap altre lloc de l'Estat s'hagi fet un estudi semblant sobre la conciliació dels horaris, d'aquest conjunt de propostes, totes aquelles que siguin competència de l'àmbit de la Generalitat, que pugui avançar-les cap endavant.

Jo –i amb aquest tema finalitzaria–, jo avui no he fet aquí –i perdoni– cap mena de política de màrqueting. Jo he explicat la situació, he explicat les actuacions i he dit i ho sostinc, i penso, a més a més, que queda reflectit en la meua intervenció, que per nosaltres aquest és un tema cabdal, que nosaltres estem actuant comparativament amb qualsevol altra administració que es pugui buscar, que l'Estat de forma capdavantera i que el Govern de la Generalitat continuarà treballant en aquesta línia, i no per un tema de màrqueting sinó pel convenciment que aquesta és la línia que requereix la societat actual.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor conseller.

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la situació del tèxtil a Catalunya (tram. 300-0101/206)

El catorzè punt de l'ordre del dia és la Interpel·lació al Consell Executiu sobre la situació del tèxtil a Catalunya. La presenta Iniciativa per Catalunya Verds i l'exposa l'il·lustre diputat senyor Josep Lluís López Bulla.

Té la paraula.

El Sr. López Bulla

Moltes gràcies. Senyores diputades i senyors diputats, senyor conseller, ja fa temps que el meu Grup Parlamentari, Iniciativa per Catalunya Verds, ve insistint sobre la preocupant situació econòmica en general. La nostra postura des de fa dos anys i escaig era, i continua sent, que ens trobem en una nova fase, en una recessió que ens ve, almenys, des de començaments del 2000. Fins a tal punt la situació és preocupant que veus molt autoritzades des del pla del món de les institucions econòmiques estan parlant ja alguns d'estanflació; mala cosa.

Un incís, ahir la revista *Expansió*, que fins on jo sé no es presenta a les eleccions polítiques i, per tant, té un llenguatge professional, a les pàgines catalanes deia, exactament: «El saldo de creació de empleo cae un 63% en los dos últimos años.» Les contínues respostes d'autoritzats exponents del Govern, directes o indirectes al que nosaltres hem anat plantejant, president Pujol –vostè mateix, el conseller Homs–, s'han orientat de sempre a no reconèixer allò que era molt evident, el missatge era i continua sent «tot va la mar de bé, cap novetat», de manera que no s'expliquen bé les coses a la societat, als agents socials i al món empresarial.

L'altre dia sentíem l'important discurs del president Pujol al Fòrum econòmic, on temprava gaites. Aleshores es produeix una mena d'estrabisme, que és que el món polític governant està daurant la pínola, no alarma en el sentit de reforçar la societat –no estic dient crear alarma social–, mentre que els especialistes, veus autoritzades, gent independent, independent des del camp professional, parlen d'una altra manera. Aleshores es produeix una certa afàsia, els polítics no diuen les

coses com Déu mana i..., que és on han de venir els missatges per no enervar la societat, sinó enfortir-la, dient la veritat, i el món professional viu justament el contrari. Mentrestant, les coses que anaven malament han empitjorat, senyor conseller, vull que senti bé la meua intervenció perquè he dit les coses que anaven malament i és d'això del que un servidor parlarà, de les coses que van malament, perquè les coses que van bé, doncs, no cal ficar-hi les mans, ni vostè ni un servidor.

La primera consideració és que, sempre al nostre judici, d'Iniciativa per Catalunya Verds, el Govern català no ha escoltat la més mínima proposta sobre la nova i actual crisi de moltes empreses del tèxtil. Atenció, senyor conseller, de moment no estic parlant de crisi del sector, estic parlant de moltes empreses tèxtils que no van bé. La societat catalana no sap a hores d'ara quins tipus d'orientació sobre política industrial té el seu Govern i simultàniament a aquest clamorós silenci governamental està succeint el que diré a continuació: tancament d'empreses del tèxtil i d'altres sectors, algunes no són del tèxtil, però, com han sobrevingut fa poquets dies, vostè em disculparà que faci citació d'aquestes perquè no puc no fer aquesta discriminació, i vostè no s'agafarà al noble Reglament del Parlament per dir: «No, no, és que estem parlant aquí de coses que estan parlant...», encara que el gruix de la meua intervenció és del tèxtil.

Tancament d'empreses, deia, desmantellament de plantes industrials rendibles que marxen amb la música a una altra part –per exemple, Actaris Contadores–, empreses amb una curta esperança de vida; consolidació d'un autisme social de no poques empreses amb relació al territori i a les seves persones, el cas de Lear, que es tradueix, essencialment, en no poques empreses del tèxtil, en pèrdues considerables de llocs de treball i en un descens objectiu i objectivable del pes industrial de Catalunya. La concreció de tot això en certes comarques, especialment, però, no solament les gironines, és una considerable devastació del teixit industrial i social.

Així les coses, quanta raó té el Consell Comarcal de la Selva que en una moció ha dit exactament el següent: «Reclamem que el Govern de la Generalitat reaccioni amb tota urgència quan encara som a temps de prendre mesures positives per donar suport a un sector que pot ser competitiu i que està a l'origen de la història industrial i cultural, i política, també, del nostre país» –això de «cultural i política» és un afegit d'un servidor.

Dic jo que aquesta és una postura impecable i aplicable també al conjunt d'altres empreses i d'altres sectors industrials que estan en un estat més o menys semblant, perquè les xifres diuen el següent: la població ocupada al tèxtil el 96 era de 152.000 persones, ara són 86.000. I més encara, conseller, que no cal que jo li ho recordi, però potser a algun d'aquí que no se'n recorda: la pèrdua de llocs de treball el primer semestre del 2002 és de dos mil persones. Aleshores, la lectura absolutament analítica de la Moció del Consell Comarcal de la Selva indica que la crisi del tèxtil és evident i està fent destrosses en determinades comarques. A tall d'exemple, a les comarques gironines, Aragonés, Gasol, Filana, Burés, Boretex; al Maresme, Aragonès de Pineada, BEFACA i d'altres; al Vallès, empreses tan històri-

cament emblemàtiques com Juan Domingo Casanovas, l'Auxiliar Estambreira i d'altres, i al Bages una pila. I allà dalt de tot Mitasa, on el president Pujol va anar allà i, comportant-se com un alcalde, en el sentit més noble de l'expressió, o com un president d'un comitè d'empresa, en el sentit més noble de l'expressió, diu: «Això ho arreglarem nosaltres», i, adéu-siau, *si te he visto no me acuerdo*.

De manera que una interpretació cabal de la Moció del Consell Comarcal de la Selva ens diu: «El Govern català no ha reaccionat encara enfront d'un problema que s'està agreujant des de fa temps», per tant, el Govern ha de dir la seva, ha d'intervenir.

I tres quarts del mateix podem dir en altres escenaris industrials: Philips, Actaris Contadores, per no mencionar ja el *requiescat in pace* de Lear. I és una situació que mostra clarament que el Govern català no té o no vol tenir polítiques industrials i que el seu Departament, senyor Subirà, és més que una conselleria, més que un instrument per liderar un projecte de renovament i de modernització de les estructures industrials del nostre país, una notaria que dona fe dels enderrocats que estan succeint. Jo crec que aquest és un govern que s'atrinxera, conseller, en raons que no subestimo: liberalització dels mercats, acords multifibres, *dumping* institucionalitzats i d'altres que tots coneixem. I dic que s'atrinxera perquè vostès no parteixen d'aquestes subjectives dificultats i interferències, sinó que s'instal·len definitivament, que arriben a això.

Aleshores, conseller, jo crec que és absolutament indispensable posar un projecte de polítiques industrials, i vostè ha tingut oportunitats, i el Govern ha tingut oportunitats. Nosaltres li vam plantejar fa temps la necessitat d'un pacte social per a la innovació tecnològica que liderat pel Govern, pels agents socials, pels empresaris comencés a ficar el dit en tot una sèrie de xacres, també al tèxtil. *Si te he visto, no me acuerdo*, encara està per complir-se aquesta qüestió.

Però més encara. Com és possible, senyor conseller, que el Cidem tingui segons l'Institut Català de Finances un superàvit, segons ens ha dit la Sindicatura de Comptes, en l'exercici que vam aprovar l'altre dia, un superàvit de 2.300 milions de pessetes? Sí, Sindicatura *locuta, causa finita* –si ha parlat la Sindicatura, és veritat això–, vull dir, que jo el que estic preferint és que el Cidem tingui dèficit? No. El que estic dient és que amb un superàvit d'aquestes característiques també és el resultat de no intervenir propiciant i liderant, afavorint polítiques actives en totes aquestes empreses d'important historial català, però, això sí, generositat amb els bingos, per part de l'Institut Català de Finances, la qual cosa vol dir, segurament, que la noble indústria del bingo, doncs, és la capdavantera de l'economia productiva que el senyor president té al seu cap i vostè també.

Jo crec, conseller, que podem arribar a una conclusió poc amable i és: no teniu, en tant que Govern, una política de disseny en funció de les vostres prerrogatives...

El president

Senyor diputat, hauria d'acabar.

El Sr. Sánchez Bulla

...i del simbolisme del poder que té la institució, del poder que objectivament té. En funció d'això, senyor conseller, jo crec que vostè ha de respondre en funció del que se li ha preguntat. No em vingui dient «és que el sector va bé», no, no, estem parlant d'aquelles empreses, que no són poques, d'aquelles criatures que han perdut cinquanta mil persones, d'aquests dos mil que han perdut el lloc de treball i d'aquest declivi i desertització de no poques comarques importants de Catalunya que solament tenien aquests centres de treball.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. Té la paraula l'honorable conseller d'Indústria.

El conseller d'Indústria, Comerç i Turisme (Sr. Antoni Subirà i Claus)

Senyor president... Senyor diputat, home!, no em faci trampes. Vostè diu... No, jo tenia ganes –tinc ganes, eh?– de fer un debat, diguem-ne, molt seriós sobre això avui, amb el temps que tenim, amb vostè, però no em digui: «Jo no li vull parlar del tèxtil, li vull parlar de les empreses que van malament», i llavors pinta un panorama com si tot fos un desastre. És clar, llavors no farem un debat seriós.

(*El president s'absenta del Saló de Sessions i la vicepresidenta segona el substitueix en la direcció del debat.*)

Miri, l'11 d'octubre... Vostè m'ha començat citant una publicació seriosa. Home!, jo n'hi citaré una altra, una publicació seriosa, que tampoc és sospitosa de ser, des d'un punt de vista polític, favorable a les posicions del Govern, que es diu *El Periódico*, del dia 11 d'octubre, on el seu cap d'Economia escriu el següent: «El tancament d'algunes fàbriques a Catalunya no és indicatiu d'un suposat declivi del sector tèxtil» –el titular és: «El tèxtil i les seves crisis», eh?–; diu: «No és indicatiu d'un suposat declivi del sector tèxtil.» I continua explicant-se, no?, en aquesta línia precisament, i parla de com l'ocupació en el tèxtil, des de l'any 93, que va ser l'última crisi forta real que va patir el sector, efectivament s'ha mantingut al voltant de les 280.000 persones, eh? –tèxtil i confecció.

Vostè sap, de tota manera... –perquè, home!, procedeix d'una comarca on el tèxtil era important; per tant, vostè i jo, de petits, vam mamar tèxtil–, vostè sap que el tèxtil només és un sector des del punt de vista estadístic, perquè realment és una agrupació de coses molt, molt estrictament diferents. Pensi que estadísticament incloem en el tèxtil des de les indústries químiques, com pot ser la seda, que és més una química que no pas un tèxtil, o indústries molt capital intensives i de capçalera, com poden ser les filatures de cotó, anant evolucionat tot això fins a –què li diré jo?–, doncs, la Lúcia Delgado –també forma part del sector tèxtil. Molt bé.

Per tant, és evident que és un sector en el qual no es pot fer un *totum revolutum* –ja que vostè utilitza el llatí i em diu allò de *Sindicatura locuta, causa finita*; doncs, molt

bé. Per cert –*by the way*, que diuen en anglès, que és la *lingua franca* moderna–, ja li reclamaré també que consideri *Sindicatura locuta, causa finita* quan es tracta que la Sindicatura de Comptes dictamini sobre coses relacionades, per exemple, amb el turisme. I ja estic d'acord amb vostè, molt bé.

Bé, de tota manera, formalment és veritat el que diu la Sindicatura de Comptes, però, en canvi, escolti'm, tots els representants, també sindicals, en el Consell Assessor del Cidem, no ho valoren d'aquesta manera, i saben que s'utilitzen els recursos fins a les últimes conseqüències.

Molt bé, tornem al tèxtil. Vostè em diu que efectivament hi ha unes quantes empreses del tèxtil, d'uns subsectors ben determinats, que tenen problemes. I vostè m'ha dit que hi ha treballadors afectats per situacions de regulació, que són concretament en aquests moments 2.154; amb rescissió de contracte, 637. De tota manera, pensi que això s'ha de posar en el context de 280.000 empleats en el sector, eh? I vostè em diu que aquella publicació que em citava en començar diu: «El saldo de creació» –ja no del tèxtil, eh?, de tot el conjunt de l'economia catalana–, «el saldo de creació de empleo» –em cita vostè en castellà– «cae un 62» –ha dit, oi?– «por ciento» –o «63»? (*Pausa.*) Molt bé. Bé, no, és el que diu –és el que diu.

Però, sap què vol dir això? Això vol dir que continua havent-hi un saldo positiu de creació d'ocupació. Perquè això és allò de dir..., diu: «No» –diu–, «el ritme de creixement de l'economia ha disminuït.» I llavors la gent llegeix que ha disminuït; no l'economia, el ritme de creixement.

Home!, és clar que estem en una situació d'alentiment, claríssima; jo no ho he negat mai. Quan portàvem ritmes de creixement del 4% fa uns quants anys era una cosa; ara tenim ritmes de creixement que probablement seran inferiors al 2%. Però no parli de recessió, senyor diputat –vostè és una persona seriosa–, quan vostè sap perfectament que «recessió» vol dir «disminució del producte interior brut», i encara estem en creixement.

És una situació còmoda, que no tingui interrogants a l'horitzó, la que estem? No, és una situació complicada. I no només quantitativament, sinó qualitativament, i li explicaré per què. És a dir, ja li he dit que, efectivament, hi ha algunes empreses d'alguns subsectors del tèxtil que tenen dificultats, segur. No li continuo citant l'article del senyor Ureta, perquè després es torna una mica cruel, eh?, i diu: «Escolti'm, el que ha passat..., el que passa amb algunes empreses del sector, home!, és degut a les actuacions, també, eh?» No insistiré en aquesta línia.

Deixin-me citar ara algunes xifres que matisen l'evolució que vostè diu. Efectivament, l'ocupació en el sector tèxtil i confecció des de l'any 95 fins a avui ha disminuït; però, en canvi, les exportacions del sector des de l'any 95 fins a avui, fins a les últimes dades sòlides, que són les de l'any 2001, s'ha doblat, és a dir, ha passat de 250.000 milions de pessetes a 500.000 milions de pessetes. Això no és només una xifra, això ens dona una indicació de cap a on poden anar les estratègies de futur i cap a on nosaltres les volem orientar, perquè

aquestes exportacions es fan a mercats altament sofisticats i competitius. Per tant –insisteixo–, això ens dona una primera pista de cap a on poden anar les estratègies de futur.

Deixin-me donar unes altres dades també quantitatives del sector que discriminin més on hi ha millores i on hi ha retrocessos. Concretament, parlant de xifres d'exportació i d'importació –també els les diré, perquè són molt rellevants en el sector–, es veu d'una manera clara que, en matèries primeres, tenim una disminució forta de les exportacions, acompanyada d'una disminució, també, de les importacions no tan forta.

Allà on tenim una disminució molt significativa, dins de pròpiament el sector català, és en els filats. En els filats tenim detectada una disminució, dins del primer semestre del 2002, d'un 7%; en canvi, una disminució de les importacions al 17. Vol dir que els productors locals s'han pogut defensar millor en el mercat local.

Però deixi'm saltar on hi ha elements positius. En els temes de vestit, de punt i de confecció, ens trobem amb creixements en aquest primer semestre que oscil·len entre el 10% en el tema de punt i el 7% en el tema de confecció, amb un creixement també de les importacions, però no tan fort. Vol dir que cal matisar totes aquestes coses.

Vostè em deia: «Escolti, expliqui'ns quines línies, vostès, quines polítiques, tenen respecte al sector?» Miri, amb una situació com la que tenim, que és la que..., i com evolucionarà, que serà la disminució de proteccions, les poques que queden, el 2005, l'única defensa que té el nostre sector és la que queda reflectida en aquelles xifres d'augment d'exportació que jo els he dit. És a dir, hem d'anar a productes de més valor afegit, hem d'anar a productes més sofisticats, hem d'anar a productes amb més innovació, que, en el sector tèxtil, exceptuant el cas dels tèxtils tècnics, que estan evolucionant bé i positivament, vol dir bàsicament disseny i moda. És a dir, hem de treballar en aquelles línies que hem treballat en el passat, però que en el cas del tèxtil s'han d'intensificar.

Deixi'm començar –perquè és la més fàcil de totes– amb el foment de l'exportació –no cal que els digui que aquí l'actuació del meu Departament ha tingut conseqüències importants per al sector. El creixement de les exportacions, tal com els he dit, ha passat de 250.000 milions a 500.000, des de les dates que vostè utilitzava com a referència. Però és que, de les 164 –detectades– empreses catalanes amb activitats multinacionals de fabricació, de tèxtils, n'hi ha 26; que, escolti, senyor López Bulla, mantenen aquí aquells elements amb més valor afegit, precisament, del seu procés de fabricació.

Bé, com que veig que se m'ha acabat el temps, jo el que faré –i li ho prometo, senyor López Bulla– és en el temps que em queda de la rèplica continuar explicant-li les quatre línies d'actuació concretes, específiques i ens sembla que les més adequades perquè el sector tèxtil pugui superar aquest moment difícil que, efectivament, està passant.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies, honorable conseller. Té la paraula per a la rèplica, l'il·lustre diputat senyor Josep Lluís López Bulla.

El Sr. López Bulla

Moltes gràcies. Senyores diputades i senyors diputats..., senyor conseller, tinc la impressió que vostè és un «triler» de la semàntica –solament de la semàntica–, perquè em fa dir coses que jo no he dit.

Diu vostè: «Enfront del que diu *Expansión* li trec *El Periódico*, i *El Periódico* diu: “És que, que hi hagin empreses del sector tèxtil que vagin bé, que vagin malament, no impugna que el sector...”» Conseller, si és el que li he dit! Li he dit: «Escolti, la interpellació és per aquelles empreses del tèxtil que van malament; a la resta no hi fiqui les mans, per favor» –ni jo tampoc–, donant a entendre que una cosa és el conjunt del sector en funció dels sacrificis que han fet els treballadors, també, amb la seva moderació salarial i tota una sèrie de coses que vostè coneix, que també s'ha de dir... Per tant, estem parlant *El Periódico* i un servidor igual: una crisi que també s'explica en aquelles empreses perquè vostè va trigar segles –perquè vostè és una persona eterna–, segles, a posar en marxa el primer pla d'innovació del 2001 al dos mil no sé quants..., cinc.

Senyor conseller, les dades ho diuen, i vostè està polemitzant també amb el Consell Comarcal de la Selva, amb una sèrie d'explicacions que jo, doncs, agafava perquè hi coincidíem; ciutats com Anglès, com Maçanet, on hi ha una hemorràgia impressionant, amb una pèrdua de dos mil persones. I vostè em surt amb la resta del que va bé? No, no, conseller. És com si jo digués: «Conseller, vostè està molt bé, fantàstic!» I diu: «Sí, però no m'he tallat les ungles.» Doncs talli's les ungles perquè el que estic dient és intervenir en aquelles coses que van malament.

Què vol dir? Més inversió en I+D, polítiques de foment de marques, control de l'economia submergida, paper ofensiu dels instituts... –conseller, el que ha dit la Sindicatura és veritat, i, per cert, quan parlava de turisme també deia quatre coses del marro de la famosa cantina de París–, enfortir les meses industrials, polítiques de reequilibrament del territori, d'aquest territori que s'està envellint, d'aquest territori que està en declivi industrial...

Conseller, quan vostè vingui aquí, a la tribuna, parli del que vulgui, però no pot excusar-se a no contestar-me, perquè jo l'interpello, i és el meu dret subjectiu i intransferible, perquè em digui: «Per què no han posat en marxa una resolució d'aquest Parlament amb relació al Pacte per a la innovació tecnològica? Per què?» I vostè dirà: «Ah! Jo no en sé res...» Li ho vaig dir fa un any i escaig a la Comissió d'Indústria, quan la interpellació era al Govern; la Moció es va aprovar, etcètera, etcètera, i vostès n'és coresponsable. Parli del que vulgui: de la lluna de València, del Maresme, de la sarsuela *Marina*, del que vulgui, però parli, contesti'm, perquè és el meu dret i el que està interpellant aquí sóc jo, i, si no, em reprova, com va ser la important aportació que va dir el conseller Franco, per no fer-li preguntes.

En definitiva, conseller, tinc la impressió que el Departament és una mena d'embolcall inútil –inútil–: no impedeix res, no possibilita res, o sigui que la seva tasca..., no dic personal, del Departament, la tasca del Departament, és *superficial*, pròpiament parlant. I atenció, perquè els problemes que tenen no poques empreses, que és de les que estem parlant, i possiblement del sector, es complicaran el 2005. Per què? Perquè és veritat que Espanya, amb el seu poc pes polític, institucional, arreu del món és l'únic que compleix els acords de la Ronda de l'Uruguai, mentre que els poderosos fan, de la seva capa, un *sayo*, i vostè ho sap. I qui ho diu, això? El senyor Canals, en la seva intervenció aquí al Parlament, quan va comparèixer, i també en el seu discurs a Santiago de Compostela de fa..., del març d'aquest any.

En definitiva, senyor conseller, parli del que vulgui, sóc molt pacient, però és inaguantable –i no li ho perdonaré mai– que una pregunta tan concreta com aquesta i que està en el fons, indirectament, de no pocs dels problemes que hi han..., doncs, vostè ha de contestar. Perquè el problema no solament està en el fet que vostès no tenen dissenys industrials, de política..., en la part que els correspon; el problema és que no subsumeixen cap iniciativa que ve del Parlament, quan són serioses, quan tenen calat socioeconòmic, cultural... Per què? Perquè vostès són subjectes rellogats a l'economia, a l'economia de mercat, purament i simplement, sense cap relació amb el món dels drets que també tenen, per la seva part, aquests empresaris i els seus treballadors d'aquestes comarques que estem parlant que són el fruit de la interpellació, no el que va bé.

Gràcies.

(*Veus de: «Molt bé!»*)

La vicepresidenta segona

Per a la rèplica, té la paraula l'honorable conseller senyor Antoni Subirà.

El conseller d'Indústria, Comerç i Turisme

Home!, escolti, jo no li diré, senyor diputat, senyora presidenta, jo no li diré que «triler» semàntic però vostè és un prestidigitador notable, perquè diu: «Escolti, jo no vull parlar del tèxtil, vull parlar de les empreses que van malament, expliqui'm quines polítiques generals...» Miri, les empreses que van malament, concretes –concretes–, necessiten –de vegades es pot fer– operacions de reconversió. Home!, pregunti als sindicalistes, per exemple, com ha evolucionat una situació d'empresa que anava molt malament com és Taurus, i pregunti'ls-ho... (*Veus de fons.*) Però no es tracta de fer una política d'electrodomèstics, escolti; ja hi és una política d'electrodomèstics, però no serveix per arreglar el problema d'una empresa concreta.

La política del tèxtil, que ara li explicaré, no serveix per arreglar el problema de Buretex. Buretex és una empresa que va fer la primera suspensió de pagaments, devia ser l'any 92, que si ha durat fins ara ha sigut gràcies a les accions del Departament, i al final ha caigut. Escolti, miri, nou anys o deu anys –deu anys. Al costat mateix –al costat mateix–, a Anglès mateix, hi ha una al-

tra empresa tèxtil que fabrica fibres sintètiques i que va magníficament bé, en un subsector del tèxtil que no és precisament dels més fàcils i va molt bé perquè, efectivament, ha aplicat d'una manera sistemàtica polítiques com les que nosaltres hem promogut. (*Veus de: «És al revés».*) No, senyor, és del dret, que el conec perfectament. (*Veus de fons.*)

Anem als casos..., anem a les polítiques generals perquè és el que, en aquest cas, vostè, suposo, em demana; diu, expliqui-me-les. Doncs, miri, ja les hi explico.

Innovació. Amb innovació vam fer una operació que era absolutament essencial, que va ser la concentració de tots els laboratoris que cada petita agrupació tèxtil tenia i, finalment, es va poder crear amb una inversió important per part de l'Administració...

Sí, és veritat, potser he fet un *lapsus linguae* abans, però, escolti, això ja passa, eh?, de vegades algú diu disminució i vol dir augment, però, vaja, vostès m'han entès perfectament, eh? Concretament, va ser la creació del LEITAT, que és un laboratori tèxtil que està a nivell dels millors d'Europa. I després hi ha hagut iniciatives com alguna que és també propera a nosaltres, que és CETEMSA, que està fent una aportació importantíssima a la innovació tecnològica dins del sector de la confecció.

En total, en aquest tema, s'hi han invertit, en els darrers dos anys, sis-cents milions de pessetes, però, vostè sap perfectament que l'acció més eficaç que es va fer en aquest sentit, que ha estat després desvirtuada per l'actuació d'un altre ministeri, va ser quan vam aconseguir que en els pressupostos del 2000, de l'any 2000, de l'Estat, s'incorporés, a través de l'actuació del Grup Parlamentari a Madrid, s'introduís una cosa que era una vella aspiració del meu Departament, que era la consideració com a innovació tecnològica a efectes fiscals d'aquestes activitats de disseny i creació de moda que fa el tèxtil, i això va ser aconseguit. Però després hi va haver l'actuació –i fins i tot ampliat– que ha frenat molt aquesta possibilitat del Ministeri d'Hisenda, que davant de la desconfiança que això pogués ser mal utilitzat –tot pot ser mal utilitzat–, home!, doncs, ha llançat unes campanyes d'inspecció tan dures que han desmotivats molt empresaris que no tenen res a amagar –però vostè sap l'incòmode que és estar sotmès durant mesos a una inspecció fiscal– de l'aplicació d'aquelles possibilitats en el terreny dels avantatges fiscals a la innovació.

Una altra línia que abans li havia començat a explicar quan se m'ha encès el llum vermell, era la internacionalització en què estem donant un suport molt ferm i molt decidit al sector tèxtil que està en condicions de fer-ho, que són les millors empreses. Nosaltres hem d'apostar pel futur, intentar paliar problemes en les empreses que els tenen, però, no «emperrar-nos», entre cometes, a intentar mantenir situacions que han estat absolutament decadents, des de fa anys, perquè finalment acabin no tancant. Això, de vegades, es fa, senyor diputat, absolutament impossible.

Bé, no em puc estendre més, però, deixin-me, finalment, citar una persona que potser si vostè no em creu a mi, doncs, a ell el podrà creure una miqueta més, no?,

que és un molt bon dirigent sindical que es diu Joan Coscubiela, que diu, titular també: «No hay crisis en el textil, sólo una gripe económica que afecta a empresas con bajas defensas». De vegades, les empreses amb baixes defenses es poden salvar, de vegades, no, però la política no ha d'estar orientada a les empreses amb baixes defenses insalvables, sinó que ha d'estar orientada a les empreses sanes del sector que poden no sols tirar-lo endavant, sinó absorbir, perfectament, els espais lliures i els llocs de treball i els treballadors sense feina que deixen les empreses que tenien les defenses baixes.

Moltes gràcies, senyora presidenta, moltes gràcies, senyor diputat.

Interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques del joc d'atzar (tram. 300-00297/06)

La vicepresidenta segona

Passem ara al quinèzè punt de l'ordre del dia que és la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques del joc d'atzar, presentada pel Grup Socialista - Ciutadans pel Canvi. Per a l'exposició de la interpellació té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Ferran.

El Sr. Ferran i Serafina

Gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, a inici de legislatura, el que portem de legislatura, ja li hem presentat tres interpellacions i algunes preguntes sobre el tema del joc per parlar del joc, i vostès van rebutjar la nostra proposta d'una comissió de control sobre les polítiques del joc a Catalunya, i vostès van rebutjar la nostra proposta d'una comissió d'estudi sobre les polítiques del joc a Catalunya, i vostès van sortir i han sortit d'una situació d'elaboració del reglament del bingo d'una manera que podríem dir, col·loquialment, a «tranques i barranques», i vostès s'han sortit també dels advertiments de molts diputats, d'alguns diputats –i no precisament del meu Grup– d'aquesta cambra que els han dit a vostès que el tema del joc a la Direcció del Joc no anava bé. I no li ho diu el Grup que l'està interpellant, li han dit des dels grups que moltes vegades –i des del seu mateix Grup–, des de grups que moltes vegades voten amb vostès moltes coses en aquest Parlament.

Nosaltres pensem que hi ha una política erràtica en el joc des d'inici de legislatura, una política profundament desafortunada, que ha tingut el sùmmum, el seu moment final, ara amb aquest avantprojecte de decret del joc, però que hem tingut temps d'anar parlant d'aquestes incidències que han anat passant aquí, tan desafortunades com les declaracions del senyor Amadeu Farré en una revista especialitzada del joc, en què deia que ell, per exemple, no podia homologar màquines perquè poguessin entrar en el mercat, precisament perquè estava saturat per la quantitat de preguntes parlamentàries que se li feien en aquest Parlament: disset preguntes en un trimestre saturaven una direcció general del joc, senyor conseller. I això li ho vam dir.

O també li vam dir les dificultats que tenia el seu Departament per explicar on estaven les matrícules, els canvis de nom, els canvis de llicències de moltes màquines escurabutxaques, que vostè ja sap a quin preu van en el mercat negre les seves llicències, i que per falta d'informatització s'havien perdut des de l'any 92 fins ara.

O aquesta política erràtica era també l'«hostigament» que han tingut vostès constantment sobre allò que se'n diu les grues, en què no ens fiquem amb la seva acció de govern, sinó amb les contradiccions de la seva acció de govern. Unes grues que els diuen que entrin, després els diuen que estan fora de control, després les multen i, ara, els jutjats acaben de dir que aquestes multes no tenen raó de ser. Hi ha grans contradiccions, hi ha una política erràtica. Vostès no saben on van en política de joc a Catalunya, senyor conseller.

Però, el moment àlgid, com deia fa uns moments, és l'avantprojecte de reglament de les màquines recreatives d'atzar, que sembla una cosa «baladí» però tots sabem que no ho és perquè això implica, només en taxes, 23.000 milions de pessetes anuals que cobra l'erari públic. I nosaltres pensem que en l'elaboració d'aquest reglament hi ha responsabilitats polítiques serioses perquè han aixecat alarma social, perquè hi ha una sospita fonamentada que la Direcció General del Joc afavoreix un sector específic, poderós, amb posició de domini del sector, perquè creiem que la Direcció General del Joc actua al dictat dels interessos d'uns pocs i perquè creiem que hi ha un error de fons, de plantejament. I això no és nou, senyor conseller, perquè jo mateix aquí, en aquesta cambra, en una pregunta li vaig explicar el meu cas d'una visita al Departament d'Interior que, una hora després, un d'aquests grans empresaris, concretament, trucava i sabia el que havia anat a fer jo al Departament d'Interior, una hora després, i vostè no ho sabia, senyor conseller.

Però, bé, passem a desgranar la qüestió des d'un punt de vista tècnic. Qui afavoreix..., per què diem, per què diem que aquí hi ha alguna cosa amagada? Qui afavoreix un reglament que, suposadament, ha de vetllar per l'interès general; ha de ser equànime, ha de tractar tothom igual –empresaris grans, petits, mitjans; les persones que juguen; les persones que poden patir el jugar, com són els ludòpates? Doncs jo li ho diré. Qui afavoreix que un preu de partida, per exemple, passi de 25 pessetes a 41,6?; qui afavoreix que hi hagi un increment de preu que passi d'un 33% amb l'euro a un 66% d'increment de preu, ara?; qui afavoreix que hi hagi una doble aposta que comença amb 50 pessetes i ara està en 83,2? –estic fent la reconversió, senyor conseller, dels euros a pessetes–; qui afavoreix que la devolució dels premis, que era del 75%, hagi passat al 70%?; qui afavoreix que el temps de la partida que era de cinc segons passi a tres segons, amb les repercussions que vostè sap que això, en les persones que són jugadors compulsius, els pot portar al que és l'estímul de les ludopaties?; qui afavoreix que la despesa sigui tres vegades, 3,3 vegades més que el que era anteriorment?; qui afavoreix que una despesa en joc de deu minuts hagi passat de 750 pessetes a 2.496, que hagi passat cada hora de joc de 4.500 pessetes a 15.000 pessetes, qui afavoreix això?

Quina administració permet això sense caure-li la cara de vergonya entrant un reglament el 22 d'agost perquè no puguem parlar-ne, discutir-lo i treballar-lo, senyor conseller? Hi han responsabilitats polítiques.

Com es pot comprendre que una partida inicial bàsica d'una màquina es fixi en 25 cèntims d'euro quan és una moneda que no existeix, quan és una moneda que no existeix, que haurem d'anar a l'acumulació a 50, com es pot comprendre això?; com es pot comprendre que l'efecte combinat d'aquestes tres elements que li he dit abans, la partida a 25, la partida a un 70% de retorn del premi i la partida a tres segons impliqui que la despesa de l'usuari, com ja li he dit abans, sigui 3'3 vegades més gran que abans de la implantació de l'euro? Com s'explica això?; Com s'explica que el premi màxim hagi passat a ser, ara, de 33.277 pessetes, quan quan va entrar l'euro eren 15.000..., amb l'euro eren 19.000 i abans de l'euro eren 15.000?, han passat vostès de 15.000 a 33.000, han convertit unes màquines que se'n deien màquines B, les han convertit en el que es diu, pràcticament, màquines C, que són màquines que estan treballant en els casinos.

Vostè sap, senyor conseller –i aquest és un tema que jo crec que afecta les persones seriosament–, que abans una persona, en començar l'any es podia gastar, com a màxim, 4.500 pessetes jugant una hora; des de l'entrada de l'euro aquesta persona se'n podia gastar 5.976, i si s'aprova el decret, si s'hagués aprovat el decret, aquesta persona es podia gastar 15.000 pessetes. S'adona vostè que hem passat de 4.500 a 15.000?; s'adona que, amb la meitat de temps, aquesta persona ha triplacat la seva possibilitat d'enganxar-se a una ludopatia, perquè vostè sap, precisament, que els temes de les ludopaties van, realment, en funció de la immediatesa del premi i de la quantitat del premi.

Per tant, aquest enduriment del que anava a ser aquest decret, nosaltres creiem que no té cap criteri social, que no té cap criteri empresarial que justifiqui això, perquè són molts els empresaris que s'han exclamat, precisament, d'aquest tipus de reglament que els forçava immediatament a canviar unes màquines que ja havien hagut d'adaptar a l'euro a primers de gener i que ara, sis o set mesos després, se'ls havia de fer una nova adaptació perquè canviessin els kits, perquè canviessin els premis, perquè canviessin les retencions... És a dir que, a aquests senyors, se'ls havia de tornar a fer una altra inversió precisament quan el sector estava passant per una situació d'acoblament a una nova situació.

Nosaltres creiem que hi ha interessos, que la Direcció General del Joc no juga bé, no juga bé, juga amb els interessos d'uns pocs. Nosaltres creiem que vostès, amb això, fomentaven la ludopatia, nosaltres creiem que perjudiquen molts operadors, nosaltres creiem que, senyor conseller, aquí no hi ha hagut una gestió coherent, aquí hi ha desgavell, aquí hi ha desgovern, aquí estan supeditats a uns determinats interessos empresarials petits i aquí no hi ha la defensa de l'interès general que li estem reclamant.

I és per aquesta raó que nosaltres, senyor conseller, creiem, pensem que el director general del Joc ha de ser

cessat (*remor de veus*), ha de ser cessat i si no el cessa vostè, després d'aquestes explicacions, després que vostès han aconseguit una cosa fora del normal –ajuntar en un mateix projecte i en un mateix plantejament les associacions de ludòpates, un percentatge molt gran d'empresaris i els partits d'aquesta cambra, que majoritàriament els van tirar endarrere un decret–, després d'una situació d'aquest tipus, senyor conseller, nosaltres pensem que, almenys, o el director general del Joc o, si vostè no vol, vostè, han d'assumir les responsabilitats; ha d'assumir la responsabilitat d'una política que, al nostre entendre, és cega, que es mou a través d'interessos particularitzats, interessos que en la història del joc a Catalunya, mai, vostès, no han volgut aclarir, perquè quan vam demanar la comissió d'investigació del joc, que ho vam fer amb el senyor Ribó i els senyors d'Esquerra Republicana, era precisament perquè estàvem ensumant i ens vàiem venir que el que ha estat la trajectòria del joc a Catalunya ha beneficiat precisament un sector de la cambra, només, des del sector econòmic, des del sector del finançament de campanyes electorals, etcètera.

És per tot això que hem demanat claredat en aquest sector, senyor conseller. I és per això que hem vist que no ens l'han volgut donar, i no sols això, sinó que a final de legislatura se'ls ha escapat –perquè vull pensar que a vostè se li ha escapat– de les mans una situació que no ha pogut controlar. I que aquesta situació que no ha pogut controlar té responsabilitats polítiques, i si vostè no les vol assumir, almenys les ha d'assumir el director general del Joc, del qual insistentment li demanem el cessament. Gràcies, senyor conseller.

(*Aplaudiments.*)

La vicepresidenta segona

Per a la resposta, té la paraula l'honorable conseller senyor Xavier Pomés.

El conseller d'Interior (Sr. Xavier Pomés i Abella)

Moltes gràcies, senyor president –presidenta, perdó–, senyores i senyors diputats. Senyor diputat, senyor Ferran, té vostè raó. En aquesta legislatura, en el que portem de legislatura, vostè ha presentat més de seixanta preguntes parlamentàries, ha fet tres interpellacions, cinc sol·licituds de documentació en matèria de joc, dues proposicions de llei, etcètera. I la d'avui, tinc la impressió que el seu interès és, senzillament, continuar fent soroll.

Miri, el model català del control de joc: l'any 1983 es va fer efectiva la transferència de competències de l'Administració de l'Estat a la Generalitat de Catalunya, en matèria de casinos, jocs i apostes, i la Generalitat va heretar una situació molt complexa, fins l'extrem que el Parlament, en la seva exposició de motius de la Llei de joc de l'any 84, declarava la urgent necessitat d'aprovar aquesta llei, atès que –cito textualment–, «la realitat social desborda actualment el marc normatiu estatal notòriament insuficient i incomplet». He de recordar que la primera norma amb rang de llei de tot l'Estat espanyol en matèria de joc va ser la que va aprovar aquest Parlament l'any 1984. I els fets demostren

que va ser un instrument capdavanter a tot l'Estat, per posar ordre a un sector que d'ençà de la despenalització del joc de l'any 1977, havia crescut de forma desmesurada.

En aquells moments, a Catalunya hi havia més de 54.000 màquines escurabutxaques, 135 sales de bingo. Les màquines escurabutxaques, instal·lades en el bars, amb molt pocs controls, i amb molt baixa fiscalitat. I sense parlar del gran volum de joc il·legal.

Avui –avui– aquesta realitat és totalment diferent. Ja no hi ha bingos sota el paraigua d'alguna associació esportiva o cultural, situats a l'entresol d'algun edifici de l'Eixample. D'aquells 135 bingos, amb data d'avui, només n'hi ha oberts i en funcionament, 60. Avui, en el bars de Catalunya ja no hi han 54.000 màquines escurabutxaques: n'hi han 37.757. I els tres casinos, tot i les moltes sollicituds que s'han fet per obrir-ne de nous, i a diferència del creixement que hi ha hagut en la resta de l'Estat, a Catalunya continuen essent tres. I aquest, jo crec que és el resultat d'una política sistemàtica de control de joc.

Li recordo que la Llei del joc a Catalunya estableix: ni fomentar el joc, ni prohibir-lo, amb un rigor que seria contrari a les tendències socials. El seu objectiu primordial –continuo citant textualment– «consisteix a establir unes regles terminants que ofereixin als ciutadans la seguretat jurídica guda».

Exercint les seves competències reglamentàries en el desenvolupament de la Llei, va aprovar el 1985, el Govern de la Generalitat, els decrets de planificació de joc a Catalunya, i el Decret d'aprovació del primer catàleg de jocs. L'any 92 es va aprovar un reglament de màquines recreatives i d'atzar. Posteriorment complementat, l'any 1995, amb el Decret conegut com a «contingentació»; és a dir, delimitació del nombre de màquines de tipus B destinada a bars. Aquest procés va continuar amb l'aprovació, l'any 1997, del vigent reglament de màquines recreatives i d'atzar.

Avui podem considerar –i podem afirmar– que hi ha un veritable control sobre les empreses que exploten màquines, els locals on s'installeu, i sobre les mateixes màquines, fins i tot des del punt de vista tecnològic, a través dels assaigs realitzats al Laboratori General d'Assaigs i d'Investigacions. Aquest model, aquest desenvolupament d'aquest model de control s'ha aplicat, també, l'any 95, a les rifes, les tómboles, les combinacions, l'any 2000, amb el reglament del bingo, i l'any 2001, amb el reglament de casinos.

Per tant, il·lustre senyor diputat, aquesta és la realitat. Primer: reducció de l'oferta de joc a Catalunya; segona, control sobre empreses, locals, i material de joc; i tercera, tot això, acompanyat d'una pressió fiscal evident, que també ha contribuït a aquesta reducció.

Anem a parlar de les ludopaties. En aquest tema, senyor diputat, crec que també hem estat capdavanter. Va ser la primera administració pública de tot l'Estat que es va plantejar una nova realitat, que és el joc patològic. La primera unitat de tractament d'aquesta addicció, dins de l'àmbit de la sanitat pública, va ser la Unitat de Joc Patològic de l'Hospital de Bellvitge, com vostè coneix perfectament. El primer estudi científic

publicat en tot l'Estat que tractava aquesta nova addicció –el joc patològic–, del qual és autora la doctora Àngels González, va ser editat, precisament, per la Direcció General de Joc i Espectacles. Tot i que el paper del Departament d'Interior es de regulador en matèria de joc, mai no hem estat aliens a aquesta problemàtica, però, això sí, amb rigor i serietat.

Així mateix, i per encàrrec d'aquest mateix Parlament, l'any 1995 els departaments de Sanitat, Benestar Social i Interior vàrem presentar el primer estudi sobre prevalença del joc patològic a Catalunya, que va fer el Departament de Metodologia de Ciències del Comportament de la Facultat de Psicologia de la Universitat de Barcelona. Una de les principals conclusions –resultat d'aquest estudi– era que el 0,8% dels catalans majors de divuit anys tenen problemes greus amb el joc; 2,6%, problemes lleus; i el 96,6% restant no té cap problema amb el joc.

Darrerament, no fa gaires dies –concretament, a primers d'aquest mes d'octubre–, l'Associació Europea per a l'Estudi del Jocs d'Atzar va organitzar a Barcelona, amb la col·laboració del Departament d'Interior i de la mateixa Direcció General del Joc, el congrés més important que s'ha fet en els darrers anys sobre el joc problemàtic.

Professionals dels cinc continents, tots ells especialistes en els diferents aspectes de joc –reguladors, representants de la indústria de joc, i especialistes en joc problemàtic–, varen analitzar amb profunditat i rigor aquesta problemàtica; també, lluny de demagògies, de tothom. Independentment dels resultats científics de l'esmentat congrés –suposo que vostè també n'està perfectament informat– ha sorgit una proposta en el Departament d'Interior per a la creació d'una fundació amb participació de l'Administració, d'especialistes –tècnics– en joc problemàtic i d'empresaris de la indústria del joc, per continuar estudiant i analitzant amb rigor científic aquesta problemàtica i les seves possibles solucions.

Paral·lelament, en aquests moments era quan es va desfermar tot el seguit de temes que vostè abans mencionava sobre el projecte de decret de regulació de màquines escurabutxaques i, en aquell mateix moment, jo, com a responsable del Departament, vaig dir que, en el moment que hi haguessin estudis científics –ho subratllo: científics, absolutament neutres, al marge de grups de poder, siguin empresarials, o siguin polítics–, que demostrassin que algun dels elements que hi havia en aquell decret, realment es podia objectivar que podia afavorir la ludopatia, no tindria cap inconvenient a retirar-ho.

Concretament, hi havia un element que era el més discutible, que era la reducció del temps de partida de cinc a tres segons. Cap problema. És a dir, si això es demostra –hi insisteixo: científicament– que és així, doncs, jo no tindré cap inconvenient que això –en una futura regulació que haurem de fer, pel tema de les màquines-grua, perquè haurem de fer una regulació, també, amb el tema de les màquines-grua–, doncs, podem mirar d'incloure-ho en aquest aspecte, o de retirar-ho. En qualsevol cas, la nostra línia, en aquest tema de les ludopaties, ha sigut sempre molt curosa, però també

intentant fugir, a vegades, de determinats grups de pressió que tenen altres interessos i que els camuflen sota aquest paraigua.

Pel que fa al tema de les màquines-grua: nosaltres considerem que les màquines-grua s'han, també, de reglamentar, i que, per tant, no podem anar amb la qüestió que alguns voldrien, de continuar considerant que la grua és una màquina expenedora. Fixi's bé que, en aquests moments, només Catalunya i Madrid no tenen regulades explícitament aquestes màquines, i són tècnicament alegal. I el problema neix perquè els seus empresaris insisteixen en la qualificació com a màquines expenedores.

Castilla la Mancha i Extremadura les han prohibit explícitament; Múrcia, Cantàbria, València i Navarra les inclouen en el tipus B. I en el tipus recreatiu, o nivell D, Andalusia, La Rioja, Aragó, Galícia, Illes Balears, Castella-Lleó, País Basc, Astúries. En qualsevol cas, requereixen –requereixen– una regulació que haurem d'afrontar.

Pel que respecta a les seves exigències –o a les seves peticions– sobre responsabilitats polítiques, concretament del director general de Joc, em permetrà que, atès que ara veig que s'acaba el temps, en tot cas utilitzi la rèplica dels cinc minuts, després, per poder, també, fer-li algunes consideracions, sempre amb l'ànim més constructiu. Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies. Per a la rèplica, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Ferran.

El Sr. Ferran i Serafíni

Gràcies, senyora presidenta. Senyor Pomés, ens movem en estadis o en móns paral·lels, però diferents. Moltes gràcies pels serveis prestats. El meu president del Grup, el senyor Pasqual Maragall, moltes vegades li ha dit al senyor Pujol: «Gràcies, senyor Pujol, pels serveis prestats, però ara estem parlant d'una altra cosa.»

Gràcies per les lleis, gràcies pels decrets, gràcies per la seva lluita sobre les ludopaties –que n'hauríem de parlar més, si s'ha fet ben feta, o no s'ha fet ben feta–, però jo no li estava plantejant això. Jo no li estava plantejant el desenvolupament legislatiu des de l'any 84 fins ara, no, no, no, no. Jo li estava dient una altra cosa. Li estava dient: «Té un director general del Joc –vull pensar que es para en ell, la qüestió– que actua d'una manera que no va en benefici de l'interès general, sinó que va en benefici d'un sector petit, reduït, que té una posició dominant, i està perjudicant l'interès general, i l'interès de tot el sector industrial, que té tot el dret a treballar, i a treballar amb garanties.»

I vostè em pot dir, ara: «Home, li haig que contestar la seva demanda de cessament del senyor director general?» Doncs, miri, jo li donaré, per exemple, cinc o sis raons per les quals nosaltres creiem que l'ha de cessar, o que hi ha mala fe en la seva actuació, és a dir, que no ha actuat com ha d'actuar un representant de l'Administració.

La primera eren els continguts tècnics que li he explicat: els preus de les partides..., en fi, totes aquestes qüestions..., que no hi entraré, perquè al nostre entendre, i a l'entendre de molts professionals que han fet alegacions, el Decret, o l'avantprojecte de Decret, estava fet malament. Quan jo li dic que aquest senyor té relacions perilloses, o està actuant en funció de relacions perilloses, doncs..., jo li llegiré, per exemple, una carta adreçada, fa molt pocs dies..., del senyor Miquel Duran, que vostè ja sap que és... –militant, per cert, d'Unió Democràtica de Catalunya–, que vostè sap que és molt amant de fer grans escrits, no?, i diu el següent... –l'envia al sector, al seu sector, el sector de la gent que pensa com ell, que pensa..., que està en aquesta posició dins d'aquest món–: «Se retoman las conversaciones con la Generalitat de Catalunya, y existía ya el compromiso, adquirido por distintos responsables del Gobierno de Cataluña, en el sentido de compensar al sector con la aprobación de estos puntos de modificación del Reglamento». És a dir que el senyor Duran li diu al seu sector: «En tenim uns quants, dins el Govern de Catalunya, que ja s'han compromès amb nosaltres a compensar-nos.» Li passaré la carta, senyor Pomés. En aquesta carta hi han moltes més coses, hi han consideracions, agressions verbals contra la gent del món de les ludopaties, agressions contra altres senyors del sector, però no és el lloc, aquí. Jo suposo que aquests senyors ja faran el que han de fer.

Però: «...compromiso adquirido por distintos responsables del Gobierno de Cataluña en el sentido de compensar al sector...» Firmat, senyor Miquel Duran. I altres coses que diu després, eh?: que van acompanyar un diputat, perquè intervingui..., un cap de Grup, perquè intervingués sobre un diputat, perquè no fugués en els temes del joc... Això també ho explica aquest document. Per tant, voldria saber jo qui és el que tenia el compromís de compensar. I com que el que ha fet el Decret és qui és, jo penso que el que tenia el compromís de compensar era el senyor que jo li n'estic demanant el cessament, senyor conseller.

Segon tema. Va haver-hi un senyor, que també és de Convergència, que es diu Martí Brau, que li va donar una carta en mà al senyor Jordi Pujol –aquest senyor, militant de Convergència–; el senyor Jordi Pujol la va passar a vostè, i vostè –crec jo, vull pensar– la va passar al senyor Amadeu Farré. Sap què li va passar disset dies després, a aquest senyor? Disset dies després de criticar el sector dominant del joc, li va passar el següent: «Només disset dies després vaig rebre anònims» –els ensenya– «amb amenaces molt fortes contra mi i la meva família, i, a més, amb uns detalls esgarrifosos sobre la meva vida privada, que demostren que l'autor té accés a informació privilegiada.» A veure, si un senyor li dona una carta privada al president de la Generalitat i el president de la Generalitat la dona a vostè, perquè és un tema del joc, i disset dies després el sector implicat amenaça aquest senyor, escolti, algú ha passat la carta, algú l'ha passat, perquè és una carta personal donada en mà.

Quarta qüestió. Jo surto del Departament d'Interior i una hora després hi ha una carta des de Buenos Aires..., una trucada telefònica des de Buenos Aires d'una per-

sona que sap el que jo havia anat a preguntar allí. I vostè em diu: «Senyor Ferran, si vostè pot demostrar això, si vostè ho pot demostrar, cesso fulminantment el senyor director general del Joc.» Doncs, escolti, ho puc demostrar, perquè la persona que va rebre la trucada està disposada a declarar que la va rebre –a declarar que la va rebre.

I, per últim... –i acabo, senyora presidenta; mirava si era el senyor Rigol, senyora presidenta, per no equivocar-me–, que diu el següent. *El País*, 23 de setembre del 2002; el senyor director general declara, respecte a una empresa que es diu Cirsas: «Yo no los conozco de nada, no soy ni amigo ni enemigo suyo, soy la Administración.» Doncs, escolti'm, jo, per no conèixer-los de res..., jo, amb una persona que no conec de res no vaig a sopar el 22 i 23 de desembre al Mesón Don Cándido, de Terrassa; no hi vaig, perquè quan vaig a sopar amb algú intento conèixer-los, perquè, si no, les cites a *ciegas* són molt perilloses, senyor conseller.

Li'n demano el cessament.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments en un sector de l'hemicicle.*)

La vicepresidenta segona

Moltes gràcies. Té la paraula per a la rèplica, el senyor conseller, senyor Pomés.

El conseller d'Interior

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, dos consideracions. La primera, respecte a aquesta situació que vostè ja va dir el mes de desembre passat i que jo li vaig que si podia aportar proves que les aportés. Vostè avui en fa una d'allò verbal, que diu que sí.

Com que vostè ha mencionat el senyor Miquel Duran, doncs, si em permet, jo també li llegiré una carta que el senyor Miquel Duran em va adreçar a mi exactament el 3 de gener del 2002. «M'han llegit en *El Periódico de Catalunya* del 20 de desembre una notícia relativa a la pregunta que formulà el diputat del PSC senyor Ferran respecte a unes presumptes filtracions que imputa al director general de Joc i Espectacles. En el més elemental deure de lleialtat, amb considero en condicions d'aportar alguna llum sobre la matèria. En realitat no va ser Amadeu Farré qui va informar-nos de la visita del senyor Joan Ferran a la seva seu; va ser la persona que portava el mateix senyor Joan Ferran com a acompanyant i assessora, que no era una altra que qui aleshores era secretària adjunta de mi mateix dins de l'associació Aemar; era, doncs, qui assessorava el diputat senyor Ferran en algunes de les seves actuacions. El que vull assegurar és que va ser l'esmentada persona i no l'Amadeu Farré qui només sortir del despatx del director general em va telefonar a Buenos Aires, lloc en què jo em trobava aquell dia, per donar-me la informació sobre l'entrevista. Si bé t'he de dir, conseller, que, pel que després he sabut, aquesta persona em va amagar la major part d'aquella informació. Val a dir que, en tot cas, no es va trobar cap de les presumptes irregularitats que nosaltres havíem suposat existents durant molt de temps.» La carta.

Dit això, senyor Ferran... (*veus de fons*), dit això, miri, el mes d'agost es va presentar un reglament, però aquest Reglament que es va presentar el mes d'agost..., en realitat, els vint dies hàbils es van convertir en un mes i mig, perquè a començaments d'agost es va enviar per fax a totes les associacions del sector l'Edicte i el text del projecte, avisant-los que el termini per presentar alegacions seria comptador a partir de l'endemà de la seva publicació en el DOGC, i que estava previst fer-ho a finals de mes. És a dir, de vint dies, això va finalitzar la segona quinzena de setembre. Per tant, temps més que suficient perquè tothom se n'assabentés.

Segona, el preu de la partida. Jo no sé si és que vostè no ho ha entès o l'han enganyat. El projecte de reforma no obligava a fixar el preu de la partida en 0,25 euros, sinó que fixava el preu màxim autoritzat, però que no calia que fos necessàriament aquest; era dir el preu màxim autoritzat. Així com les altres modificacions tècniques –article 6– no eren obligatòries. Això vol dir que, en el cas que s'hagués aprovat el projecte, les màquines existents podien continuar normalment en explotació i no calia fer reformes. No hi havia cap article en el projecte que obligués a adaptar les màquines ja existents; fins i tot les noves màquines que es poguessin fabricar podien fer-ho com abans. Per tant, res a dir en aquest sentit, també.

Pel que fa a les temes de les grues, insisteixo en el que li deia abans: el paraigua de ser considerades expenedores, com una màquina de begudes o de tabac, implica sempre l'absència de control de les empreses explotadores, de les pròpies màquines; la manca de controls tècnics del seu funcionament i dels tipus de productes oferts; manca de fiscalitat i manca de control sobre la seva instal·lació, saltant-se la limitació de dues màquines recreatives, siguin tipus A o tipus B, per bar. Per tant, en aquest sentit, nosaltres haurem de fer una modificació del Reglament per incloure això aquí.

Jo li pregaria, senyor Ferran, més seriositat. (*Pausa.*) Sí, li pregaria més seriositat. Perquè, miri, el joc ja fa molts anys que no és pecat, i des del 1977 és una activitat absolutament lícita; que aquí darrere hi ha tot un sector industrial, un sector industrial d'empreses que fabriquen coses, algunes amb importants inversions en I+D, tecnologia de primer nivell; que, a més, molta gent i moltes famílies i moltes economies familiars, especialment pel que fa referència al sector de l'hostaleria, on els ingressos per la instal·lació de màquines no són un ingrés més en el compte d'explotació, sinó que són un element indispensable per a la seva subsistència, s'hi juguen molt. Hi han més de vuitanta mil persones en joc. I a vegades –a vegades– algunes coses –no sé si dites amb mala fe o amb ignorància– poden crear una desestabilització d'un sector industrial i econòmic que continua sent molt important per al país des del punt de vista de tecnologia, des del punt de vista industrial i des del punt de vista també –per què no dir-ho?– de recaptació d'impostos.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments en un sector de l'hemicicle.*)

La vicepresidenta segona

Gràcies, senyor conseller.

Interpellació al Consell Executiu sobre la contenció de les emissions de gasos que provoquen l'efecte hivernacle
(tram. 300-00273/06)

Passem al setzè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Consell Executiu sobre la contenció de les emissions de gasos que provoquen l'efecte hivernacle, presentada pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Per a l'exposició de la interpellació, té la paraula la il·lustre diputada senyora Montserrat Tura.

La Sra. Tura i Camafreita

Gràcies, senyora presidenta. Senyors i senyores diputats, honorable conseller, ens ha semblat convenient repassar quina situació de qualitat ambiental gaudeix el nostre país, atès que aquesta és una d'aquelles circumstàncies en què sovint un no n'és gaire conscient, del problema, perquè no es veu –i aquestes coses d'*ojos que no ven, corazón que no siente* encara són vigents en el moment actual–, però en canvi és bo per veure fins a quin punt un govern que sempre ha fet gala d'haver estat el primer de tenir un departament de medi ambient ha posat interès en un dels temes que la comunitat científica internacional i el conjunt dels experts en temes ambientals consideren el problema més greu des del punt de vista de continuïtat d'aquest ecosistema tan fantàstic i extraordinari que es diu planeta Terra.

M'agradaria començar dient una cosa que, si no els sap greu, agafaré a tall d'algunes afirmacions, jo crec que fins i tot desqualificacions, envers l'oposició, i molt especialment el Grup Parlamentari que jo represento, que feia ahir un altre conseller, concretament l'honorable senyor Felip Puig, dient que..., en fi, que nosaltres tot ho maldrem i que som maldrestres i ho fem malbé tot; per dir: com en d'altres temes ambientals, honorable conseller, el tema de la protecció de l'atmosfera té un cos legislatiu força interessant a Catalunya.

Com en d'altres temes ambientals, perquè, això, jo ho he reconegut sempre i ho he dit públicament. I ja l'any 1983, quan hi havia molt poca normativa al respecte en aquest camp, Catalunya aprovava la seva Llei de protecció de l'ambient atmosfèric. El Grup Socialista hi va votar a favor, hi va estar d'acord, va introduir les esmenes necessàries, va millorar en el possible aquesta Llei i hi va votar a favor.

L'any 1989 es va modificar parcialment aquesta Llei i l'any 1996 es va tornar a modificar parcialment aquesta Llei. En totes dues modificacions, per tal d'adaptar-ho a la normativa que havia anat evolucionant en el conjunt de la Unió Europea i d'altres recomanacions internacionals, també hi vam votar a favor.

Tinc un cert interès a remarcar això del vot a favor, perquè votar a favor no és només representar que les coses aquí en el Parlament van bé; que es té una majoria àmplia; que moltes lleis surten per una majoria, més enllà de la coalició que dona suport al Govern, perquè és possible que això sigui així perquè el text legislatiu sigui bo i, si es complís, la situació del nostre país milloraria. I vull posar en evidència que això no sempre es correspon amb l'exercici del Govern, i, per tant, que si el cos legislatiu en matèria de protecció ambiental és

bo, que si es va produir per votació unànime o gairebé unànime en aquesta cambra, i el Grup Socialista li va donar suport, aleshores el que reclama, el que demana, raonablement, em sembla que, democràticament, responsablement, seriosament, és que es compleixi aquest cos legislatiu, que es porti a terme i que les coses vagin millor.

També hi posaré en aquest paquet, si m'ho permet, senyor conseller, la Llei reguladora de la incineració de residus, que sap que el nostre Grup va tenir-hi també un paper d'una responsabilitat extraordinària, i que considerem que va significar un avenç respecte a la regulació d'aquest tipus d'acció en el nostre país, que certament provoca efectes a l'atmosfera, i que introduïa per primera vegada a l'Estat, novament, perquè érem capdavanters, i a proposta del nostre Grup, però que se'n va fer ressò i ho va fer seu el conjunt de la cambra i es va aprovar, la determinació de l'inventari dels focus emissors dels compostos orgànics persistents, cosa que no existeix encara avui a cap altra normativa a l'Estat espanyol. Deia, però, aleshores que el Govern tenia un termini de dos anys per proposar un pla d'acció motivat que havia, a més a més, de dotar-se dels instruments de gestió necessaris per reduir progressivament les fonts d'emissió d'aquests compostos orgànics.

És aquí on nosaltres creiem que falla l'acció de Govern; no que no tingui el suport dels grups de la cambra en aquelles coses que signifiquen un avenç extraordinari, sinó en el compliment del cos legislatiu aprovat entre tots.

D'això també caldria fer referència al Llibre verd sobre els drets d'emissió de gasos a l'atmosfera, i molt especialment a la decisió de la Unió Europea l'any 1993 relativa al mecanisme de seguiment de les emissions, concretament, de diòxid de carboni, i l'obligació d'estabilització per a l'any 2000 d'aquestes emissions, així com l'elaboració d'un pla que adquirís compromisos concrets de cada una de les administracions implicades en la reducció d'aquests gasos i així com el seguiment transparent i precís de com avançàvem en aquesta matèria en el nostre país.

Vull, per tant, dir que, de totes aquestes normes, els socialistes n'hem estat no només coresponsables, sinó defensors. Ara bé, la realitat i l'acció de Govern ens porten a una situació que hem de criticar també amb la mateixa fermesa que hem defensat el cos legislatiu. Catalunya ha augmentat en la dècada dels noranta fins al 2000, és a dir, allà on s'havia d'haver produït una estabilització, un 49,9% els gasos d'efecte hivernacle presents en la seva atmosfera. Hem augmentat un 50% un problema que ens havíem compromès entre tots i que aquesta cambra havia posat els recursos legals, les lleis necessàries, per intentar aturar-lo; hem augmentat un 50% i, per tant, aquesta no és responsabilitat del tipus d'oposició que té aquesta cambra –com se'ns deia ahir–, deu ser responsabilitat de qui governa, perquè nosaltres sí que no tenim capacitat per anar a inspeccionar les indústries i per emetre informes favorables o desfavorables, per sancionar o per aplicar mesures correctores en aquelles coses que determinades lleis han convertit progressivament en competència de la Generalitat, perquè li posaré en el paquet legislatiu, també,

la Llei d'intervenció integral de l'Administració ambiental que vostè i jo coneixem tan bé.

Per tant, la major part de les responsabilitats recauen únicament i exclusivament en el Govern de la Generalitat, i no valen excuses en aquest cas; no val traspasar la responsabilitat al fet que l'oposició no ho està fent bé. Fins i tot, potser, li poden traspasar la responsabilitat al món local, que també és un discurs que acostumem a sentir aquí. Però vostès mateixos, en una resposta escrita sobre les emissions de diòxid de carboni en la qual reconeixien aquests increments produïts en els anys 93, 94, 95 i 96, afirmaven que l'acció havia estat insuficient en l'àmbit agrícola i ramader; que l'acció havia estat insuficient en l'àmbit de tractament de residus i abocaments, per tant, abocadors –que després m'hi referiré si tinc temps– a les plantes depuradores en el sector industrial, en el sector del trànsit –un tema importantíssim– i en el sector energètic.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Em permetran que molt ràpidament passi per alguns d'aquests sectors, perquè a tots no em dona temps amb els deu minuts d'intervenció. En el sector dels residus i dels abocadors també sap l'honorable conseller que fem esforços extraordinaris per intentar aproximar les nostres posicions i –ho hem dit explícitament i en veu alta–, disposats a adquirir coresponsabilitats amb vostè perquè les deixalles que s'aboquen en els abocadors siguin estrictament les necessàries, i els efectes d'aquests envers l'emissió de gasos d'efecte hivernacle a l'atmosfera sigui el menor possible. I, l'aplicació que regulava la incineració de residus, ben aplicada, hauria d'haver reduït dràsticament l'emissió d'aquest tipus de substàncies.

Ara bé, si m'ho permeten, i ho diré amb cura, amb molta cura, si en el conjunt de l'Administració de Catalunya se l'obliga a aplicar determinats criteris de recollida selectiva i a abocar estrictament el necessari –i, fins i tot, estem d'acord a aplicar un cànon que encara faci reduir les emissions d'aquest tipus d'instal·lacions–, tot i entenen la solidaritat en moments d'emergència que s'ha de produir en altres Estats o nacions, permeti'm que li digui que haver-nos d'assabentar per la premsa que les escombraries no triades i no seleccionades d'Andorra vénen als abocadors de Catalunya no és la millor de les maneres que puguem continuar una acció de coresponsabilitat, de diàleg i de bona relació en aquest tema.

I fixi's bé que li he dit que entenem que les accions de solidaritat en moments d'emergència són importants, però no es poden acceptar escombraries en una situació en què no les acceptaríem de la nostra pròpia ciutadania.

Pel que fa al sector industrial, evidentment jo crec que la Llei ha estat insuficientment aplicada, i, per tant, no hem reduït.

I, pel que fa al sector de trànsit, l'acció tan poc decidida a promoure transport públic, transport col·lectiu de tota mena i, molt especialment, aquell no contaminant, que vol dir fonamentalment ferrocarril o bé vehicles amb motor amb gas o electricitat, ha estat tan pobra en

el nostre país que, efectivament, això ens ha portat a un increment del 50% de les emissions en una dècada en què s'havia d'haver produït l'estabilització, i hauríem donat exemple, com ho hem fet en altres moments, pel que fa estrictament al cos legislatiu, si haguéssim començat a reduir.

La tendència, conseller, és molt dolenta. M'agradaria escoltar com pensem reconduir-ho i com el 2010 hauríem tornat als nivells de l'any 1990, que és al que ens obliguen les directrius vigents.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. L'honorable conseller de Medi Ambient, senyor Ramon Espadaler, té la paraula.

El conseller de Medi Ambient (Sr. Ramon Espadaler i Parcerisas)

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, senyora diputada..., accepto que –i li ho subratllo, eh?, cap inconvenient– hem avançat molt, i mercès a tots, i a la responsabilitat del Grup que vostè representa i de molts altres grups d'aquesta cambra, a l'hora de definir un bon marc legislatiu. I això és així. Afortunadament és així, i que per molts anys continuï sent així! I em sembla que faig parèntesi en l'apartat dels residus municipals –ja li respondré el tema d'Andorra, en concret–, doncs, estem encara fent un esforç endavant conjuntament amb tots els grups. Val a dir que el cànon aquest, doncs –que ben aviat entrarà a aquesta Llei aquí al Parlament–, forma part d'un paquet més ampli d'exercici de responsabilitats entre institucions, entre grups polítics parlamentaris, perquè és fruit –i vostè ho coneix prou i prou bé–, doncs, del consens ample d'aquesta cambra i també amb el món municipal. Per tant, ja ho accepto.

El que no puc compartir és dir: «Escolti, nosaltres» –els socialistes, en aquest cas, o fóra extensible, probablement, a tots els altres grups que, d'una altra manera, han fet possible tenir aquest cos legislatiu– «fins aquí, doncs, som els magnífics i vostès són els dolents, perquè no estem, doncs, avançant, els hem donat totes les eines i no s'està avançant.» Potser les coses són una mica més complexes que això. I vostè, fixi's que en deu minuts ha parlat des dels residus d'Andorra fins al transport públic, passant per les emissions en l'àmbit industrial, i ho hem ventilat, i ja sé que tenim les servituds que tenim de temps per a una interpellació, però, en qualsevol cas, doncs, pinta un panorama pessimista que, en cap cas, comparteixo.

En primer lloc, sí, deixar constància que tenim un bon marc legal, que ho és gràcies a tots, a la responsabilitat del Grup Socialista i també –ho suposo–, doncs, a la del mateix Govern de trametre aquests textos i de trobar, doncs, des del diàleg, el consens, a l'entorn d'aquests textos; però també em sembla que hi ha una correcta i bona aplicació d'aquests textos legals, que, certament, comencen ja l'any 83, que són objecte de reformes i que la darrera Llei –i la primera part de la intervenció l'estalvio perquè és calcada de la seva– acaba, des de la perspectiva legislativa, en el que és, doncs, la Llei d'in-

tervenció integral de l'Administració ambiental, que ens ajuda i ens dóna eines.

I amb aquestes eines vostè diu: «Home, vostès han reconegut.» Doncs, sí, vam reconèixer que els anys 94, 95 i 96 les emissions que provoquen efecte hivernacle eren excessives.

Però, d'aleshores ençà és molta la feina que s'ha fet. I, tant és així –i aquesta és una dada que em sembla prou significativa, tant és així–, que no sé si ens podem atrevir a començar a parlar de canvi de tendència, però en el 99-2000 és substancial la reducció d'emissions; cosa que ens fa diferents en comparació a la resta de l'Estat. Per tant, aquest no és un tema, no és un problema –i amb això no vull, en absolut, defugir-lo– exclusiu del nostre àmbit català, sinó que ho és del conjunt de l'Estat i del conjunt del planeta i, també, evidentment, de la Unió Europea.

Davant d'això, què estem fent? No em refereixo al marc legislatiu: el tenim i l'apliquem –el tenim i l'apliquem–, i estem prenent, doncs, les mesures pertinents en cadascun d'aquests fronts. I vostè, doncs, en citava uns quants, de fronts, en concret, l'àmbit dels residus –jo seguiré una mica fil per randa els punts a què vostè es referia.

En l'àmbit dels residus vostè sap quin és l'esforç i el treball que s'ha fet en la gestió correcta, per exemple, dels abocadors, que són una de les fonts d'emissió d'aquest gasos, doncs, perjudicials que causen l'efecte hivernacle, quina és la gestió i quines són les accions concretes.

Des de la perspectiva de resoldre aquelles situacions, doncs, que no estaven ben orientades d'abocadors preexistents, de resoldre aquestes situacions, a través, doncs, de captació d'aquests gasos per evitar-ne l'emissió a l'atmosfera, i, per tant, també d'aprofitar, des d'aquesta perspectiva, com no és menys cert que no hi ha cap abocador de nova construcció d'ençà que tenim aquest marc legal, que no contempli la gestió correcta, i, per tant, evitar les emissions, que és una altra perspectiva, i no és menys cert... –i va en aquest paquet al qual em referia en l'àmbit estricte dels residus–, no és menys cert que en l'àmbit de la incineració estem fent un esforç inversor molt important a l'hora de millorar les instal·lacions que tenim avui dia en el nostre país d'incineració de residus; per tant, també, en la línia de reduir aquestes emissions perjudicials o que poden generar o que generen l'efecte hivernacle.

I no fa pas massa dies –i no li sabia, ara, dir les xifres, no les tinc al davant, però amb molt de gust les hi lliuraré–, doncs, que vàrem, encara, signar un conjunt de convenis importants en l'àmbit local, que és el titular d'aquestes instal·lacions. I això demostra que no defugim les nostres responsabilitats, i va en aquest paquet global de les modificacions legislatives, doncs, també per corregir aquest àmbit d'emissions.

I vàrem fer una altra cosa, encara: incentivar la recollida selectiva, és a dir, el tractament correcte d'aquests residus en el cas municipal, a través d'una cosa que hem consensuat entre tots, que és la creació per llei, una llei que serà tramesa i que a dia d'avui, doncs, ha

estat presentada al Govern i a dia d'avui es troba en el Consell Econòmic i Social i que, per tant, jo crec que en breu –en breu vol dir quinze dies, tres setmanes–, podrà ser, doncs, tramesa des del Govern a aquest Parlament. Però, és una llei que en línia del que havien estat les lleis precedents també, doncs, es busca evidentment aquest consens.

Però, no és només la recerca d'un consens en el marc legislatiu, sinó que és una aplicació en polítiques concretes. I no li donaré les xifres ara perquè no en dispo, però, en qualsevol cas, amb molt de gust les hi faré arribar, de quines són les mesures concretes –finançament inclòs, doncs– que s'han emprès per corregir aquelles situacions d'abocadors, no prou correctes des de la perspectiva d'emissions, i per obligar els, evidentment, de nova construcció a complir totes aquestes directives i tot aquest marc legal que tenim, des d'aquesta perspectiva; i l'altra, doncs, d'avançar en aquesta recollida selectiva i de perfectir i de millorar, doncs, la incineració de residus. I val a dir –ho subratllo– que no n'hi trec ni així, d'importància, doncs, al gest, a la responsabilitat que vostè hi han demostrat en tot aquest procés. I em sembla que aquest és el camí –aquest és el camí. Però, accepti'm que s'estan fent un conjunt d'accions.

Jo li accepto que no tenim la millor de les situacions possibles i que tenim una societat, doncs, industrial que té dèficits en l'àmbit del transport, que té i que genera els residus que genera, que tenim les dificultats que tenim a l'hora de gestionar aquests residus, que tenim les dificultats que tenim a l'hora, doncs, de fer les plantes de tractament d'aquests residus –i això, uns i altres ho compartim i em sembla que, de moment, i aquest és el camí, hem estat capaços de no utilitzar perversament aquest tema, i vostè i jo sabem perfectament, doncs, que en molts àmbits podríem haver trobat confrontació i ho hem defugit expressament. Per tant, accepti'm que sí que evidentment, doncs, des de la perspectiva del Govern s'estan emprenent tot aquest conjunt d'accions.

I accepti'm també aquesta dada, perquè no és meua, sinó que ens la dóna la Universitat de Barcelona, que, en el decurs del 99-2000 –i això no sé si ho podem accentuar com a canvi o subratllar com a canvi de tendència, però–, sí que hi ha una estabilització, doncs, en l'emissió de gasos, en tant que se situa al 0,27, molt lluny de quina és la tendència del conjunt de l'Estat espanyol, que se situaria aproximadament a l'entorn dels 5,22% d'augment, d'un a l'altre any. Nosaltres ens situem a un 0,27. Hi insisteixo: no són dades pròpies, sinó que són de la Universitat de Barcelona, i que, lluny d'interpretar-les des del triomfalisme, el que ens han de fer és accentuar, encara més, doncs, quina és la nostra estratègia de reducció dels gasos que provoquen aquest efecte hivernacle.

Per tant, tenim un bon marc legal, l'apliquem, no el defugim mai. Mai ens ha tremolat el pols, i en tenim prou exemples i hem aplicat, doncs, en la Llei d'intervenció integral o en base a altra legislació..., quan teníem problemes d'emissions no ens ha tremolat el pols per prendre decisions prou contundents, prou clares al respecte, en benefici, doncs, de la reducció de gasos i en benefici d'aquest entorn més immediat. I, trobaríem

exemples, doncs, a Sant Adrià del Besòs, no fa pas massa. I vostè i jo vam estar parlant en un altre àmbit de prendre mesures en base a la Llei d'intervenció integral que s'han pres, no les hem defugit mai, ni molt menys encara les hem transferit al món local, si és que això, doncs, és el que pretenia dir: ni ho hem fet, ni ho fem, ni ho farem en cap cas.

I, en aquest sentit, doncs, estem treballant en el que és l'inventari de les emissions de CO₂, en el que és el desplegament, doncs, del PVC. Estem treballant en tot el que és la xarxa temàtica contra el canvi climàtic; en aquest sentit, estem coordinant tot el que és el treball de recerca, també, doncs, de l'àmbit universitari, amb diferents centres de les nostres universitats per tal de coordinar aquests equips. Estem implantant energia eòlica, i aquest no és un tema menor: nosaltres tenim la necessitat de generar energies, també, netes, de generar energies que no ens generin un efecte hivernacle.

I val a dir que hem aprovat, en aquesta cambra, algunes mocions al respecte, i que avui em sembla que també es debateran, doncs, d'altres mocions, i saben quina és la proposta del Govern: augmentar la generació d'energia eòlica en tant que és una energia neta i que, per tant, doncs, ens ajuda, també, des de la pràctica i des de la realitat a reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle.

Per tant, des de la responsabilitat, bo i agraint tot el que vostès hi han posat, que és molt –i ho dic així de clar, bo i agraint això, doncs–, entengui també que nosaltres assumim des del primer moment –i les hem assumides, des del primer moment– les nostres responsabilitats aplicant aquest marc legal; fins al punt que penso que podem dir que estem en un començament del que pot ser un canvi de tendència. I això ens sembla important; fins al punt de dir que cal que aquestes estratègies també les coordinem, evidentment, amb la resta de l'Estat. Aquí no podem fer parcelles. I això també valdria, doncs, per la reflexió que feia vostè amb relació a Andorra i els residus: és un tema de solidaritat. És un tema molt i molt clar en aquest sentit, que nosaltres no podem defugir i mirar cap a un altre costat quan un país veí té uns problemes de tractament de residus, i és un tema, per tant, de responsabilitat. I els invito que ho entenguin així. Vostè ha matisat, i molt, les seves paraules, i li ho agraeixo; però aquests residus seran correctament tractats en les instal·lacions del nostre país, transitòriament mentre el nostre país veí no hagi pogut resoldre el seu problema. I l'acord a què hem arribat amb el nostre país veí és que, en la mesura que hagin arribat residus municipals a casa nostra, seran correctament tractats en les instal·lacions, doncs, perfectament homologades, en la mateixa quantitat els podrem exportar perquè els tractin els andorrans. Per tant...

El president

Senyor conseller, hauria d'acabar...

El conseller de Medi Ambient

Moltes gràcies, senyor president. Acabo. Ni tan sols se'n podria desprendre que estem assumint o estem «colmatant» no sé quins abocadors o no sé quines plan-

tes. Ho farem així de clar i amb tota aquesta transparència. Però em sembla que no podem posar fronteres respecte al medi ambient, i menys quan estem parlant de temes d'emissions. I aquesta és l'actitud responsable que hem tingut i que continuarem, evidentment, tenint des del Govern de la Generalitat.

No sé si he donat resposta a tot el plantejament que ha fet vostè, en qualsevol cas, podrem aprofitar el torn de la contrarèplica per acabar de polir la resposta.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor conseller. Senyora diputada, té la paraula.

La Sra. Tura i Camafreita

Gràcies, senyor president. Honorable conseller, li reconec que el seu to –que el caracteritza, per altra banda– fa que, a vegades, el debat de problemes que són greus, sembli que no ho són. I, per tant, algunes vegades, quan pujo a replicar-lo penso «amb aquest to que ha utilitzat el conseller Espadaler, doncs, ara, com li dius “escollit”m, no, miri, ho fan molt malament?”» Doncs, miri, ho fan molt malament. Ho sento molt dir-li-ho, i ho dic amb el meu, de to, que potser és una miqueta més pujat que el seu; però, tot i reconeixent que només faltaria que amb vint-i-tres anys de Govern no haguéssim avançat una mica!, que només faltaria que després dels avenços tecnològics que es coneixen en aquests moments per filtrar emissions de gasos en el tractament de residus o la indústria no els haguéssim aplicat!, només faltaria, honorable conseller!

Però, després de vint-i-tres anys –després de vint-i-tres anys–, vostè em diu: «Estem treballant en l'inventari de focus emissors.» I, és clar, nosaltres estem com una mica, diguem-ne, «escandalitzats», perquè gairebé ja no ens escandalitza res del que ens diuen, però és que, després de vint-i-tres anys, cada vegada que els situem un problema greu sobre la taula, ens diuen que han començat a fer un estudi just en aquell moment o que han començat a fer un inventari just en aquell moment.

I, certament, em permetran que li ho digui, no a vostè, que segurament porta, doncs, un any en el càrrec, però que la coalició que vostè representa, la força política que vostè representa en porta vint-i-tres, i no pot, davant de problemes greus, dir-nos que «estem començant a mirar si creem uns equips de recerca amb les universitats, estem començant a fer inventaris o estem començant a implantar energia eòlica».

Honorable conseller, se suposa que Catalunya, que ha estat capdavantera en tecnologia i en implantacions industrials de tota mena, no pot ser la novena comunitat d'Espanya en implantació d'energia eòlica! No pot ser-ho! O és que ens conformem, amb aquest paper, amb un tema tan important com és aquest? I, per tant, amb unes zones de vent tan clares com tenim!

Una altra cosa és que com que els documents que havien de fer possible la implantació de l'energia, doncs, s'han fet amb tan poca traça i de manera tan maldestre que han estat permanentment rebutjats per la societat

catalana i han tingut molts problemes de tramitació, doncs, en aquests moments, no puguin estar-ho aplicant, però som la novena comunitat d'Espanya. Hi han nou comunitats, algunes d'elles amb producte interior brut molt més baix que el nostre i algunes d'elles amb situacions competencials molt més minses que les nostres, que ens han passat al davant –que ens han passat al davant.

Però, hem fet, a més a més, un desenvolupament efectiu a tot el territori català d'una xarxa de vigilància i previsió de contaminació atmosfèrica? Saben els ciutadans de Catalunya quan hi han determinats gasos que sobrepassen els límits acceptables? Avisen convenientment la població quan això es produeix? Perquè, en el cas de la meua ciutat, que vostè sap que les dades les tenen abans el Departament i després les notifiquen, sovint –i ara parlo de la meua ciutat, però puc parlar de totes les ciutats que tenen estacions de control– ens n'assabentem tres setmanes després que s'hagi produït el problema. De què serveix assabentar-nos dels problemes tres setmanes després que s'ha produït un problema d'emissions a l'atmosfera?

Han aplicat els nous requisits imposats per la Directiva de l'any 1999 de la Unió Europea relativa als límits de diòxid de sofre, de diòxid de nitrogen i de partícules i de plom? Ho han fet? Estem aplicant-ho? No, no ho estem aplicant.

S'ha produït un control rigorós i s'han limitat les emissions i, molt especialment s'ha reconduït la tendència a disminuir les emissions pel trànsit privat perquè s'ha fet una forta inversió en transport públic? Doncs, no, no s'ha fet.

I, per tant, no s'han fet les coses fonamentals en l'àmbit de disminuir els gasos d'efecte hivernacle, i no s'ha fet una altra cosa, que ara vostè, per exemple, ens parlava d'aquest –ho sembla– acord amb Andorra que ells incineraran residus nostres quan tinguin la nova estació, –ho he deduït, eh?, perquè vostè no ho ha explicat prou–, i, per tant, de totes aquestes coses que jo li estic dient, vint-i-tres anys després de l'acció del seu Govern i, retornant a una de les referències que a mi em sembla més important, des del punt de vista de debat ambiental i de política ambiental, que són les resolucions de la Unió Europea i d'obligat compliment les decisions preses en aquesta matèria, que diu: «El seguiment transparent i precís de l'avenç real i dels projectes.»

I, per tant, li preguem que Catalunya faci un acord pel qual s'aprovi una estratègia autonòmica davant del canvi climàtic igual que han fet altres comunitats autònomes d'Espanya, molt concretament l'andalusa, que jo tinc aquí, però n'hi ha d'altres, faci l'estratègia autonòmica davant del canvi climàtic; apliqui tot el que jo li he dit respecte a la xarxa, als requisits imposats pel control rigorós i, sobretot, també allò que diu Europa, «seguiment transparent i precís», i expliqui'ns exactament els projectes perquè això es redueixi.

Si no és així, li haurem de dir, honorable conseller, que, tot i que li agraeixo el to i aquesta coincidència que hem tingut des de sempre que hem treballat plegats, el Govern, en el seu conjunt, ho està fent tard i malament.

El president

Gràcies. Té la paraula el conseller de Medi Ambient.

El conseller de Medi Ambient

Hauré de canviar el to, doncs –hauré de canviar el to. A veure, ni tard, ni malament –ni tard, ni malament–, senyora Montserrat Tura. Si vol que en diguem estratègia –jo no en diré autonòmica– nacional contra el canvi climàtic, la hi direm, la batejarem com a tal, però li diré els cinc, sis punts sobre els quals se sustenta i sobre els quals ja estem treballant, no ara, sinó de fa molt temps i que hi continuarem treballant.

El primer és l'aspecte de l'inventari d'emissions de CO₂. Vostè sap –i aquestes són dades que les tenim agregades, en molt casos, a nivell d'Estat, i que estem desglossant– que hi estem treballant.

El segon punt és la xarxa temàtica de canvi climàtic. És important que coordinem les nostres universitats i ho estem fent. I, si ho vol, ho posarem sota aquest paraguís de la xarxa nacional amb relació a l'estratègia nacional del canvi climàtic.

La implantació d'energia eòlica. Home!, per favor! No pot dir aquí: «És que anem a la cua i ho lamentem.» Anem a la cua i ho lamentem, doncs, perquè ha passat el que ha passat! I perquè vostès sí que en tenen aquí una, de responsabilitat, i molt gran, que és haver aturat un procés en aquest àmbit parlamentari votant en contra de no-sé-què, per després acabant dient: «Aquest Govern no governa!» –per acabar dient: «Aquest Govern no governa!» (*Remor de veus.*) Posar totes les traves possibles al desplegament de l'energia eòlica en aquest país! I, nosaltres, en aquest sentit, som i serem tossuts: gener de 2000 teníem 83 megawatts de potència instal·lats; a dia d'avui, 300 megawatts de potència autoritzats. (*Remor de veus.*)

I aquest ritme el continuarem, i no li preocupi, si volen vostès o sense vostès, però, continuarem implantant energia eòlica. I aquesta és l'estratègia. Cinquè punt, de l'estratègia, doncs, implantar el Programa d'eficiència energètica, i vostès el coneixen i s'ha publicat en aquest marc, doncs, parlamentari. Per tant, en direm, si vostè ho vol, l'estratègia nacional contra el canvi climàtic; però, en qualsevol cas, no ens mourem d'aquests aspectes, d'aquests punts que, juntament amb l'impuls del transport sostenible, són els que ens han d'ajudar a fer front al que vostè no reconeix –i ho sento molt, què vol que hi faci, doncs–, al que és un canvi de tendència, no?

I això és el que estem fem, i no pas ara, sinó que fa molts i molts anys que ho estem fent, i no ens vingui amb el discurs de dir: «Escolti, no, vostè és molt dolç amb les paraules, amb les formes, no-sé-què, però és que fa vint-i-tres anys que no fan res.» No, fa vint-i-tres anys que fem, i molt: hem estat i seguim sent pioner. Excepte en el tema de l'energia eòlica, en el qual també hi tenen la seva part de responsabilitat –també la hi tenen, aquesta part de responsabilitat–, excepte en aquest àmbit, seguim sent, encara, a nivell d'Estat, pioners.

I, si del que es tracta és de donar-li un embolcall, com ha fet la Comunitat Autònoma d'Andalusia, escolti'm,

cap problema. El tema són els cinc punts en els quals estem treballant; que en diguem o en deixem de dir no sé quin nom, una estratègia autonòmica per a vostè, o nacional, o diguem-n'hi com vulguem, és, per mi, el tema més secundari. L'important és que estem treballant sobre aquests cinc aspectes.

I torno al tema d'Andorra. Escolti'm, el tema d'Andorra és un tema de solidaritat, i li ho he dit i molt clar i ho repeteixo: el nostre país veí té un problema amb la gestió dels residus municipals, i som solidaris. Si vostè no ho vol ser, doncs, digui-ho i ho expliqui, i cap problema –i cap problema. Ho hem fet, els tractarem correctament en els abocadors que tenim perfectament regulats en aquest país, i, a més a més, hem arribat a un acord –i sí, ho dic amb aquesta claredat, hem arribat a un acord– pel qual, doncs, tants residus municipals com ens vinguin a casa nostra. Andorra, perquè sap que li estem resolent un problema –perquè ho sap i ens ho agraeix, que li estem resolent un problema, doncs–, està disposada a assumir-los un cop tingui la instal·lació de tractament. I ens obre la porta a aquesta possibilitat. Perquè sap quina és la importància de donar la mà a algú que té problemes. I aquest és l'esperit amb què ho hem afrontat i amb tota claredat i amb tota transparència. I es podran buscar tants pèls al gat com es vulgui, en el sentit que si van aquí o que si van allà. Aniran a gestors autoritzats de residus, cada tipus de residus al que sigui, i els municipals, doncs, aniran als abocadors, als abocadors que estan legalitzats i autoritzats per fer això. I el Govern Andorrà ha entès que nosaltres els estàvem resolent aquest problema, i, en aquest sentit, ha volgut expressament –i nosaltres evidentment ho hem acceptat–, doncs, donar-nos aquesta, en el futur, contrapartida en el sentit que puguem, nosaltres, si és el cas, i ho necessitem, doncs, amb igual quantitat de residus que hàgim assolit en el nostre territori, doncs, gestionar-los a través de la seva planta de gestió de residus, un cop tinguin el problema resolt. I és senzillament això, i aquesta és la voluntat molt clara de resoldre els problemes.

Perquè, torno a l'àmbit en què estem, també estem parlant en l'àmbit de la contaminació atmosfèrica i de CO₂, no ens ho podem mirar des de les fronteres. En la perspectiva de Medi Ambient hem estat generosos i ho continuarem essent. Ho vam ser amb Galícia quan tenia el problema, doncs, de les vaques mortes, portant-nos aquí una part dels residus. I aquest és un tema paral·lel i semblant a aquest: tenen un problema i els ajudem a resoldre'l. Senzillament, així de clar. Com? Doncs passant pel marc legal que tenim, fent una encomanda de gestió i fent tot el plantejament, perquè malauradament, mal que ens pesi, no podem fer un acord amb el Govern andorrà –cal que el faci l'Estat espanyol amb el Govern andorrà. Doncs, a l'empara d'aquest acord que s'ha fet hem donat resposta a un problema que hi havia, i li'n donarem tantes vegades com convingui si es fan les coses ben fetes. I li garanteixo que es faran les coses ben fetes, i no vulguem, doncs, veure no sé quines coses, no sé quins obscurantismes. I li he explicat amb tota claredat quin és el nostre plantejament i quin és l'objectiu, que no és altre que el de resoldre un problema real que tenim a quatre passes del nostre país, a més a més, que el tenim i que el té el nostre Govern veí. I

certament que podríem mirar cap a un altre costat. És clar que podríem mirar cap a un altre costat, però no és el nostre estil i no va amb nosaltres.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor conseller. (*Veus de fons.*) Senyora diputada, el conseller s'ha limitat a matisar el to que vostè li demanava que canviés, no ha fet res més que això, ni l'ha citada, ni la..., senzillament li ha respost.

La Sra. Tura i Camafreita

Senyor president, no faré un debat sobre tons, sinó que em sembla que vostè m'ho agrairà i tots els membres d'aquesta cambra m'ho agrairan que digui estrictament que, quan es perd una votació en aquesta cambra però el que guanya és la voluntat popular i la representació democràtica, no pot ser mai considerat com una trava.

El president

Moltes gràcies.

Interpellació al Consell Executiu sobre les condicions dels ecosistemes fluvials, especialment pel que fa al del riu Ebre (tram. 300-00994/06)

La següent interpellació, sobre les condicions dels ecosistemes fluvials, especialment pel que fa al riu Ebre, la presenta Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula l'illustre diputat senyor Xavier Vendrell.

El Sr. Vendrell i Segura

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, tornem a parlar del riu Ebre. Ho hem fet molt sovint en aquesta legislatura i també n'hem parlat, no només en sessió plenària, sinó també en la Comissió de Política Territorial, reiteradament també aquest any. N'hem parlat perquè el riu Ebre, un dels principals ecosistemes del sud d'Europa –i m'atreviria a dir que, potser, el principal de la nació catalana, dels Països Catalans–, està permanentment agredit. Aquest any hem vist com hi havien vessaments de productes tòxics que es detectaven tard. Hem vist com proliferaven espècies que no hi corresponen, espècies no autòctones, com el musclo zebra. Hem vist presència de metalls pesants per damunt del que seria normal, especialment de mercuri, en alguns moments, provocats per abocaments de les empreses electroquímiques; hem vist un increment de presència de nitrats i fosfats; hem vist com proliferaven les algues provocant greus problemes, fins a trobar-nos amb aturades a la central nuclear d'Ascó. I davant de tot això que és la conseqüència d'un problema que és la reducció del cabal d'aigua al riu Ebre, el Govern de la Generalitat el que ens planteja és una interconnexió, que en cap cas no ens pot fer creure que és allò de què parlàvem fa dos o tres anys a la Comissió sobre recursos hídrics, que dèiem: «Caldria interconnectar les xar-

xes per si hi ha una situació d'emergència...» No, senyor conseller, vostè sap que no estem parlant d'una interconnexió per resoldre una situació d'emergència que tots podríem comprendre. Saben vostès que mai aquest tub portarà aigua de Tarragona cap a l'Ebre, de Barcelona cap a l'Ebre. Aquest tub només extraurà aigua, 40 hectòmetres cúbics, que –vostès diuen– sobren a l'Ebre, per portar-los en determinades èpoques cap a Barcelona, cap a l'àrea de Barcelona. Per tant, una primera fase del transvasament, per tant un transvasament encobert.

Vostès saben que hi ha una situació que és una disminució del cabal: aquest any hem tingut menys aigua, ha estat dels anys amb menys aigua al riu Ebre. Malgrat això, permetran que continuï reduint-se el cabal del riu Ebre. Una reducció de cabal que provoca un augment de la temperatura, i, per tant, provoca un creixement, una proliferació d'una sèrie d'espècies de ràpid creixement com són el fitoplàncton i les algues. Si a més a més ens trobem que el fitoplàncton queda eliminat justament per aquests abocaments, es fan reines del riu les algues, i porten els problemes que ahir mateix, ahir mateix van provocar l'aturada de la central nuclear d'Ascó.

Per tant –i saben vostès que no ens traurà el son el fet que hi hagi una parada d'una nuclear, no som precisament, no ens erigirem precisament en defensors dels interessos nuclears, ni molt menys, però és obvi que mentre el servei del subministrament elèctric a Catalunya, elèctric, depengui com avui s'esdevé, en un 80%, de les centrals nuclears, ens preocupa perquè ens preocupa que hi hagi garantia de servei en el subministrament elèctric a Catalunya. No només això; s'ha denunciat també una presència, un increment de la presència de triti, que, evidentment és un element evacuat per les nuclears, que s'ha evacuat en alguns casos en més quantitat que no s'havia fet anteriorment, perquè s'està forçant la producció de les nuclears, i que, a més a més, com que hi ha una disminució d'aigua, tot plegat provoca un clar increment en el percentatge de presència de triti, també, a l'aigua del riu Ebre.

Per tant, un dels principals ecosistemes que com a cogovernants, com a membres d'un dels governs que té competències sobre aquest riu, un dels principals ecosistemes, torno a dir, del sud d'Europa, no estan evitant vostès, no estan posant les eines necessàries, no estan posant les mesures de control necessàries. Els demanàvem en una proposició no de llei de fa poques setmanes que cal control en continu, cal control permanent de la qualitat d'aigua dels rius. Cal que ho detectem, ja no només per la qualitat de l'aigua de l'Ebre, sinó per la qualitat de l'aigua que després és subministrada a través del Consorci d'Aigües de Tarragona, per tant, cal un control en continu en diferents punts i en diferents estacions de control de la qualitat d'aigua del riu Ebre.

Davant d'això, torno a dir, se'ns presenta un projecte des del Govern de la Generalitat, des de l'Agència Catalana de l'Aigua, que se'ns diu per part de l'Agència Catalana de l'Aigua que són consignes, que són ordres de Madrid, que des de Madrid se us diu que ara toca tirar endavant aquesta interconnexió entre el Consorci d'Aigües de Tarragona i Aigües Ter-Llobregat. Tenim

no el dubte sinó la convicció que això és la primera part, la primera pota del transvasament, que com que es basteix d'interconnexió, no se sotmet a estudi d'impacte ambiental. Saben que sobre tot això els hem presentat oportunament alegacions, i saben que n'hem presentat denúncia a Europa, perquè ens preocupa mantenir la situació, l'equilibri ambiental, l'equilibri econòmic, la sostenibilitat d'aquest país i de les comarques de l'Ebre, en especial.

Per responsabilitat nacional, miri'n com ho fan els altres. Ahir es discutien si els nacionalistes eren els d'un costat o els de l'altre d'aquesta cambra. Miri, no sé qui és més nacionalista en aquesta cambra, el que sí que sé és que els més nacionalistes no estan en aquest país.

Els més nacionalistes no són els que són a Catalunya, els més nacionalistes els trobem a la resta de l'Estat. I en trobem mostres, per exemple, a Múrcia. A Múrcia no dubten a posar-se d'acord tots, tots: empresaris, agricultors, cambres de comerç, sindicats, UGT, Comissions, l'alcalde de Llorca, socialista, i el president de la comunitat autònoma, del PP, tots es posen d'acord per robar-nos l'aigua. Tots es posen d'acord perquè l'aigua de l'Ebre, que saben vostès i sap tot el país que no va destinada a resoldre els problemes dels pagesos de Múrcia, va destinada a l'especulació urbanística, va destinada als camps de golf. I quan un programa de Televisió Espanyola denuncia això, *Línea 900*, automàticament surten tots aquests i demanen la dimissió del director d'un programa que ha dit allò que tots sabem. No dubten a posar-se d'acord entre tots ells per defensar una aigua que fa més falta aquí que allà. Perquè aquí fa falta per mantenir un ecosistema, per mantenir la vida i el desenvolupament de les terres de l'Ebre, i allà la volen per especular urbanísticament, i s'arronsen, s'arronsen tots, i fins i tot –i ens sap greu perquè ens agradaria veure'ls a la manifestació de València– els socialistes catalans i els socialistes d'Aragó no aniran a la manifestació de València a defensar, a aturar un transvasament que saben que és lesiu per al nostre país. I ens sap molt de greu que Convergència i Unió i el Partit dels Socialistes de Catalunya no es posin d'acord ara i aquí per defensar allò que necessitem, que necessitem, que és vital per a una part bàsica del nostre territori.

Per tant, tenim la sensació, senyor conseller, que tenim un govern no disposat a defensar el país, no disposat a implementar totes aquelles mesures que els hem reiterat dotzenes de vegades, i que encara ningú no ens ha explicat per què no s'implementen, per què no s'implementen mesures per a la reutilització de tota l'aigua que surt de les EDAR per regar els jardins del nostre país.

Per què no es destinen recursos, senyor conseller? El problema que continuarem tenint a la zona d'Ascó no ve derivat del transvasament –que com vostè sap sortirà de l'assut de Xerta, per tant al sud de la zona on es capta l'aigua per a la central d'Ascó–, ve derivat d'altres obres previstes pel Pla hidrològic, com ve derivat del mateix canal Segarra-Garrigues, que evidentment defensem, però defensem a partir..., a partir de campanyes i d'inversió seriosa en l'estalvi d'aigua i en la substitució dels recs, perquè amb un setanta per cent de l'aigua que s'ha estat llançant en el Pla d'Urgell, regant a man-

ta, amb una inversió molt inferior a la que suposa tot el Pla hidrològic, amb el que suposa ni tan sols una quarta part del Pla hidrològic, podríem resoldre els recs del Pla d'Urgell, per tant podríem fer un estalvi d'aigua suficient per mantenir el cabal i per resoldre els dèficits hídrics que s'estan generant també a les conques internes de Catalunya, a l'àrea de Barcelona, on veiem que el problema de l'aigua no es redueix sinó que s'incrementa, com s'incrementen la generació de residus, o com s'incrementen –com deia la senyora Tura fa uns instants– els gasos d'efecte hivernacle.

Senyor conseller, no dubtem que facin coses, però els demanem –és la nostra obligació demanar-los-hi– que en facin moltes més per defensar aquest país.

Gràcies, senyor conseller; gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. Té la paraula l'honorable conseller de Medi Ambient.

El conseller de Medi Ambient

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats. Senyor diputat, començo pel final. Diu: «no diem que no facin coses, demano que en facin més per defensar el país». Deixi'm dir-li'n unes quantes en l'àmbit de la reutilització. Miri, tot el que fem a la depuradora amb inversió, potent, per part del Govern central, i també considerable des de la respectiva Agència Catalana de l'Aigua, de la Depuradora del Llobregat, que és bombament de les aigües amunt, és reutilització; és reutilització. Tot el que estem fent a Blanes amb el terciari i injectant tot l'aqüífer de la Tordera és reutilització. I exemples com aquest n'hi ha i n'hi haurà cada vegada més. Tot el que bombem aigües amunt del Llobregat, ho deixem de desenvasar de la Baells. Però vaig, vaig una mica a la major.

Miri, el més còmode és fer el que ha fet vostè: escridassar a les manifestacions, i és molt legítim, eh?, però des d'una perspectiva del Govern el més còmode, probablement, hauria estat això. Probablement. I nosaltres segur que ens haurem deixat molts vots, segur, pel camí. Però ho fem perquè creiem que és la millor manera de defensar aquest país: canviant una llei en una situació de majoria absoluta, el que es pot imaginar és que no la canviarem, a canvi, a més a més de no votar el Pla hidrològic nacional. Hi insisteixo, el més còmode, probablement era allò altre, però hem fet una aposta perquè tenim una política hidràulica definida i clara, una política de l'aigua; no hidràulica, una política de l'aigua en la qual hi ha molts fronts; en tenim una constatació objectiva.

Aquest país és deficitari en aigua a les conques internes –ho ha reconegut aquesta cambra, no el seu Grup, però sí una part substancial dels grups d'aquesta cambra–, a les conques internes tenim un dèficit d'entre 300-350 hectòmetres cúbics. Una part substancial, doncs, en l'àmbit metropolità i en d'altres àmbits. I aquesta és una realitat objectiva, a la qual no podem donar resposta només –per descomptat que també ho hem de fer, no hi podem donar resposta–, només reutilitzant i només

fent mesures d'estalvi. I això no priva que no haguem de fer tots els esforços –i els fem– reutilitzant. Li he donat dos exemples concrets, i esforços que fem –i un dia d'aquests signem un acord també en l'àmbit local amb la Federació i l'Associació de Municipis per incentivar encara més l'estalvi, en aquest cas en el front de recs, en el control de les xarxes en baixa, i ho fem d'acord amb les associacions municipalistes i amb el món local.

Però només amb això, només amb això no fem; només amb això no fem. Per tant, la nostra proposta –i lligo amb el que deia vostè al començament de la interpellació–, que si hi ha poc cabal o en falta a l'Ebre, això ens genera un conjunt de problemes. Nosaltres hem dit –i ho dic aquesta vegada també des d'aquesta tribuna– que 1.050 hectòmetres cúbics són excessius, que 1.050 hectòmetres detrets de l'Ebre no són sostenibles. I com que falta aigua a les conques interiors, la nostra proposta és clara. És la del Roine. Poden o no compartir-la, però com que la nostra proposta és el Roine, estem dimensionant com estem dimensionant la connexió entre el Consorci d'Aigües de Tarragona i l'àmbit d'Aigües Ter-Llobregat, perquè certament –i a vostè no li demano pas que faci un dogma de fe–, doncs, es cregui que aquesta aigua és de baixada. El que estem fent és un país en xarxa, des de la perspectiva de l'aigua. El fem des de la perspectiva de l'energia elèctrica, des de la perspectiva del gas, des de la perspectiva de les carreteres, des de la perspectiva de la banda ampla, des d'infinidat... Per què no l'hi hem fer des de la perspectiva de l'aigua? Per què no podem baixar l'aigua de la Llosa del Cavall cap al Solsonès i cap al Bages sec? O per què no la podem pujar i baixar quan convingui des de l'àmbit metropolità fins a l'àmbit de Tarragona? I per què no podem continuar cap a l'àmbit de la Costa Brava?

Escolti, fer un país en xarxa és fer un país modern. I una xarxa, a més a més –i aquesta és la proposta nostra–, que permeti l'entrada de l'aigua, i per tant la connexió amb Europa, de les dues conques: de la conca del Roine amb la conca de l'Ebre. I això és el que estem fent. I vostè en dirà transvasament o no sé quines històries... No, escolti, és molt clara la nostra proposta i el que estem fent.

Primer estem donant compliment a quelcom que era molt anterior al Pla hidrològic nacional. Primera, estem fent això. Alguna cosa que era molt anterior al Pla hidrològic nacional és exhaurir una concessió ja donada, per aprofitar-la, doncs, en l'àmbit metropolità i, si s'escau, tenir una infraestructura que ens permeti baixar l'aigua. I aquesta és la nostra proposta, que accepto que no es pugui compartir, però té una coherència. I vostè em demana, escolti, posin-se d'acord i siguin allò radicalment nacionalistes i pactin amb el Partit dels Socialistes per tal de fer aquesta defensa.

Miri, senyora Tura, canvio el to. Primer, per pactar amb el Partit dels Socialistes cal que el Partit dels Socialistes digui el mateix a Barcelona, que a Tortosa, que a Lleida, que a Girona. I, de moment, de discursos, n'hi ha diversos. Amb nosaltres es pot no compartir la nostra política, és clar que sí, per això estem en un àmbit plural i parlamentari. Es pot no compartir, però, escolti, jo he dit el mateix a Tortosa, que a Barcelona, que a

Sant Joan Despí, que a Girona, que a la plana de Vic, que a Lleida o que al Solsonès. I és un discurs coherent de connexió de les xarxes, d'apurar tant com puguem –i així ho estem fent– tots els aspectes de reutilització de l'aigua i d'estalvi de l'aigua, i de fer una millor gestió de l'aigua. I aquest és el nostre discurs. I sí que entronca, en una part important, amb el que és la definició del Pla hidrològic nacional, amb una diferència –i per això ens vam gastar els nostres vots–, canviant una cosa, obrint la porta al Roine, perquè pensem que és millor que vingui del Roine, per molts aspectes, entre altres qüestions perquè és una connexió clara a Europa, també des d'aquesta perspectiva, però sobretot perquè és el que ens ha de fer viable allò que vostè detectava al començament de les seves paraules. Perquè no podem detreure aquests hectòmetres cúbics de l'àmbit de l'Ebre, perquè no és sostenible. I, aleshores, com que nosaltres pensem que els necessitem en el nostre àmbit, el que fem és la proposta que vingui d'Europa. I aquest és un exercici de coherència, que jo accepto que no pugui ser compartit. I tant, si ho accepto! Però accepto que és el mateix discurs arreu del país, que és el mateix discurs a Madrid i que és el mateix discurs envers Europa. I això és així –i això és així. I el que és difícil és arribar a acords amb un Partit Socialista que té un alcalde de Reus que posa la coherència sobre la taula i diu: «Escolti, la connexió de xarxes en aquest país és bona» –i el vaig felicitar públicament per haver dit això– i acte seguit es diu, doncs, des d'altres veus –perquè es va fer un pregó a Tortosa i perquè hi ha no sé quina mena de pressió per part de l'alcalde Clos–..., i diu: «No, no, és que nosaltres no necessitem l'aigua.» Doncs, miri, sí que necessitem més aigua en l'entorn metropolità de Barcelona, i potser no que no la necessita la ciutat de Barcelona, però per una raó: perquè li està marxant gent. Ara, no es digui que es vol liderar no sé quin projecte metropolità des de la insolidaritat de dir: «Escolti, Barcelona no necessita més aigua. Barcelona no necessita més aigua; per tant, no cal que ens la pugui de l'Ebre o ens la baixin del Roine, ja ens espavilarem.» No, miri, escolti'm, nosaltres som responsables, som coherents, tenim una política molt clara de l'aigua, que va molt més enllà d'una estricta política hidràulica, en què es contemplen tots aquests fronts.

La reutilització? És clar que sí. Una millor gestió? Evidentment que sí. Acords amb el món local, i són possibles molts d'ells, per millorar aspectes de gestió? És clar que sí. Però ens cal, malgrat tots aquests esforços, gestionar millor i portar aigua des de fora. I aquesta és la nostra proposta aquí, a Madrid, a Tortosa, a Girona i a Brussel·les. És aquesta, la nostra proposta. I el nostre horitzó és molt clar: portar l'aigua del Roine en el nostre àmbit i, si s'escau –i això ho hem de fer possible, cap problema–, si s'escau, fins i tot més enllà del nostre àmbit nacional; cap problema. Però el que hem de donar és resposta als ciutadans. I això és exercir amb responsabilitat i defensar el país.

I li respecto molt el seu posicionament, moltíssim, és clar que l'hi respecto, d'anar a les manifestacions. Però un govern no ha d'anar a les manifestacions. Un govern ha d'exercir amb responsabilitat allò que li demanen els ciutadans, respondre els problemes que puguem tenir o

el que puguem tenir de colls d'ampolla, doncs, en el subministrament de l'aigua en entorns com el metropolità, o resoldre els problemes que puguem tenir de subministrament d'aigua en entorns com el Bages sec, com el Solsonès o com tantes d'altres comarques. O resoldre el problema..., que hem trencat el coll d'ampolla mercès també als acords arribats en el marc del Pla hidrològic nacional, aportant nova aigua a través del recurs de la dessalació, i, en aquest sentit, donar resposta, doncs, a l'àmbit del Maresme, en el qual –dit sigui de passada– també fóra important que vostè exercís també la responsabilitat –que la té, i que tantes vegades l'ha exercit– amb relació a tenir també una única postura tant en el Maresme com una mica més amunt del Maresme. El que no és defensable és, en alguns grups municipals, anar a favor de la dessalació i signar un conveni, i des d'altres grups municipals –perquè això dóna vots, probablement sí, no ho sé–, a curt, defensar exactament el contrari. I això sí que no és de rebut.

Nosaltres diem, hi insisteixo, el mateix en un i altre àmbit. Hem dit el mateix a Tortosa, i és més còmode dir altres coses. I hem dit el mateix en aquest Parlament. I hem dit el mateix també als regants de Girona, als quals els diem que, el dia que puguem portar l'aigua del Roine, l'àmbit del Ter es podrà dedicar majoritàriament al seu entorn natural, que és el de Girona. Perquè massa vegades –i aquest any ho hem hagut de fer– hem hagut de privar els regants del Ter que reguessin perquè..., no perquè uns eren de Girona i els altres de Barcelona, sinó perquè el primer ús a garantir –i aquest Govern ho farà sempre, no només perquè és mandat legal, sinó perquè és de sentit comú–..., hem de garantir l'ús de consum de boca per a l'entorn metropolità.

I pensem que l'aposta del Roine dóna resposta a una bona part de tots aquests problemes. I accepto que no la pugui compartir; ho accepto, és clar que ho accepto. Però l'única manera que hi hagi més cabal en l'àmbit de l'Ebre és treure menys aigua, i si estem d'acord –almenys així ho veiem nosaltres– que ens cal més aigua, és portar-la des d'un altre lloc. I aquesta és la nostra proposta, així de clara, el Roine. I per fer això ens hem hagut de deixar segurament alguns o molts vots –no ho sé– pel camí. Però del que no se'ns podrà acusar mai, ni vostès, ni el Partit Socialista, ni ningú d'aquesta cambra, és d'haver fet demagogia o de tenir dobles discursos.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. *(La Sra. Tura i Camafreita demana per parlar.)* Senyora diputada, ha estat alludida? *(Pausa.)* Té un minut.

La Sra. Tura i Camafreita

Gràcies, senyor president; molt breument. La interpellació, em sembla que la hi feia el senyor Vendrell, no jo mateixa.

Segon, jo celebri, certament, Llosa del Cavall, reutilització, reaprofitament, interconnexió de xarxes, proposta socialista dita «pacte català de l'aigua», presentat a

la Llosa del Cavall fa dos anys i mig... Nosaltres l'expliquem aquí i a tot arreu. I jo no tinc dos discursos, ni tres, ni quatre. Només en tinc un.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Senyor diputat interpel·lant, té la paraula.

El Sr. Vendrell i Segura

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats... Senyor conseller, miri, li ho dic sincerament: penso que el més còmode és el que fan vostès –penso que el més còmode és el que fan vostès. «Falta aigua, portem-la de fora.» Jo crec que això és el més còmode.

Jo no li he demanat que vagi a manifestacions; ja ho entenc, que no és feina del Govern, anar a manifestacions. La feina del Govern és governar, amb tanta contundència com faci falta, per defensar els interessos del país. De veritat, a hores d'ara, vostès no són conscients, després del que ha passat aquest any –no cal que mirem més lluny–, que, així que ha baixat una mica el cabal de l'aigua, hi ha hagut una mà de problemes increïbles a l'Ebre?, que s'ha hagut de tallar el subministrament a Tarragona, s'ha hagut d'aturar una central nuclear, i encara no som conscients que no es pot treure ni una sola gota d'aigua de l'Ebre, peti qui peti? El tema és aquest –el tema és aquest.

És a dir, vostès diuen que són nacionalistes, tenen una nació que han de governar, i hi ha uns senyors que estan entestats a robar-los l'aigua per destinar-la a l'especulació urbanística i als camps de golf. Davant d'això, hem d'estar discutint si l'actitud que toca és anar a manifestacions o no anar a manifestacions? Home, jo crec que el que cal és actuar amb la contundència que faci falta. El nostre compromís és que nosaltres no participarem en cap govern que no sigui clarament oposat que es tregui una sola gota d'aigua de l'Ebre. I això és el compromís que jo li demano a vostè i a tots els grups d'aquesta cambra. Això és el que nosaltres honestament creiem.

Perquè, miri, no sé si són vostès els que poden... Jo crec que si algú pot retreure dobles discursos som Iniciativa i Esquerra, que hem tingut un discurs molt clar, i el PP, que n'ha tingut un altre de molt clar. Hi ha hagut tres grups a la cambra que hem tingut un discurs molt clar, inequívoc. Però, home, vostès, en aquesta cambra, van votar en contra del Pla hidrològic, i a Madrid hi van votar a favor! I això vostè ho sap, senyor conseller! I, per tant, home, no em parli de coherència, perquè vostès saben perfectament quina va ser la situació amb què es van trobar la seva gent –la seva gent– a les Terres de l'Ebre, quan, després de tenir la satisfacció que vostès aquí, encara que fos per l'enrabiada d'una estona, van votar en contra del Pla hidrològic, trobar-se que després... Home, és que, en aquell Consejo Nacional del Agua, al que llavors era conseller de Medi Ambient li va agafar mal de panxa, eh? No hi va anar, eh? Al Consejo Nacional previ a l'aprovació, és que ni va anar-hi, perquè no sabia massa què havia d'explicar, allà. Per tant, home, per favor...

Miri, que vostès han fet coses, no ho dubto, ja li ho he dit abans. És que cada vegada em treu el mateix: que han fet coses. Però és que jo li demano que en facin més. Hi ha coses que és que no valen ni diners. Jo he comentat mil vegades –ho hem discutit amb el senyor Rull, i fins i tot des de diputats del seu Grup ens han dit que els sembla una bona proposta–..., per exemple, un tema que és un tema legal, que és dir als constructors que si volen tenir jardins i piscines han de recollir les pluvials; ni una llicència de construcció si no hi ha recollida de pluvials. Escolti'm, això no val un duro, això és fer una llei. Això és fer una llei, i això ho hem plantejat aquí. Per què no s'ha fet, això? Això, com tantes altres actuacions que els hem plantejat.

No entenc, sincerament... Vostè pot sortir-se'n dient que vostès tenen la responsabilitat de governar, que és el que ens expliquen cada vegada, explicant-me tot el que fan. Jo el que li dic és: no hi ha cap possibilitat que, per defensa del país, veient com ho fan els altres, que s'ajunten com una pinya –com una pinya– a l'hora de defensar aigua per a l'especulació, que nosaltres defensem l'aigua per a la supervivència? No podem fer una pinya...?, ja sabem que el Partit Popular difícilment ens hi donarà suport, però la resta de grups d'aquesta cambra no podem fer una pinya i demostrar, com fan els altres, que salten a la primera de canvi, dient: «No, no, és que nosaltres també...» –no sé si per nacionalisme o per què, jo diria que simplement per responsabilitat política–, fer una pinya i dir: «No, no, és que no trauran una gota d'aigua. No poden treure una gota d'aigua d'aquest país, perquè fa falta, senzillament perquè fa falta?»

I per acabar, més enllà d'una responsabilitat de país, no parlin de sostenibilitat si troben la cosa més normal del món anar fent transvasaments. Això, vostè sap que topa de front amb els criteris de sostenibilitat; això no és sostenibilitat. I, per tant, no ens parlin de sostenibilitat si no són capaços de gestionar, a partir dels recursos propis..., en el cas de l'aigua és claríssim: de cada conca. I cada conca ha de fer l'esforç. I em dirà: «I el transvasament del Ter?» El transvasament del Ter també es pot fer enrere –també es pot fer enrere– si es fa una bona gestió de l'aigua. Escolti'm, quants hectòmetres cúbics...? Només al Pla d'Urgell, es llencen tants hectòmetres cúbics com el dèficit que vostès denuncien: 350 hectòmetres cúbics es llencen al Pla d'Urgell. I compte, eh?, que ningú faci demagògia: no és responsabilitat dels pagesos, eh?, és responsabilitat de qui no fa les inversions necessàries perquè aquesta reconversió sigui possible.

Per tant, ja sé que fan coses, senyor conseller, però creiem que se'n poden fer moltes més.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. Senyor conseller...

El conseller de Medi Ambient

Gràcies, senyor president. Bé, li agraeixo que digui que «ja sé que estan fent coses, i moltes.» Bé, la constatació... No, ho dic perquè és freqüent i habitual, doncs,

l'aspecte de dir: «Escolti, és que aquest Govern no pren decisions, no governa, no fa...» Bé, li ho agraeixo, li agraeixo això.

Miri, tenim punts de vista diferents, i això és bo i deu ser sa, i probablement puguem aprendre tots plegats, i molt. El dèficit que tenim d'aigua a les nostres conques internes no es resol *només* fent reutilització o només fent una gestió més correcta, que també ho hem de fer; però amb això no ho resollem –amb això no ho resollem. I, si no hi hagués hagut el primer transvasament des de l'àmbit de l'Ebre o l'àmbit de les ciutats tarragonines, de Reus i daixò, no hauríem tingut el desenvolupament econòmic que hem pogut tenir en l'àmbit del Camp de Tarragona. I això, doncs, són qüestions estratègiques de país, i tenim, hi insisteixo, una política de l'aigua, una política que va més enllà del que és estrictament una política hidràulica i que, doncs, estem implementant amb aquest sol discurs.

I queda molt bé venir aquí i dir: «Escolti, fem pinya tots que no es pot treure una gota d'aigua.» Doncs, miri, el Govern entén que és molt més responsable, en la mesura de la força que té davant d'una situació que és la que és, transformar i canviar. I la Llei del Pla hidrològic nacional, doncs, miri, deia el que deia, i no hi havia el Roine. I ara, en aquella paret que no hi havia ni una porta, ara hi és, la porta. I encara no en tenim la clau, però la porta ja hi és. I això no és perquè vostè hagi fet discursos brillants o hagi fet manifestacions o hagi fet no sé què; això és perquè nosaltres ens hem jugat alguna cosa més..., o fins i tot alguns vots. Per responsabilitat. I per nacionalisme, si vostè vol –i per nacionalisme. Perquè era la millor manera i la més coherent de defensar allò que creïem.

I si vostè està en contra que hi hagi un transvasament des del Roine, doncs, li ho respecto moltíssim, però nosaltres tenim una altra proposta, i és el que sí que algun dia m'agradaria sentir, si és o no compartida i per quins grups d'aquesta cambra, que aquesta és una solució econòmicament viable –perquè ho és, i molt aviat, d'aquí a ben pocs dies, ho demostrarem–, que és una solució mediambientalment viable –i això també ho demostrarem– i que és factible també des de la perspectiva –faltaria més– de l'enginyeria.

I aquesta és la nostra proposta, donar respostes als problemes que avui té l'entorn metropolità i garantir allò que hem de garantir com a govern: que hi hagi aigua i que es pugui desenvolupar amb normalitat l'àmbit metropolità i les comarques en què teníem aquests colls d'ampolla, com era el cas del Maresme.

Hi insisteixo, prenent decisions moltes vegades poc simpàtiques. Escolti, declarar sobreexplotacions d'aquífers com el de la Tordera, doncs, simpàtic, molt, no ho és, i és difícil d'explicar als pagesos, i és difícil de començar a fer tot l'inventari dels pous sobreexplotats, i és difícil prendre aquestes decisions, i les hem pres, perquè formen part de tot aquest conjunt, en què, hi insisteixo, no estem només parlant de transvasaments: estem parlant sobretot –sobretot– de gestionar la demanda, estem parlant sobretot d'això.

Però, malgrat una correcta i bona gestió –i aquí estem avançant-hi tots: el Govern, els ajuntaments, els page-

sos, els ramaders, i tots els diferents usos de l'aigua, i molt, que s'hi està avançant–, malgrat això, som perfectament conscients que no en tenim prou i que tenim un dèficit que vostè no comparteix però que se situa a l'entorn dels 300, 350 hectòmetres cúbics. I la nostra proposta, hi insisteixo –i amb això acabo–, és que aquesta aigua ens vingui d'Europa, que aquesta aigua ens vingui del Roine i que ens connectem, també des de la perspectiva de l'aigua, aquest país que volem fer en xarxa, que el connectem amb Europa. I aquesta és la nostra proposta.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors...

El president

A vostè, senyor conseller.

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política ambiental, especialment pel que fa a la qualitat de l'aigua (tram. 300-01001/06)

El punt divuitè, el presenta el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i és la interpel·lació al Consell Executiu sobre la política ambiental, especialment pel que fa a la qualitat de l'aigua. I la presenta la il·lustre diputada senyora Marta Camps.

La Sra. Camps i Torrens

Gràcies, senyor president. Seguim parlant de l'aigua, senyor conseller. Però jo..., m'agradaria anar més enllà del debat del Pla hidrològic, del debat del transvasament, que a vostès els va molt bé –a d'altres també–, però a vostès els va molt bé perquè fa tres anys que és l'excusa perfecta, perquè fa tres anys que no parlem de res més, no parlem de gestió, no parlem de qualitat, no parlem de cabals ecològics, no parlem de rescat de concessions i no parlem de reutilització. Jo li recomanaria, senyor conseller, que es mirés els estudis de l'ACA que vostès mateixos acaben de penjar aquesta setmana a la web de l'ACA. Sap quant reutilitzem, a les conques internes, en aquests moments? Nou hectòmetres cúbics, nou hectòmetres cúbics d'un consum total de més de mil hectòmetres cúbics. Per tant, no ens vingui aquí a presumir del que estem reutilitzant: nou hectòmetres cúbics! Per tant, temes pendents.

I per això nosaltres enfoquem aquesta interpel·lació pel tema de la qualitat. Però la qualitat no pot anar desvinculada de la quantitat, és evident. Vostè i jo coincidirem que hi ha altres qüestions bàsiques que preocupen l'usuari de l'aigua o de qualsevol servei públic; és a dir, la garantia del servei –que no falti aigua–, la qualitat –que l'aigua sigui perfectament apta per al consum– i el cost. Lamentablement, en aquests moments, ens trobem que cap d'aquestes tres qüestions, després de vint-i-tres anys de Govern, no s'han resolt. No sols no s'han resolt sinó que, en aquests moments, en els darrers mesos, se'ns plantegen uns dubtes, unes incerteses i unes incògnites que ens preocupen i que li detallaré tot seguit, senyor conseller.

El problema, a Catalunya, de la quantitat –n'hem parlat a bastament– és important, sobretot a les conques internes, li ho reconeixem, li ho hem reconegut sempre. Només li voldria matisar que també diuen els seus estudis que canvien les dades sobre dèficits. Aquest últim estudi de recursos comença a parlar que, d'aquí al 2025, podríem estar parlant d'un dèficit entre 187 i 47 hectòmetres cúbics. Per tant, jo recomanaria que, si assumim els estudis de l'ACA, comencem a actualitzar aquestes dades.

Per tant, podem estar parlant de problemes a la regió metropolitana. El cert és que des de fa cinc anys s'han d'emetre, a la primavera, decrets de limitació en els usos de recursos per la manca de reserves, però no sols a la regió metropolitana. Tenim problemes a molts altres punts per esgotaments de fonts, per contaminació, per sobreexplotació, per contaminació d'aqüífers, etcètera. I, sorprenentment, des de fa un any cap aquí ens limitem a fer estudis i més estudis per saber què tenim, quanta aigua tenim, quina demanda tenim i cap on volem anar. I li poso els exemples, que els hem quantificat. Fa un any ens vam gastar més d'un milió d'euros, és a dir, uns 176 milions de pessetes, per saber quina aigua teníem. Estudis de caracterització i prospectives de les demandes d'aigua, modelització, planificació, actualització de l'avaluació de recursos hídrics, etcètera. Per si no en teníem prou, el DOGC va publicar el 26 de setembre la licitació d'un gran llistat de contractes per més de 2,3 milions d'euros –és a dir, 385 milions de pessetes– per a estudis previs sobre un pla d'abastament i distribució d'aigua en alta a Catalunya, dividit en nou estudis territorials. Vol dir que a aquestes alçades no tenim un coneixement detallat de l'aigua que es gasta, que es consumeix i que es demanda a l'àmbit de l'ATLL? L'ATLL és una empresa de la Generalitat, és una empresa pública. Hem de fer un estudi per saber quina aigua es gasta, quins recursos tenim i com s'ha de distribuir a l'àmbit de l'ATLL, o a l'àmbit del Consorci Costa Brava? Per a què tenim aquests consorcis, senyor conseller?

I això entronca amb un altre problema: què volen fer vostès amb l'abastament en alta? Què ens estan plantejant? Fa dos mesos va sortir un altre concurs per estudiar una unificació de les tarifes en alta. És a dir, un estudi per unificar les tarifes, suposem que a l'alça, de tots els consorcis en alta, en una xarxa que presumiblement es dirà CatAigua. Cap on anem? Què és aquesta xarxa, senyor conseller? Amb això volen justificar la interconnexió de xarxes en què sempre hem estat d'acord? Li ho recordava la diputada senyora Tura: «Fa dos anys i mig que diem que s'han d'interconnectar les xarxes...» Però per a això cal fer tot aquest muntatge? Gastar-nos més de 1.500 milions per acabar fent una xarxa que acabarà anul·lant uns consorcis de serveis públics d'abastament, com són ATLL, Consorci Costa Brava o potser el CAT? És el que estan fent vostès en aquests moments, senyor conseller. Ens agradaria que ens ho expliqués. I ens agradaria que li expliqués, a la ciutadania, si el cost de l'aigua acabarà pujant unificant les tarifes a l'alça. Ens gastem milers i milers de diners per fer un estudi per apujar les tarifes. Volem saber per què. Volem saber per què s'han d'unificar totes les tarifes. Volem saber per què els lleidatans han de pagar

l'aigua al mateix cost que a Barcelona, o els de Tarragona el mateix cost, o els de Girona. Volem saber cap on van vostès en el tema de l'abastament en alta.

Què ha de fer l'ACA? L'ACA regula o intervé en els abastaments en alta? Quina és la funció de l'ACA? Fins ara ha estat regular. Vol acabar intervenint? Vol acabar intervenint en ATLL? Vol acabar intervenint en el Consorci Costa Brava? Vol acabar intervenint en la resta de consorcis municipals, mentre, per altra banda, no han fet res per promoure les ELA, les Entitats Locals de l'Aigua? Voldríem saber, i voldríem que ens expliqués, quina és la seva intenció amb relació a l'abastament en alta.

En l'apartat de la qualitat, senyor conseller. N'hem parlat –properament en parlarem en una moció. El senyor Vendrell ha parlat del tema de l'Ebre. El tema de l'Ebre és una qüestió clau; ens preocupa no sols perquè tenim el problema, molt greu, de la colonització pel músculo zebra, de què vostès no semblen fer un problema quan molts altres països han passat per aquesta qüestió i estan realment preocupats perquè no hi troben solucions viables, i vostès sembla que ho hagin descobert ara. Li ho deia el senyor Sabaté al Ple del mes de juny i vostè no ens va donar cap resposta sobre què s'ha de fer amb aquest greu problema. Tenim el problema de la radioactivitat. No sabem encara com s'ha resolt el tema del mercuri. Vostès van firmar un flamant acord amb la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre i ara ens trobem que la presència del triti l'ha tornat a posar en relleu el CAT, el Consorci de Tarragona. Per a què va servir aquell acord amb la Confederació, senyor conseller, si no sabem realment, en temps real, quina qualitat tenim al riu Ebre?

I no sols al riu Ebre. Problemes al tram final del riu Segre. Molts problemes de contaminació al tram final del riu Segre. Al Valira. I ara no parlem d'un tema de solidaritat. El Valira és un dels rius més contaminats en aquests moments. Vostès tenen, a través del Govern espanyol, un acord amb Andorra perquè depurin les seves aigües abans del 2002. Vostè sap que no compliran aquest acord. I podem ser molt solidaris, però no sé si el Segre ha de carregar tota la contaminació del Valira sense que aquí fem res, sense que aquí diguem res. Per tant, tenim un altre problema i això sense comptar amb els tradicionals problemes del Llobregat, el Besòs, la Tordera, etcètera.

I la informació pública, senyor conseller. On mirem aquestes dades? Si vostè entra a la web de l'ACA hi diu: «Pàgina en construcció». Dades de qualitat: «Pàgina en construcció.» Dades de quantitat: «Pàgina en construcció.» Només sabem, en aquest moment, en realitat, quina és la qualitat dels rius de la part catalana de l'Ebre perquè en tenim les dades. I tots els que ens afecten estan per sota d'A3; és a dir, la pitjor qualitat: el tram final del Segre, l'Ebre i el Valira. Per tant, estem amb greus problemes de qualitat. Vostès mateixos, en aquest estudi a què feia referència sobre els recursos, que tenen penjat a la web –aquests estudis sí que els tenen penjats a la web– ens ve a dir que, en aquests moments, a les conques internes hi ha 187 hectòmetres, és a dir, el 24% de la demanda urbana total, que té una qualitat inadequada –qualitat inade-

quadra per al 24% de la demanda urbana total, bàsicament per la salinització del Llobregat. Què pensen fer vostès? I això sense entrar a parlar dels temes dels aquífers, que ja és un problema que no cessa, que es manté i que no hi han trobat solució ni en vint-i-tres ni en els darrers tres anys. Tenim denúncies de la Unió Europea, més de cent trenta municipis catalans afectats i seguim sense solucionar-ho més enllà de decrets, d'amenaques al sector primari, sense que s'hagi fet cap de les solucions proposades.

Per tant, senyor conseller, nosaltres voldríem saber els tres problemes que li hem plantejat inicialment: què volen fer amb l'abastament en alta, en quantitat? Com pensen solucionar la interconnexió de xarxes? I, sobretot, qui pensa controlar aquesta interconnexió de xarxes? Com la pensen gestionar? Què pensen fer amb els consorcis municipals i els seus mateixos consorcis, l'ATLL, que són els encarregats de gestionar aquesta xarxa? Què passarà amb el preu, senyor conseller? Cap on va aquest estudi d'unificació de tarifes? Què passarà? S'acabarà repercutint a tots els catalans per igual els costos de les dessaladores, els costos de l'ampliació del minitransvasament de Tarragona? Quina serà la repercussió real d'aquests costos?, perquè de moment ens estem gastant més de cinc-cents milions, ho repeteixo, en estudis per saber cap on anem.

I l'última qüestió i molt preocupant –i li repeteixo que m'agradaria centrar aquest debat, si pot ser, en el tema de la qualitat–: la qualitat de l'aigua és, en aquests moments, un dels grans problemes que tenim, no? I, per tant, no hem avançat gran cosa, no tenim dades penjadades, com li deia. L'ACA no està fent el paper que hauria de fer, que és liderar, en aquests moments, aquesta gestió. L'ACA –vostè ho sap perfectament, és la peça fonamental del seu Departament– hauria de liderar el seu Departament, que per això té un pressupost com té, i no ho està fent. No ens ha ofert un model de gestió de l'aigua, no ens ha ofert un model de planificació de l'aigua, no estem avançant en el Pla de districte de conca fluvial. Per tant, què està fent l'ACA més enllà de tancar forats?, més enllà de justificar el suport al Pla hidrològic nacional? Ens agradaria que ens ho expliqués, senyor conseller.

Gràcies.

El president

A vostè, senyora diputada. Senyor conseller, té la paraula.

El conseller de Medi Ambient

Senyor president, disculpi aquesta entrada, però ratlla l'insult dir què està fent l'ACA més enllà de tancar forats, ratlla l'insult. I em sembla que bona part del problema que tenim i que estem discutint és que l'ACA és tan eficient que neguiteja algú perquè hi ha molta acció de govern dispersa arreu del territori, perquè s'estan prenent decisions. I si estem fent tots els estudis que vostè ens retreu que es facin, és perquè em sembla d'un sentit comú «aplastant» –d'un sentit comú «aplastant»– que si estem fent un país en xarxa des de la perspectiva de l'aigua, analitzem quin és el preu, que va des de

cinc vegades més en el Consorci en l'àmbit de la Costa Brava fins a preus molt més barats en altres àmbits. I no té cap sentit que avancem a fer un país en xarxa si abans no estudiem això. I aquests estudis han estat consensuats amb la totalitat del Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua, on vostè tenen no un sinó dos representants asseguts, i que per molts anys els hi tinguin, que voldrà dir que estem dialogant al respecte.

Però ratlla l'insult –i permeti'm que li ho digui així– dir que l'ACA només està tapant forats, perquè hem començat, i hem presentat en aquesta cambra, el segon Pla de sanejament.

I no em vingui aquí a embolicar la troca i a dir no sé quines històries de la qualitat dels nostres rius. I no sóc jo qui ho diu. Li puc llegir articles de fa ben pocs dies a *La Vanguardia*, del senyor Mujeriego, que deu ser una autoritat mundial –sí, deu ser una autoritat mundial, que per alguna cosa està dirigint alguns treballs en l'àmbit de Califòrnia, o és prestigiat a fora; potser no ho és aquí, en el seu Grup Parlamentari, no ho sé–, que ens diu que «el Llobregat revive». I li regalaré l'article, que va ser publicat per *La Vanguardia*. I que hi ha hagut un canvi qualitatiu, no dit pel Govern de la Generalitat, dit per l'alcalde del Prat de Llobregat, de quin ha estat el canvi que hem fet. O li podria dir, doncs, una frase meravellosa; diu: «Fins ara l'atractiu del riu eren les carpes, però ara ja fa temps que entre les branques passen i es capbussen una bona colla d'ànecs verds, que fan festa cada dia tot 'revolotant' i remouen...» Molt poètic. Ho diu l'alcalde, o el fins ara alcalde, de Girona, el senyor Joaquim Nadal, que fa ostentació –i me n'alegro molt– del pas de l'Onyar i del canvi qualitatiu que ha tingut en la ciutat de Girona. I d'exemples com aquest en podríem trobar de l'alçada d'un campanar. I aquí en tinc un altre, doncs, de l'àmbit del Ter.

I en podríem trobar de tots els rius sense excepció, perquè hi ha hagut una evolució positiva, molt positiva, gràcies al Pla de sanejament. I vaig venir a aquesta cambra a explicar-ho –i ho vam deixar molt clar–, que aquest era un esforç de tots, certament, i molt important quin havia d'estar el paper de l'àmbit local i no l'hem negat mai, quina n'era la importància. Però no vingui aquí a pintar un panorama, doncs, tenebrista. Amb la qualitat de les aigües superficials no vingui a pintar un panorama tenebrista. Estem fent un trànsit i estem fent un pas de tenir unes aigües netes –que ja les hi tenim– a tenir unes aigües encara molt més vives. I d'això se'n diu Pla de sanejament d'aigües residuals urbanes 2002, i que l'hem aprovat amb el consens de tots els membres del Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua. I que ha requerit, és clar que sí, molts estudis, tants com per identificar els 3.600 nuclis i una solució per a cadascun d'ells. I és clar que esmercem recursos per fer estudis. És clar que ho fem, per identificar-los tots i cadascun, inventariar els problemes i proposar una solució per a tots i cadascun.

I és clar que fem estudis dels preus de les tarifes en alta. Evidentment, si estem construint un país en xarxa des de la perspectiva de l'aigua, haurem d'unificar els preus. Evidentment. Però no en tregui, d'això, la conclusió que volem usurpar o fer no sé ben bé què amb

relació als consorcis. Els consorcis tenen una responsabilitat i el Govern una altra. I cadascú assumirà la seva. I el Govern no n'ha defugit mai, d'assumir la seva responsabilitat. Els consorcis tenen la responsabilitat de la distribució de l'aigua en baixa, i això és el que estan fent i el que continuaran fent; no es preocupi, només ens faltaria –només ens faltaria– haver d'assumir aquesta responsabilitat: ni podem ni volem. Res més lluny de la nostra intenció. I el Govern té, doncs, la responsabilitat d'anar construint aquest país en xarxa.

Per tant, no vulgui fent-nos veure, aquí, fent una barreja de tot... Començant per l'Ebre, continuant per les algues, pel Pla de sanejament, pels estudis de l'ACA..., embolica que fa fort, i pintar un panorama no se sap ben bé com. Doncs, el panorama és molt clar. Em temo molt que el que els preocupa és que tenim una política de l'aigua molt definida i que no sols la tenim conceptualment definida, sinó que hi estem treballant, i que no sols hi estem treballant sinó que hi esmercem molts i molts recursos. I fins ara –i voldríem que això continués fent-se així– ho hem fet amb el consens dels diferents usos de l'aigua, i per això hem assegut en el Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua els usos agraris, els usos industrials, els usos lúdics, els ajuntaments, els usos domèstics i tots els usos..., i diferents departaments de la Generalitat. És clar que sí! I volem continuar treballant en aquesta direcció.

Però, sisplau, no m'ho emboliqui tot i pretengui pintar el panorama que pretén pintar. Fem i continuarem fent –és clar que sí!– molts estudis de futur, de prospectiva, perquè som els primers convençuts que tenim molta feina a fer en els propers anys, perquè som hereus d'una molt bona feina feta i que es demostra amb aquests aspectes quantitius –si vol li'n lleigeix els índexs, però em sembla que no ve al cas– de qualitat de les nostres aigües, dels nostres rius. I he preferit, doncs, citar-li alguns exemples concrets de persones gens sospitoses de lloar el Govern amb una feina ben feta. I m'alegro molt que el senyor Joaquim Nadal, doncs, molt poèticament, en escrits de quan era alcalde, digués que és meravellós el pas de l'Onyar per Girona, perquè ja no sols hi han carpes sinó que, a més a més, hi han ànecs de coll verd. I me n'alegro molt. Però això és fruit d'una feina feta. Per tant, no ens digui que és que ara han inventat l'ACA i ara comencen a fer. No. Fa molts anys que fem. El primer indret on hi va haver un impost ecològic i finalista, el cànon de sanejament, va ser aquest país, l'any 81, gràcies a tots, però alguna cosa hi devia tenir a veure el Govern.

I hem transformat tots els índexs i el senyor Mujeriego ens diu que al Llobregat hi ha vida i ho diu també l'alcalde del Prat del Llobregat. Doncs, no vingui a pintar-nos un panorama que això és un desgavell i que no hi ha qualitat en les aigües i que, això, no sabem on anem. És clar que sabem on anem, i el que intueixo és que els dol, el que intueixo és que els dol que sapiguem on anem i que, a més a més, hi posem recursos i, a més a més, estiguem avançant d'una forma concertada amb els ajuntaments, no per tapar forats –no per tapar forats– sinó per anar endavant i per tenir un projecte de país, que accepto que no el puguin compartir. De fet, no sé quin és el seu, no sé si estan o no d'acord amb la

connexió de les xarxes, el problema és que, ara sí ara no, aquí sí allà no, i al final els ha de cridar el senyor Montilla i els ha de dir: «Escolta, hem de trobar un equilibri entre el que diu l'alcalde de Reus i el que diu l'alcalde de Barcelona, perquè, si no, prendrem mal», i l'equilibri és una suma d'equilibris municipals. El nostre és un projecte que va més enllà, que compta amb els ajuntaments, però és de país i és de connexió de xarxes, no és un equilibri entre forces municipals a veure qui esgarrapa quatre vots a l'adversari en el seu respectiu territori. El nostre és un projecte més ampli que això i pot no ser compartit, però el tenim.

I em temo molt, senyor president, que això és el que genera, doncs, tots aquests problemes que s'han intentat posar d'una manera barrejada i confusa sobre la taula, per intentar demostrar allò que no és demostrable, perquè no ho és, que és que no hi ha una política clara de l'aigua, que no hi ha un esforç fet, inversor i compartit, també. I li ho diré tantes vegades com convingui en l'àmbit local, i que sabem molt bé quina és la direcció on anem, a construir un país en xarxa per subministrar aigua des de la perspectiva quantitativa, amb garanties i, des de la perspectiva qualitativa, aigua amb qualitat. I n'hem fet molts i molts passos i els continuarem fent en aquesta direcció.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor conseller. Senyora diputada, té la paraula.

La Sra. Camps i Torrens

Gràcies, senyor president. Ja veig que li ha agradat això del to, senyor conseller, però permeti'm que li digui, sap què és un insult, senyor conseller? Sap què és realment l'insult? Que vostè no em digui avui aquí què pensa fer per lluitar contra el musclo zebra de l'Ebre que preocupa molts i molts alcaldes, això és l'insult. Sap què és un insult? Que no ens digui, a nosaltres, i no només a nosaltres, als ciutadans de Catalunya, què pensa fer als cent trenta municipis que no poden beure aigua de les seves fonts perquè estan contaminades per un excés de nitrats, això és un insult, que no ens respongui, que no ens digui exactament què pensa fer per solucionar la qualitat de l'Ebre, del Segre, del Valira, del Llobregat, del Tordera, etcètera. I no em tregui el Pla de sanejament, jo li estic parlant de l'aigua d'abastament de boca.

Què pensa fer vostè per garantir que l'aigua que arriba a les xarxes, que l'aigua que arriba a l'aixeta de cadascú sigui perfectament potable, no com ara, senyor conseller? I escolti, per què em treu vostè *La Vanguardia*?

Li torno a repetir, lleigeixi els seus estudis. El seu estudi, aquell en què vostè es gasta tants diners, li està dient que un 24% de la demanda urbana total de les conques internes –un 24%– té uns nivells de qualitat absolutament inadequada perquè incompleix alguns dels paràmetres de la normativa vigent, un 24%. És per estar absolutament satisfets, senyor conseller, de la gestió que fan vostès. Però, si un 24% de l'aigua que es

destina a ús de boca en aquests moments suspendria els paràmetres de qualitat! És per fer-s'ho mirar, eh? Per tant, no sé on està l'insult.

També és insultant que ens haguem d'assabentar dels nivells de radioactivitat, que vostès no s'hagin assabentat dels nivells de radioactivitat de l'Ebre i ens ho hagi de tornar a dir el CAT. On són els seus controls? On són els seus magnífics acords amb la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre? On són?

Per tant, vostè m'està parlant d'un model de política hidràulica que no veiem. Expliqui'ns-ho, mostri'ns-ho. O sigui, els estudis no són un model de política hidràulica, els estudis són estudis, comencin a gestionar, comencin a fer acció. Són estudis que ja haurien de tenir acabats i posats en pràctica, que haurien d'estar executant. Els estudis no són la política hidràulica d'aquest país. On és la política hidràulica d'aquest país? El Pla hidrològic nacional, el transvasament de l'Ebre... El Roine, ara és el Roine, per què, doncs, van donar suport al Pla hidrològic nacional si ara la sortida és el Roine? Ara lo bo són els estudis de BRL, vol dir que ens hem de fiar dels estudis de l'empresa que ens vol vendre l'aigua? No poden tenir vostès una garantia d'aquests estudis? Ha de ser vostès i el conseller Mas que ens presentin l'estudi de l'empresa, l'estudi de l'empresa BRL, que és la que fa deu i quinze anys que ens vol vendre l'aigua del Roine? A vostè li sembla seriós?

Per tant, no sé on està l'insult, no sé qui està insultant a qui. Si vostè ens duu un model de política hidràulica, vingui i expliqui'ns-ho, però no ens digui «fem aquest estudi, fem aquest altre, fem aquest altre...», «comencem a estudiar ara quins són los cabals ecològics que posarem», «estem començant a estudiar quin és el rescat de concessions que farem». Això és el que ens està dient, senyor conseller, «estem començant a estudiar». Aquest és el seu model de gestió hídrlica d'aquest país?

Li torno a repetir, l'ACA és el *buque insignia* del seu Departament i què està fent? Estudis. Perfecte, doncs, continuï fent estudis, però això no està solucionant els problemes de la ciutadania que, quan obre l'aixeta, o no té aigua o la té en mala qualitat o la té contaminada per nitrats o té un problema de mercuri, que és el que ha passat en aquest darrer any i vostès no ens estan donant cap mena de solució... I si vol, senyor conseller, jo puc embolicar la troca, però no hem acabat de solucionar què vol fer amb l'abastament en alta. Què és aquest CAtaigua que vol crear? Què són aquests convenis, senyor conseller, que vostè arriba a acords amb el Govern de Madrid? Què són aquests convenis de gestió per les obres que estan incloses al Pla hidrològic nacional per a l'ampliació del CAT, per a les plantes de dessalació, per a la xarxa d'abastament de la Llosa, per a la dessalació de la conca del Tordera?

Vostès estan venent les seves pròpies competències. Vostè ha llegit aquest conveni? Bé, l'ha firmat vostè, evidentment, però diu: «La licitació del contracte de concessió i l'adjudicació del contracte de concessió a una empresa privada per fer, per gestionar i explotar la dessaladora de Blanes, la dessaladora del Prat o la xarxa de la Llosa correspondrà al Ministeri de Medi Ambient. La inspecció de l'explotació i l'aprovació de les

tarifes», de les tarifes que cobrarà vostè als ciutadans catalans, «l'aprovarà el Ministeri de Medi Ambient.» Què fan vostès? Què estan fent vostès, senyor conseller?

L'estudi? L'estudi per acabar que la concessió la doni a una empresa privada, que l'aprovarà el Ministeri de Medi Ambient, i unes tarifes que ens pujaran, a tots els catalans, i l'aprovarà el Ministeri de Medi Ambient? Això és la seva política hidràulica? Doncs, si aquesta és la seva gestió de política hidràulica, faria molt bé de començar a explicar-la, eh?, perquè ens agradaria saber-ho, no només a nosaltres, sinó a tots els ciutadans.

Gràcies, senyor president.

(Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.)

El president

Gràcies, senyora diputada.

El conseller de Medi Ambient

El que és evident és que hi han dues polítiques hidràuliques possibles. No he sentit quina és la seva, eh?, no he sentit quina és la seva, però, en qualsevol cas, miri, amb el Conveni sí que vam fer una cosa molt clara, amb el Conveni vam fer una cosa molt clara, que és portar a Catalunya finançament per baixar l'aigua de la Llosa del Cavall cap al Solsonès, cap al Bages sec, i això em sembla que és positiu per a aquestes comarques. Amb el Conveni vam fer, doncs, possibilitar la dessaladora que ja tenim acabada i en funcionament de Blanes per injectar nova aigua i, de pas, estalviar-nos de portar-la, doncs, d'altres àmbits, ja no ni del Roine ni de l'Ebre, portar-la, doncs, via dessalació.

Amb el Conveni estem plantejant dues dessaladores més, en l'àmbit metropolità i l'altra ja decidirem en quin àmbit va. Amb el Conveni estem plantejant, doncs, també portar i fer aquest país en xarxa, i aquesta és la nostra proposta. I aquesta és la nostra proposta i això és el que els dol, que vostès encara no saben quina tenen i que van a curt. Aquest és el problema que hi ha, aquest és el problema que estem debatent de fons, que la nostra és una proposta que no es pot compartir, ja ho accepto, però vostès van a curt, van amb l'estratègia sis mesos vista i a vuit o dotze mesos vista per veure com esgarrapen quatre vots a Reus, quatre a Tortosa i quatre a Barcelona, i com defensem aquesta..., jo no he sentit cap alternativa.

He sentit a dir al senyor Clos –he sentit a dir al senyor Clos– que Barcelona no necessita cap aportació d'aigua. Solidaritat extrema amb l'entorn que vol liderar, extrema. Certament, la ciutat potser no que no la necessita, la ciutat potser no que no la necessita perquè està perdent població. He sentit altres coses més exòtiques com que Barcelona –suposo que és falsa– es nodreix de l'aigua de no sé quins aqüífers o de no sé quin subsòl o de no sé quin freàtic. Això deu ser per regar. En qualsevol cas, fóra preocupant –fóra preocupant.

En qualsevol cas, nosaltres sí que tenim una política clara. I jo el que no he vist, el que no he vist és davant d'aquesta política una alternativa. Perquè un dia se'ns diu que la connexió de les xarxes és bona, però la que

planteja el Govern, no. L'endemà se'ns diu que sí que s'ha de baixar l'aigua de la Llosa del Cavall, però no de la manera com ho fa el Govern. Després es diu: «No, no..., sí que estem d'acord amb les dessaladores, però no amb la de Blanes.» Després, «sí que estem d'acord amb no sé quina altra obra hidràulica, però no com ho fa el Govern». Escolti, aclareixin-se –aclareixin-se–, aquí el problema és que nosaltres tenim un model de política de l'aigua molt definit –tenim un model de política de l'aigua molt definit–, fins ara molt consensuat en l'àmbit local i en el marc del Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua, i que a algú li dol molt –a algú li dol molt.

I aquest i no cap altre és el problema, perquè encara no sé si vostès estan d'acord a fer un país en xarxa o no, encara no ho sé, i encara no ho sé si volen que baixem l'aigua de la Llosa del Cavall cap al Solsonès i cap al Bages sec, i encara no sé si estan d'acord o no amb la dessaladora de Blanes, perquè a Blanes diuen una cosa, al Consell Comarcal del Maresme en diuen la contrària. Això no és seriós –això no és seriós. I nosaltres diem el mateix a Blanes, al Consell Comarcal del Maresme, aquí, a Tortosa, a Madrid, i per això signem convenis, perquè aquesta política de l'aigua, que hem definit nosaltres i que sabem perfectament on anem, tingui, doncs, també el finançament que requereix, i per això hem signat convenis, que per descomptat que em lleigeixi el que signo –per descomptat que em lleigeixi el que signo.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política energètica, especialment pel que fa a l'energia eòlica (tram. 302-00261/06)

Passem ara al dinovè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política energètica, especialment pel que fa a l'energia eòlica. En nom del Grup d'Esquerra Republicana, la presenta l'illustre diputat senyor Xavier Vendrell, que té la paraula.

El Sr. Vendrell i Segura

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, fa molt poca estona el conseller de Medi Ambient li deia a la senyora Tura, en respondre-li una interpellació sobre l'emissió de gasos que provoquen l'efecte hivernacle, que si no s'havia implementat abans i si no s'havia impulsat abans l'energia eòlica era per l'oposició que havien fet alguns partits –es referia al Grup Socialista, però nosaltres també ens vàrem oposar al primer mapa eòlic, fins i tot el Partit Popular va votar en contra d'aquell mapa eòlic perquè, si no, no s'hauria aturat.

I bé, representava que aquest era el mal dels mals pel qual l'energia eòlica no s'havia desenvolupat. Suposem

que no hi té res a veure aquell acte que esmentàvem en la interpellació que precedia aquesta Moció –malauradament abans de l'estiu, per tant, jo els ho recordaré per si no ho recorden–, que quan recordava que en un acte d'una reunió entre el Departament d'Indústria i el Departament de Medi Ambient es discutia sobre els parcs eòlics i s'observava com, per exemple, en el parc eòlic de la Tossa del Vent, al municipi del Prat de Comte, hi havia un informe que deia que existien greus impediments mediambientals, deia aquest acte: «El senyor Mitjà informa de l'interès de Presidència per la realització d'aquest parc». Intuïm que per presidència no es referien al president del Barça, ho intuïm, per tant, segurament, doncs, són altres jocs d'interessos. I això també li dèiem, a començament d'any, amb una interpellació, al conseller d'Indústria: «Tenim la sensació que si algú impedeix el desenvolupament adequat de la implantació de l'energia eòlica o de la implantació d'energies alternatives és, justament, el monopoli FECSA-Endesa», i permetin que els ho digui així, i, si no, que algú m'ho contradigui, «el monopoli FECSA-Endesa, que és qui no té interès real que es desenvolupi l'energia eòlica i qui posa traves a les connexions.»

Nosaltres, com demostra aquesta Moció, tenim l'interès que s'impulsi de forma decidida l'energia eòlica a tot el país, el problema, que també els fèiem notar, és que hi ha una gran concentració en determinades comarques d'aquest país i en determinades zones d'aquest país que no coincideixen al cent per cent amb les zones més ventoses, perquè el problema és que no estan disposats..., i vostès saben que hi han estudis que demostren que en polígons industrials es podrien també implantar aerogeneradors. Per què el posem a la Tossa del Vent, que segur que hi fa vent, i no el posem al polígon industrial Bufa el Vent, que també n'hi deu haver?

És evident que des dels ajuntaments, sobretot d'alguns ajuntaments que no tenen massa altres ingressos, tenen un interès que es desenvolupin aquests projectes, i a nosaltres, si és possible, ens sembla molt correcte i molt idoni que es desenvolupin. Sap què passa? Saben què passa? El que passa és que hi ha una desconfiança absoluta de com es fan les coses des del Govern, hi ha una desconfiança absoluta, des dels grups que estem preocupats per l'equilibri ambiental, de com es fan.

I sortia un informe fa pocs dies que el 96% dels estudis d'impacte en són favorables. Segurament que vostès em contestaran: «És que les empreses són tan bones, que ho fan tan bé, que no representa cap impacte.» Però resulta que no representant cap impacte, com recordava la senyora Tura, els gasos d'efecte hivernacle creixen un 50% en els últims anys, la generació de residus es duplica en els últims deu anys i el consum de l'aigua no para de créixer. Per tant, alguna cosa, algú deu fer malament, i si no és responsabilitat del Govern, de qui és?

Bé, en tot cas, nosaltres hem transaccionat... –i ja m'estalvio el torn a què tinc dret al final, si no hi ha cap al·lusió directa–, em posiciono ja sobre les esmenes dient que hem fet una transacció amb el Grup d'Iniciativa per Catalunya on, en lloc de plantejar l'aturada d'aquestes centrals, com que el que volem és que tirin endavant, el

que plantegem és que hi hagin garanties que es fan els estudis tal com toca, en el primer bloc, a tota una sèrie de centrals –tenen tots vostès, tots els grups, la proposta de transacció–, i, en el segon punt, proposem impulsar la implantació de l'energia eòlica, i, en el tercer punt, compensar aquells ajuntaments que se'n vegin afectats.

Per tant, entenem que és una moció a favor, decididament a favor, de l'energia eòlica, i simplement, en aquells llocs on sabem que hi ha problemes, on sabem que els estudis d'impacte ambiental diuen que la cosa no acaba de rutllar, hi prestem especial interès. Entenem que estar en contra d'això voldria dir estar en contra de l'impuls de l'energia eòlica.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. Per a un torn..., per presentar les esmenes, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Ricard Fernández Deu.

(Veus de fons.) Té tot el temps per endavant, perquè és molt jove, però per a aquesta esmena, només cinc.

El Sr. Fernández Deu

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats..., senyor Vendrell, la fórmula retòrica que vostè ha emprat, i que fa servir sovint en defensa dels seus plantejaments –i li ho dic des de la més absoluta cordialitat–, resulta susceptible d'una qualificació: prepotència. Vostè és una persona abranda, és una persona apassionada, és una persona que subratlla el que són els seus plantejaments des d'una actitud que sembla que tàcitament dóna a entendre que els altres, a l'hora de fer les seves formulacions, no han tingut en compte allò que resulta elemental.

I jo li he de dir –insisteixo: amb tota cordialitat; sense prepotència, però sí amb contundència– que la millor manera de defensar un país és a través de l'estat de dret, no generant inseguretat, i, molt menys encara, inseguretat jurídica. Aquest Parlament ha debatut aquest extrem, aquest tema de l'energia eòlica, a bastament. I el Govern n'ha fet un decret: el Decret que va sortir el dia 11 de juny d'enguany. I la normativa està per ser seguida, per ser respectada, per ser observada, i, si cal, es modifica, però el que no podem és conculcar aquelles decisions que, a la llum d'una disposició, s'han dut a terme per part de l'Administració pública. Això no es pot fer de cap manera, perquè generem –com li deia– inseguretat jurídica i vulnerem l'esperit de l'estat de dret, que –insisteixo– és la millor manera de defensar un país.

L'autorització dels parcs eòlics, senyor Vendrell, segueix un procediment administratiu regulat que preveu les passes a seguir, la informació pública que cal efectuar de la sol·licitud d'autorització del projecte, els organismes que han d'intervenir en la seva tramitació, i, finalment, la publicitat que s'ha de donar a l'autorització administrativa en el supòsit que aquesta s'atorgui.

Dels projectes relacionats, als quals es refereix la seva Moció, alguns ja han estat autoritzats, i, per tant, l'Administració, en un estat de dret –entenem nosaltres i

espero que vostè també entengui–, no pot seguir procediments arbitraris un cop atorgada aquesta autorització administrativa.

En conseqüència, nosaltres no donarem suport a la seva Moció, i el que hem fet és presentar-hi un text alternatiu, a través d'una esmena, que el que ve a dir és que es respecti aquest Decret en tots els seus extrems, però no només en allò que fa referència als projectes de parc eòlic que vostè significa en la seva proposta, sinó en el conjunt dels projectes que es desenvolupin en el territori. Perquè, està clar, tenint en compte que vostè, d'una banda, el que ve a dir és que s'ha d'impulsar la instal·lació i la implementació de l'energia eòlica en el territori de Catalunya, considerant que un 23% del territori n'ha quedat exclòs, i tenint en compte que s'han d'optimitzar les condicions mediambientals que facin possible aquestes implantacions, és evident que si a tot això hi afegim el procediment regulat en el Decret i, a més a més, el fet que aquestes atribucions ja han estat fetes, ara, tornant-nos enrere i, a través d'una moció, conculcar tot el que ha estat administrativament atorgat, el que vindria a significar és una inseguretat jurídica que nosaltres, que sí que defensem el país des de la seguretat, precisament, no podem recolzar.

Aquesta és la raó –ja li ho adverteixo d'antuvi– per la qual nosaltres no donarem suport a la seva Moció, per la qual hi hem presentat aquesta proposta alternativa, que el que ve és a garantir l'observança de l'estat de dret, de la seguretat jurídica. I, si vostè vol, el que no tindríem és cap inconvenient a votar-li un dels punts, el número 17, eh?, que diu: «Continuar impulsant de forma decidida l'energia eòlica...», però si vostè, en comptes de dir «a la resta del país», diu «en el conjunt del país», perquè nosaltres fa molt de temps que ens hem manifestat contraris a aquesta actitud d'acupuntura procedimental que té a veure només amb l'observança dels problemes específicament des del punt concret en què es produeixen. Nosaltres el que entenem és que això s'ha de preservar des d'una anàlisi global del conjunt del territori.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. La senyora diputada Bet Font, en nom d'Iniciativa per Catalunya Verds...

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Bé, des d'Iniciativa –i com ja tindrè oportunitat d'explicar-ho d'aquí a una estona o a la tarda, suposo–, creiem que hi ha d'haver un canvi de model energètic, que el que hi ha plantejat en aquests moments no ens serveix, i en aquest model d'energètic nou l'energia eòlica té un potencial molt i molt més gran del que s'ha aprofitat fins ara. Per tant, que quedi clar, doncs, d'entrada, que nosaltres apostem per una millora, per un escampar l'energia eòlica al nostre país.

És cert, però, que en els darrers anys l'actuació del Govern de la Generalitat ha estat desafortunada. Diríem que en alguns casos fins i tot és denunciabilit, i, de

fet, nosaltres ho hem fet: s'han permès determinats embulls que el que han fet ha estat anar embolicant cada vegada més la troca. A més a més, s'han donat per bones, en alguns casos, declaracions d'impacte ambiental que eren poc fonamentades, que eren malintencionades, i que, de fet, el que demostrava era que el que es volia era cobrir l'expedient i prou.

Nosaltres, veient com s'estan fent en aquests moments, ja no només per als parcs eòlics, sinó en general, les declaracions i els processos d'avaluació d'impacte ambiental, hem presentat a Registre una proposició de llei, precisament d'impacte ambiental, amb l'objectiu de garantir que aquesta avaluació d'impacte ambiental es faci correctament i es faci tenint en compte processos de participació que fins ara s'han obviat i garantint una major objectivitat, a partir de gent no implicada directament en el projecte.

Dit això, creiem que tal com estava plantejada la Moció era un error. Entre altres coses perquè, de la llista de parcs eòlics que hi ha, ni la tipologia, aspectes concrets de la situació de la tramitació i molts altres..., costava de poder decidir en quins casos calia fer aquesta aturada o com s'havia de reconsiderar. És a dir, a nosaltres no ens acabava de convèncer de la manera com s'havia plantejat, no ens semblava una bona idea; a més a més, que hi havia determinades imprecisions que esperem que, tal com s'ha redactat ara la transacció, hagin quedat resoltes.

Nosaltres pensem que cada projecte eòlic, sigui a la llista conflictiva o no, s'hauria d'avaluar bé, veure quin impacte tindrà en el territori, s'hauria d'avaluar bé si la seva ubicació és la correcta o no ho és. I per això nosaltres varem presentar una esmena que el que fèiem era posar una introducció que ens serveixi per tots els parcs eòlics que es tramitin que diu que s'ha de garantir que els parcs eòlics se sotmetin amb caràcter previ a la seva autorització a un procediment d'avaluació ambiental que ha d'analitzar efectes directes i indirectes de l'execució del projecte sobre la població humana, sobre el patrimoni natural i històric, i sobre la interacció d'aquests factors en l'àrea que previsiblement quedi afectada.

Nosaltres creiem, a més a més, que s'ha d'aplicar, s'ha de garantir que s'apliquin les mesures correctores, cosa que no sempre es fa, i que en casos que s'hagi de fer una restauració, que és en bona part dels casos, hi ha d'haver alguna restauració, doncs que es garanteixi que es fa correctament. Evidentment, això s'ha de fer en tots els parcs eòlics, però tenint en compte que n'hi ha uns que al territori estan portant conflicte, doncs els enumerem perquè aquests els mirem amb més detall.

Hem estat d'acord a transaccionar també els dos darrers punts, i jo li diria al senyor Vendrell: per part meua no hi ha cap problema si s'accepta la proposta que fa el senyor Fernández Deu en el sentit de canviar la resta per al conjunt, i no sé si es pot fer així de paraula o com ho haurem de fer, però, bé, nosaltres votarem, evidentment, favorablement aquest text transaccional perquè en som signataris.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. En nom de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Sabanza.

El Sr. Sabanza i March

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor Vendrell, senyora Font, el nostre interès també és impulsar l'energia eòlica, per això el mes d'abril passat, quan el Grup d'Esquerra Republicana, el senyor Vendrell, va portar al Ple una moció, la 150, d'implantació de l'energia eòlica, la hi vam votar, la hi vam votar a favor.

Aquella Moció tenia tres apartats. En un d'ells demanava aprovar en un termini de dos mesos el Pla territorial sectorial d'implantació de l'energia eòlica, i a això s'ha donat compliment. Amb data 11 de juny, dos mesos després, va ser aprovat el Decret 174/2002, regulador de la implantació de l'energia eòlica a Catalunya; un decret que regula la tramitació administrativa que ha de seguir un expedient d'autorització d'una instal·lació de producció d'energia eòlica i també dóna forma de Pla territorial sectorial al que fins ara es coneixia com a Mapa eòlic, i, a més a més, determina tres zones: una compatible, una altra condicionada i una altra incompatible a la qual no s'hi pot fer res que tingui relació amb implantació de parcs eòlics.

Demana també fer les gestions necessàries davant l'empresa FECSA-Endesa per tal que prioritzi la connexió de les fonts d'energia renovables. S'està fent, s'estan produint ja a hores d'ara resolucions de la Direcció General d'Energia en els conflictes que hi ha entre els productors i els propietaris de les línies de transport, tot prioritjant la connexió, en les millors condicions, dels parcs, dels productors d'energies renovables i alternatives.

I el seu punt tercer deia que s'encarregava a una comissió la creació de..., en fi, prioritzar els projectes que es plantegin en zones compatibles. I s'està prioritzant els projectes plantejats en zona compatible, autoritzant-se la implantació a les zones on, a partir de l'aprovació del Pla territorial, o sectorial, o Mapa eòlic, estes estan qualificades d'aquesta manera.

Ara es presenta una nova moció que es contradia en part amb allò que entre tots vam aprovar a proposta del senyor Vendrell el mes d'abril, perquè dels tretze parcs que es volen aturar amb la seua proposta, resulta que n'hi ha quatre que estan en zona compatible i, per tant, doncs, està en contradicció amb el punt tercer de la Moció que al seu dia vam aprovar; i dels tres que es pretén negociar, doncs també n'hi ha un que està en zona compatible.

També val a dir o recordar que, en aplicació d'este Decret que es va posar en marxa el mes de juny, s'han rebutjat setze propostes de parc eòlic que eren viables energèticament però que eren incompatibles perquè estaven en zona vermella. Eren 472 megawatts eòlics que haurien produït 980 quilowatts/hora/any, equivalent al que són el consum domèstic de 300.000 famílies, o que haurien estalviat l'emissió de 880.000 tones/any de CO₂ o 6.000 tones/any d'SO₂.

La resta de zones –compatibles, per tant– s'han de prioritzar, com vostè deia, i, per tant, seria sobreprendre, ara, paralitzar-les. La resta, les condicionades..., hem de vetllar per ser el màxim de curosos i respectuosos i introduir totes les cauteles mediambientals que calguin i també per poder-les impulsar.

Tot el contrari, segurament, seria quedar-nos en la mera retòrica, però és que, a més a més, tal com deia també el senyor Fernández Deu, cal garantir la seguretat jurídica de l'administrat. Dels projectes relacionats amb la seva Moció alguns ja han estat autoritzats, i, per tant, l'Administració, en un estat de dret, no pot, de cap manera, seguir procediments arbitraris un cop atorgada l'autorització administrativa, ni pot denegar-la si s'acompleix tot allò que s'estableix a la legislació que li és d'aplicació. Tots estos expedients es van sotmetre a informació pública i oportunament, i es van considerar les al·legacions presentades, en un sentit o en un altre. No cal, per tant, entenc, no cal, no calia, esta Moció, perquè des de l'Administració ja s'està actuant en la línia que es demanava el mes d'abril, la línia adequada per garantir l'interès social, general, i els interessos de les persones i entitats que es considerin afectats.

A més a més de tot l'exposat, cal tenir també en compte que, darrerament i en última instància, el territori és qui ha de dir l'última paraula, i quan dic el «territori» és els ajuntaments, que són els que en tenen la competència més directa.

De tota manera, el nostre Grup va presentar una esmena intentant, doncs, tirar endavant aquesta Moció amb l'esperit de la que es va aprovar el mes d'abril, en què es proposa, doncs, que es segueixi escrupolosament...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Sabanza i March

...el decret...

El president

...hauria d'acabar.

El Sr. Sabanza i March

Gràcies, senyor diputat, acabo de seguir, per tal que hi hagués tota aquesta seguretat en la tramitació i tothom pugui esvair qualsevol dubte que tingui.

Per tant, si vostè ens aprova aquesta esmena, l'hi votarem a favor. De totes maneres, també, vull anunciar-li que li votarem el punt 17, i el punt 18 de l'origen no l'hi podrem votar, perquè també és una qüestió que està prevista al mateix decret èdic que vostè demanava i que el Govern va tirar endavant.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi té la paraula l'il·lustre diputat senyor Antoni Sabaté.

El Sr. Sabaté i Ibarz

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, el nostre Grup Parlamentari no ha presentat cap esmena en aquesta Moció que presenta el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, entre altres coses, perquè pensem que al voltant del desplegament de l'energia èlica en aquest Parlament, tant en comissió com en plenari, pràcticament ha estat dit tot.

Nosaltres estem a favor dels acords de Kyoto, estem perquè s'acompleixin, com també ho hauria d'estar el Govern, els objectius europeus que en l'horitzó 2010 el 12% del consum d'energia primària provingui de les energies renovables, i hem dit repetidament que el Govern ha abordat d'una forma absolutament desafortunada tot lo relacionat amb l'energia èlica, fet que ha provocat enfrontaments a diferents territoris del nostre país, a diferents col·lectius, a diferents institucions, i, tal com deia abans, aquí se n'ha parlat a bastament: se'n va parlar en el Ple de març de 2001, on es va demanar que es reorientés els criteris, i la forma, i les maneres, del desplegament de l'energia èlica; al Ple, també, del 17 de maig, on se va transaccionar un text entre tots els grups parlamentaris, el conseller Espadaler ens va anunciar posteriorment que la implantació tindria la consideració de pla territorial parcial, i una cosa és el que ha acordat i ha dit el Parlament, i una altra, el que, des del nostre punt de vista, és la inacció de govern i la forma en què això s'encara, perquè una cosa sense cap mena de dubte, i aquí s'ha dit, és la qüestió de seguretat jurídica, i l'altra, la capacitat d'acció de govern, d'un govern que, francament, en tots los aspectes mostra símptomes evidents de projecte ja acabat i d'inacció, perquè hi han evidents contradiccions: en el mes de març del 2002, una reunió conjunta entre el Departament d'Indústria i el Departament de Medi Ambient, referint-se a dos parcs èlics, concretament al de la carena de la Tossa i Coll Ventós, de Prat de Comte, el Departament de Medi Ambient valora aquest parc com a molt conflictiu degut als informes negatius del servei de fauna i proposa comunicar definitivament al promotor la impossibilitat de desenvolupament per tal de no demanar més informes i estudis inútils.

Els senyors Pujol i Mitjà fan èmfasi en la voluntat política del president de la Generalitat per al ràpid desenvolupament d'aquests parcs, se valoren i es desvaloren los informes, i tot plegat ens aboca a una realitat, i la realitat és que, de totes les comunitats autònomes, Galícia és la que encapçala la major instal·lació en potència instal·lada d'energia èlica, en 1.200 megawatts, la segueix Navarra, els darrers dies ens ha passat davant La Rioja, i Catalunya, no com deia el conseller Espadaler havent estat interpellat anteriorment, té una potència instal·lada de 85 megawatts. Espanya acabarà l'any 2002 amb 800 megawatts més de potència instal·lada pel que fa a l'energia èlica amb relació al 2001; Catalunya només haurà aportat 2,6 megawatts, que són los referits als dos molins que hi han instal·lats al coll de la Teixeta.

Així les coses, nosaltres pensem que aquest Govern ha mostrat la seua incapacitat per al desenvolupament ordenat i respectuós de l'energia èlica. Malgrat tot lo que s'ha acordat i s'ha dit en aquest Parlament, pensem

que n'ha estat incapaç i que ja no hi ha cap garantia que es puguin aconseguir aquests objectius amb l'actual Govern.

Votarem a favor per la transacció que s'ha formulat, perquè estem a favor de l'energia eòlica, però, senyores diputades i senyors diputats, si la inacció del Govern es demostra en pràcticament tots els àmbits de l'acció del Govern en el nostre país, en el desplegament de l'energia eòlica aquesta inacció i aquesta incapacitat de govern és total. I, senyor Vendrell, més que aquesta Moció, expressada tal com vostè l'ha expressat, segurament que lo que s'escauria, pel que fa al desplegament de l'energia eòlica, seria demanar la reprovació del conseller de Medi Ambient. (*Remor de veus.*)

Moltes gràcies, senyores diputades, senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Passem, per tant... (*El Sr. Vendrell i Segura demana per parlar.*) Senyor diputat...

El Sr. Vendrell i Segura

Senyor president, sí, només per fer un aclariment sobre la votació, no pretenc entrar en discussió. Els punts, com vostè deu haver observat, els punts 17 i 18 de la Moció original han passat a ser els punts *b* i *c*, després de la transacció. Ho dic perquè hi ha hagut el posicionament dels grups de Convergència i PP dient que votarien favorablement el punt 17. Seria el punt *b*, si acceptava una esmena que seria: «Fent referència a tot el país», i no «a la resta del país». Em sembla correcte d'incorporar aquesta postilla en el punt *b*, on diu: «A la resta del país», haurà de dir: «A tot el país»...

El president

«Al conjunt del país.»

El Sr. Vendrell i Segura

...o «al conjunt del país.»

El president

«Al conjunt del país.»

El Sr. Vendrell i Segura

Per tant, quedaria així.

Gràcies, senyor president.

(*El Sr. Fernández Deu demana per parlar.*)

El president

Sí, senyor diputat? Sí, senyor Fernández Deu.

El Sr. Fernández Deu

Sí, li demanaria que el portaveu d'Esquerra Republicana em digués, per començar, si accepta la nostra esmena, en el qual supòsit nosaltres votaríem en el sentit que hem anunciat aquest punt *b* a què s'acaba de referir. En

sentit contrari, la nostra posició seria la de rebutjar-la en el seu conjunt.

Gràcies.

El president

A veure, pel que he entès, senyor diputat, referint-se..., canviant «a la resta» per «el conjunt», crec que donava resposta al requeriment que vostè li fa.

El Sr. Fernández Deu

No exactament, senyor president.

El president

Doncs som-hi.

El Sr. Fernández Deu

La nostra esmena –la nostra esmena– el que feia era venir a substituir tots els anteriors punts, totes les anteriors manifestacions, que es recullen en el primer dels punts d'aquesta Moció...

El president

Comprès.

El Sr. Fernández Deu

...i hem dit que en el supòsit que, renunciant a aquests, ens acceptessin la nostra esmena, nosaltres també estaríem disposats a votar favorablement el punt *b* que es conté en aquesta transaccional.

El president

Crec que és molt optimista, senyor diputat, em sembla.

(*El Sr. Vendrell i Segura demana per parlar.*) Sí, senyor Vendrell?

El Sr. Vendrell i Segura

Senyor president, sí. No, deia que la petició que em feia el Grup de Convergència és que fes l'esmena en aquest punt...

El president

Molt bé, molt bé.

El Sr. Vendrell i Segura

...que és la que jo he acceptat. És a dir, seria el text de tota la transacció feta amb Iniciativa per Catalunya, que vostè té a mans, i la modificació que faríem, puntual, seria la que fa referència en el punt *b*, amb el resultat, doncs, que expressava el mateix president, tal com se li ha indicat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Per tant, algú demana votació separada d'algun d'aquests capítols? (*Veus de fons.*) El punt *b* separat, molt bé.

Doncs començarem votant, precisament, el punt *b* de la transaccional.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

I, a continuació, la resta del text transaccional.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 65 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

———— **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les necessitats de la xarxa viària catalana** (tram. 302-00262/06)

A continuació, el vintè punt, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les necessitats de la xarxa viària catalana. La presenta, en nom del Grup Popular, la senyora diputada Dolors Montserrat.

La Sra. Montserrat i Culleré

Gràcies, senyor president...

El president

Prego silenci si us plau, que ens facilitaran seguir un horari previst.

La Sra. Montserrat i Culleré

Rapidíssimament. Senyor president, passo a defensar la Moció consegüent a la interpellació que aquesta diputada va formular el passat mes de juny. Tenint en compte que ahir, fins i tot, el meu propi Grup Parlamentari, en nom de l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Fabregat, tornàvem a parlar sobre la xarxa viària catalana, crec que el que he de fer i el que em pertoca és passar tot seguit a defensar la Moció i, evidentment, posicionar-me davant de les esmenes presentades per tots els grups de la cambra.

Si em permet, senyor president, vull agrair al Grup Socialista - Ciutadans pel Canvi les seves esmenes, però que és evident que no les acceptaré, i sap molt bé el senyor Manel Nadal que no és perquè no sigui considerada i no tingui en compte les seves esmenes, perquè hi coincideixo, però crec, evidentment, que la nostra Moció està molt clara, i pràcticament, doncs, és coincident en els seus punts. Per tant, deixaria virtualment el sentit de la nostra Moció.

Agrair al Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, i de forma especial a la senyora Bet Font, les seves esmenes presentades, i en concret l'esmena en la qual ella fa referència al desdoblament de l'Eix del Llobregat, i molt concretament al desdoblament de l'opció 1, i concretament, doncs, el que anomenem, tots els grups parlamentaris, l'«orella», la qual m'hauria agradat molt poder-la-hi acceptar, però haig de manifestar que hi ha un acord dels quatre grups parlamentaris, tant pel que fa a Esquerra Republicana, per Iniciativa per Catalunya, pel Partit Socialista - Ciutadans pel Canvi, per jo matei-

xa..., varem signar una proposició no de llei que espero que potser pel formulisme de caràcter d'urgència la puguem veure tot seguit, i crec que la solemnitat d'aquesta proposta, doncs, requereix que tots els grups tinguem el temps necessari per defensar-la en el seu lloc. I, per aquest motiu, il·lustre diputada, no li acceptaré les seves esmenes. Per tant, m'agradaria que vostè entengués que no és per anar-hi en contra, sinó el contrari, per poder-la defensar molt bé en el seu moment.

Agrair al senyor Carles Bonet, d'Esquerra Republicana, també, la seva esmena presentada, en la qual el Grup Popular és totalment coincident. Com no, el desdoblament de l'Eix Transversal, senyor Bonet, i com no poder aprofitar aquests 21.000 milions que el Govern de l'Estat, en el seu Programa del PDI del 2000-2006, evidentment, doncs, té contemplat, però el que sí és cert, i vostè ho sap i coneix igualment que jo mateixa, és que aquesta carretera va ser declarada d'interès general. Per tant, el que sí que no entenc és per què el Govern de la Generalitat no s'acull en aquest interès general i de govern a govern no negocia que el Govern de l'Estat, evidentment, faci l'Eix Transversal. De totes maneres..., i pagat, evidentment, pel Govern de l'Estat. De totes maneres, sàpiga, senyor Bonet, que aquesta diputada que els parla i el seu Grup Parlamentari, i el partit en concret, hem fet les negociacions degudes, i, en aquest sentit, amb el mateix ministre senyor Cascos, i la voluntat és que es pugui portar a terme. Hauríem de conèixer si la voluntat del Govern de la Generalitat és coincident o no. De totes maneres, no la hi accepto, perquè la nostra voluntat hi és, la voluntat del Govern de l'Estat també. Per tant, no cal tornar a reiterar una cosa que ben segur no comptaria amb el vistiplau del Grup de Convergència i Unió. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

Dit això, senyor president, manifestar que el Grup de Convergència i Unió ha presentat quatre esmenes, de les quals les esmenes números 5 i la número... Perdoni, president, l'esmena número 3 i l'esmena número 4, que fan referència al punt cinquè i setè, doncs, les accepto totes dues. Una en què parla de l'Eix del Llobregat fins a Berga, jo ja pensava que, doncs, ja era entès, però, bé, l'accepto, i també accepto el punt 7: «Iniciar abans que finalitzin les obres de construcció de l'eix l'Arboç - el Vendrell - Valls, que tant necessari és per al desenvolupament socioeconòmic i dels polígons industrials que en aquests moments estan en un moment de creixement.

Manifestar que hem arribat a un acord amb el Grup de Convergència i Unió a acceptar..., millor dit, a fer una transaccional de les esmenes número 1 i número 2, que fan referència al punt tercer i al punt quart, en les quals parlem dels eixos de Lleida-Tortosa-Mediterrani i de Lleida-la Pobla, en la qual la transaccional, senyor president, que ara li faig arribar aquí, a la Mesa, doncs, parla de: «Executar, d'acord amb el Pla de carreteres, bé sigui, doncs, amb el Pla de carreteres que s'ha de presentar abans no finalitzi l'any 2003 a la Comissió de Política Territorial i, per tant, ja parlaríem del nou Pla de carreteres. Senyor president, li faig esment...

El president

Moltes gràcies, senyora diputada.

La Sra. Montserrat i Culleré

...i crec que, amb la màxima rapidesa possible..., tenint en compte...

El president

Ha esgotat tot el temps.

La Sra. Montserrat i Culleré

...tantes esmenes, he deixat clar quin seria el nostre sentit del vot, i moltes gràcies a tots els grups parlamentaris.

El president

A vostè, senyora diputada. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'illustre diputat senyor Manuel Nadal...

El Sr. Manel Nadal i Farreras

Bé, les esmenes del Grup Socialista el que intentaven era aclarir alguns punts de la proposta de Moció del Grup Popular.

La primera és que el Partit Popular demana que es redacti el Pla de carreteres, el nou Pla de carreteres abans del 2003. És clar, el Grup Socialista entén que això no és correcte, perquè el Pla de carreteres ja hauria d'estar redactat fa un any. És a dir, al juliol del 2001, el Pla de carreteres havia d'haver estat revisat, ja sigui per als setze anys que deia el primer Pla de carreteres, el del 85, que s'havia de renovar, ja sigui perquè en el segon Pla de carreteres es deia que cada cinc anys s'havia de renovar. En tots dos casos, comptem setze anys o comptem cinc anys: juliol del 2001 és el període en què el Pla de carreteres s'ha acabat i s'havia de fer de nou.

Per tant, portem un any d'incompliment d'aquesta revisió del Pla de carreteres, i això és el que diu el Grup Socialista, que constatem que no s'ha complert la revisió del Pla de carreteres, i que el Govern no compleix amb els seus mandats.

El segon punt que esmenem és el que fa referència a les obres. El Partit Popular, per una vegada, exigia un calendari molt concret, i difícil de fer: 2005, 2004, 2006, desdoblaments de carreteres molt importants per a Catalunya. I nosaltres el que plantejàvem és que aquestes carreteres s'inclouessin, els seus desdoblaments respectius, en el nou Pla de carreteres que ja hauria d'estar fet i que nosaltres constatem que no ha estat fet.

I l'última esmena que plantejàvem era que un estudi que va demanar el Partit Popular de la connexió del Pallars amb la Vall d'Aran, nosaltres el concretàvem: que es faci amb l'estudi del túnel de la Bonaigua, que és el que ha de resoldre aquesta comunicació.

La diputada del Partit Popular ha dit que les dues esmenes ja li agradaven, però que no les podia acceptar. No accepta tampoc la d'Iniciativa ni la d'Esquerra Republicana, del desdoblament, que a mi em sembla que és

important. Respecte al desdoblament, a mi em preocupa que sempre diguem que volem desdoblar l'Eix, que és d'interès general de l'Estat, que l'Estat manifesta la seva bona disposició, però que el Govern de Convergència no demana que l'Estat el financii.

Veiem, per altra banda, que hi ha un departament, que és el de Medi Ambient, que sí que demana que l'Estat faci obres a Catalunya; en canvi, hi ha un altre departament, que és el de Política Territorial –deu ser que el senyor Felip Puig deu tenir una vergonya nacionalista–, que no demana que es desdoblí l'Eix Transversal. No entenem aquesta diversificació per part del Govern de la Generalitat; un demana obres d'interès general, l'altre, no les demana.

Insistir que ens hauria agradat que el Partit Popular acceptés les nostres esmenes, perquè el Govern de la Generalitat no ha fet els deures. No ha revisat el Pla de carreteres. Té més del 30% del Pla de carreteres per executar. Moltes de les obres que demana el Partit Popular ja haurien d'estar fetes, perquè estaven en el Pla de carreteres, i nosaltres entenem que a Convergència i Unió ja li ha passat el temps que li podíem donar. No ha complert, no ha fet els deures, no ha fet les carreteres que necessita Catalunya; per tant, el que hauria de fer és deixar de governar i deixar venir l'alternativa, que és el que nosaltres volem.

Per tant, gràcies, senyora Montserrat. Ens hauria agradat que hagués votat les nostres esmenes, i nosaltres ens abstindrem perquè volem que es facin les carreteres, però Convergència i Unió no està en condicions de fer-les, perquè, en vint anys no ho ha fet. El Pla de carreteres fa vint anys que diu el que han de fer; han sigut incapaços, per tant, pleguin i ens deixen governar a nosaltres.

Moltes gràcies.

El president

Molt bé, senyor diputat. Té la paraula l'illustre diputat senyor Carles Bonet, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya. Ai! perdó, sí, senyor diputat..., té la paraula la illustre diputada senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. En bé d'escurçar temps, em posicionaré únicament en els punts en els quals nosaltres teníem esmenes, intentant sintetitzar-ho al màxim.

Hi ha unes quantes obres de desdoblament que estan molt reclamades i molt reivindicades des del territori, que nosaltres reconeixem que es bo que es facin, però alhora som conscients que poden provocar un important impacte ambiental. És per això que, en alguns punts, com són el punt 3 i el punt 6, hem plantejat que en aquestes obres es facin unes autoritzacions basades en què s'hagi fet un procediment d'avaluació d'impacte ambiental al més acurat possible, amb les mesures correctores, amb les restauracions del que s'ha fet malbé, possible..., al màxim de bé possible. I, a nosaltres ens hauria agradat que haguessin estat acceptats aquests afegitons en les nostres propostes, cosa que, malauradament, no ha estat així.

És per això, precisament, que en aquests dos casos, el del punt 3 i el del punt 6, ens hi abstindrem, no perquè no considerem que s'hagin de fer, sinó perquè volem que quedi molt clar que s'ha de ser molt curós amb l'impacte ambiental.

En el punt número 4 de la Moció, que és el que parla de l'Eix de Lleida a la Pobla, a nosaltres ens ha sorprès, perquè, a més, tampoc és que hi hagi una demanda important sobre aquest desdoblament i, a més a més, nosaltres creiem que aquí el que s'ha de fer és arreglar el tren abans que desdoblant la carretera. I per això, tot i que era una moció sobre carreteres, volíem que quedés constància d'aquesta petició, que aquesta sí que és una petició del territori, que demanàvem que es negociés amb el Govern de l'Estat l'arranjament de l'estructura, la infraestructura del ferrocarril de Lleida a la Pobla i, a més a més, el traspàs posterior al Govern de la Generalitat.

En aquest cas, com que no ha estat acceptada l'esmena, no només perquè no ha estat acceptada l'esmena, sinó perquè no ens agrada la proposta, hi votarem en contra.

Després tenim un altre punt, el punt 5, que la senyora Dolors Montserrat hi ha fet referència, que és el de l'Eix del Llobregat. Sí que hi ha una proposició no de llei que varem fer conjuntament els grups, dient que es triï una determinada alternativa, perquè des del territori hi ha una oposició frontal a una alternativa que ha triat el Govern de la Generalitat, que té forma d'orella, almenys és el que es diu des del territori, i es coneix com l'«orella».

A nosaltres ens va semblar –i vam pensar que, a més a més, la resta de grups també anirien en la mateixa línia– que si aprofitàvem i fèiem una esmena a aquesta Moció, podríem tenir-la aprovada molt més ràpidament, perquè, a més a més, és una proposta a la qual donem suport tots els grups excepte el que dona suport al Govern. La sorpresa és que sembla que aquesta proposta avui no s'accepta i que, per tant, haurem d'esperar que sigui més tard que es voti la Proposició no de llei.

Ens sap greu perquè creiem que hauríem guanyat temps i que des del territori hauria sigut ben agraït. No era una qüestió de posar-se medalles, era una qüestió de guanyar temps, eh? I nosaltres enteníem que s'hagués pogut dir en el territori, igualment, que era una cosa acceptada pels quatre grups que no donem suport al Govern, o almenys, alguns de nosaltres, no n'hi donem tant.

Evidentment, tenint en compte que no s'accepta aquesta esmena, nosaltres ens abstindrem, perquè acceptar-la tal com està pot voler dir que es faci el desdoblament de l'Eix del Llobregat a Morella inclosa, i això nosaltres no ho volem i, per això, aquí va la nostra abstenció.

I, finalment, en el darrer punt, en el del port de la Bonaigua, nosaltres hi afegíem que en aquest estudi que es demana des del Grup Popular, hi hagi..., es contempli l'afectació ambiental de la proposta, o de les possibles propostes que hi hagi, i una memòria dels costos de construcció, del manteniment, de l'exploació

posterior, així com una valoració del cost-benefici del seu funcionament, perquè és important que abans de fer inversions multimilionàries es miri bé la viabilitat de les inversions que es fan, i per això hi afegíem aquest apartat.

De totes maneres en aquest, tot i que no se'ns accepta l'esmena, hi acabarem donant suport igualment.

Per tant, el senyor president em sembla que ja en té coneixement, nosaltres votarem favorablement els punts 1, 2 i 8; ens abstindrem als 3, 5, 6 i 7, i votarem que no en el punt 4.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyora diputada. En nom d'Esquerra Republicana té la paraula l'illustre diputat senyor Carles Bonet.

El Sr. Bonet i Revés

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats. Senyora Dolors Montserrat, la veritat és que d'aquesta esmena, doncs, n'he quedat entusiasmat, eh?, perquè, escolti: «aprovar abans del 2003..., impulsar de manera urgent..., executar abans del 2005..., executar abans del 2004..., executar abans del 2005..., executar, etcètera». Per tant, realment, si li ho aproven tot, felicitats!

I és per això que Esquerra també ens hem apuntat a l'entusiasme. I si hi havia un clima entusiàstic, és per això que vam demanar, també, doncs, de posar-hi l'Eix Transversal. Ho dic perquè en la interpellació que vostè va fer s'hi va referir, per dues vegades, a l'Eix Transversal, i el senyor conseller també s'hi va referir, eh?

I aquest és un tema que a nosaltres, realment, ens preocupa, primerament, perquè si un mira i veu les declaracions i les actuacions del senyor Álvarez-Cascos, per exemple, a Madrid, al Senat, o mira el web del Ministeri, sempre hi ha una partida de 21.000 milions de pessetes per a l'Eix Transversal. I aquesta partida surt com a «realizaciones del Ministerio». Per tant, ni que sigui com a *royalties* ja ens hi hauria de passar, perquè, com a mínim, utilitza la propaganda, eh?, per dir que fan coses, quan aquests milions són «cientos volando» i no són «en mano», per dir-ho així, no?

Per tant, nosaltres, aprofitant aquest entusiasme vam dir, bé, a veure si ens ho accepten i d'una vegada vénen aquests 21.000 milions de pessetes. Ara, jo també voldria dir una cosa, i és que no s'utilitzin diners com aquests per a fer xantatge sobre titularitats. Nosaltres creiem que, no ja l'Eix Transversal, sinó totes les carreteres avui a Catalunya, el més lògic i racional fóra que estiguessin traspasades a la Generalitat. No només –no només– perquè els Mossos d'Esquadra tenen la competència del trànsit i, per tant, això seria el lògic, sinó perquè hi ha un autèntic desori sobre les carreteres.

És a dir, no se sap mai quina Administració ha de posar els rètols, quina Administració ha de fer les connexions, quina Administració ha de fer les rotondes, i de

vegades apareixen propostes d'una administració que no coneix l'altra.

És a dir, hi ha un autèntic desori en les carreteres, i no parlem de la nomenclatura que s'ha produït. De vegades, aquesta nomenclatura misteriosa que vaig veure l'altre dia, senyor president, que vostè va haver de preguntar a veure què era l'E-9, i li van dir que la C-17, etcètera, no? Aleshores, dient això és que nosaltres hem presentat aquesta esmena i, en el sentit que l'Eix Transversal és una obra necessària per a Catalunya, de titularitat catalana i que hi ha uns diners de Madrid i sembla que es faci «elis, elis», jo tinc 21.000 milions i no te'ls traspasso si no fas alguna cosa.

Senyora Montserrat, què és el que s'ha de fer des d'aquest Parlament perquè ens donin aquests 21.000 milions de pessetes? Què hem de fer? No, no, que s'expliqui d'una vegada, no? És clar, ens hem de vendre l'Eix Transversal? Aquesta és la qüestió. O sigui, ens el venem, l'Eix Transversal, per 21.000 milions de pessetes, a Madrid, no?

El president

És allò de vendre la casa i anar a lloguer, senyor diputat...

El Sr. Bonet i Revés

Aleshores, això, ho hauríem d'aclarir. Nosaltres, en principi, donarem suport a aquesta Moció, en fi, malgrat que no se'ns aprovi aquesta esmena, creiem que és molt raonable. Hi donarem suport perquè, evidentment, és una moció que impulsa el Govern a fer coses, sobretot en carreteres de caire comarcal.

Nosaltres creiem que l'equilibri territorial potser no signifiqui fer moltes més carreteres, però sí fer les que hi hagi a comarques, que siguin unes carreteres, en fi, que siguin segures, que siguin espaioses, en definitiva, que ajudin a reequilibrar el territori. És a dir, no sols Barcelona i la seva àrea metropolitana ha de tindre bones carreteres, sinó... Voldria dir que això..., estaríem fent una política territorial de concentració, i aquesta no ha de ser així.

Per tot això, doncs, i el que hem dit..., nosaltres, malgrat que no se'ns accepti l'esmena, donarem el nostre vot favorable a la Moció.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Micaló.

El Sr. Micaló i Aliu

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors, en primer lloc, doncs, agrair a la senyora Dolors Montserrat que hagi acceptat les esmenes del nostre Grup, com així també aquestes transaccions.

Jo crec que és important, doncs, que tinguem aquests debats sobre la xarxa viària, perquè realment és una preocupació ciutadana. I tant avui en aquest Ple, en què estem debatent aquest Moció, com ahir en la interpel·lació

ció i en el proper Ple podrem continuar parlant d'aquesta problemàtica, amb la moció subsegüent a la interpel·lació que va haver-hi ahir.

Un cop dit això, només em quedaria dir: senyor Nadal, és evident que no es pot fer tot, ni tot alhora, perquè hi han molts altres problemes de tipus macroeconòmic, doncs, com per anar tenint una contenció del dèficit públic o també tenir altres prioritats socials, que també són importants, i molt importants.

Senyor Nadal, quan vostè parla del Pla de carreteres, vostè no ho explica tot. En aquests moments, suposo que ara..., ho vam sentir ahir, ho hem sentit avui: incompliments, reprovacions... Això suposo que és la música que toca a partir d'ara. Fins fa uns dies n'era una altra; ara toca aquesta. Quan parli del Pla de carreteres, ho expliqui tot, perquè el Pla de carreteres, que va ser redactat a primers dels anys vuitanta i va ser aprovat l'octubre de l'any 85, després es va adaptar a la nova Llei de carreteres de l'any 93, i es va fer una modificació d'aquest Pla. Però aquesta adaptació..., quedava molt clar que eren quadriennals, era en quatre fases de quatre anys, que eren els setze anys; però també deia que es podria convertir en quinquennal si els pressupostos no arribaven a donar-hi compliment durant quatre anys. Per tant, si agafem els cinc anys, estem dins del Pla de carreteres, estem dins del Pla vigent de carreteres.

I, per altra banda, també dir-li que no es preocupi, que en aquests moments ja s'ha començat la redacció del nou Pla de carreteres, s'estan fent ja els treballs bàsics i es podrà aprovar a primers de l'any que ve, entre els treballs que es faran a finals d'aquest any i al començament de l'any que ve.

Per acabar, només fer esment..., s'ha parlat molt de l'Eix Transversal, i és evident que és una necessitat, però jo voldria dir dues coses. Una: el desdoblament de l'Eix ja s'ha començat, pel tram les Oluges - Cervera; per tant, ja s'ha començat. (*Remor de veus.*) I segon: estem d'acord que l'Estat ha d'aportar la partida prevista en el Pla 2000-2006; el que passa és que els informes són..., a veure si aquests 21.000 milions seran suficients per...

El president

Senyors diputats... Esperis un segon, esperis un segon... Un segon, un segon... No saben com hi ha senyors diputats que els molesta, quan parlen aquí, que els altres parlin, però, si els veiessin parlant quan parla un altre, s'adonarien d'un desajust considerable. Pot continuar.

El Sr. Micaló i Aliu

Gràcies, senyor president, però ja, com que és un fet habitual, hi arribem a estar acostumats, els que intervinim normalment..., l'últim grup. I com que és tan important el tema de l'Eix, sembla que interessava tant, doncs, només dir això: que ja s'ha començat i que hi estem d'acord; el que faltaria saber és si aquests 21.000 milions arribaran per poder fer aquest desdoblament.

Res més. Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat.

Passem ara a la votació corresponent al text original de la Moció, però incorporant-hi les esmenes 3 i 4 i la transaccional, que fa referència a la 1 i 2, de Convergència i Unió. Aquest és el text que es posa a votació.

I començarem votant primer els punts 1, 2 i 8.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 85 vots a favor, cap en contra i 47 abstencions.

A continuació, els punts 3, 5, 6 i 7.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 80 vots a favor, cap en contra i 52 abstencions.

I a continuació el punt número 4.

Comença la votació.

Ha esta aprovat per 80 vots a favor, 5 en contra i 47 abstencions.

Es suspèn la sessió fins a les quatre d'aquesta tarda.

La sessió se suspèn a les dues del migdia i nou minuts i es reprèn a les quatre de la tarda i cinc minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major, per la lletrada Sra. Casas i Gregorio i el lletrat Sr. Pau i Vall.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat acompanyat del conseller en cap, el conseller de Sanitat i Seguretat Social i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

El president

Es reprèn la sessió.

————— **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre política mediambiental, especialment pel que fa a la qualitat de l'aigua del riu Ebre** (tram. 302-00263/06)

El punt vint-i-unè de l'ordre del dia: Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre política mediambiental, especialment pel que fa a la qualitat de l'aigua del riu Ebre. La presenta l'illustre diputat senyor Antoni Sabaté, en nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

El Sr. Sabaté i Ibarz

Doncs, bé, senyor president. I no sé si dir: senyores diputades, senyors diputats, o quants. Bé, est matí el conseller de Medi Ambient –qui lamento que no estigui present, després d'haver-lo interpellat fa uns mesos– feia esment a un article del senyor Mujeriego en què deia que el Llobregat reviu. Ha aparegut a *La Vanguardia*, «El Llobregat revive», ha dit. Doncs, jo sento la

gent del meu poble, els pagesos, els industrials del territori durant els darreres mesos que diuen que l'Ebre està malalt.

I est és el motiu pel qual al darrer Ple celebrat l'anterior període de sessions, als inicis de l'estiu, interpellàvem el conseller de Medi Ambient sobre la qualitat de l'aigua al riu Ebre, no ja referit a temes ben coneguts com poden ser els continguts de clorurs o de metalls pesants per la vulnerabilitat que té el riu Ebre des del seu naixement, pràcticament, fins la desembocadura, sinó a fenòmens ben recents.

El que ja s'anomena plaga biològica, per la colonització alarmant de la conca per la *Dreissena polymorpha*, conegut com a musclo zebra, la invasió d'algues, la proliferació d'espècies piscícoles exòtiques que fan disminuir la fauna piscícola amb la consegüent alarma per part de comunitats de pescadors, d'associacions de pescadors potents, com la de Riba-roja, com la de Flix, com la de Tortosa, denunciàvem la desorientació, ja en aquell moment, dels usuaris del riu pel que fa a aquests fenòmens. La gent ha acudit als ajuntaments, fins i tot les indústries han acudit a consultores i a gent experta, fins i tot d'altres països, per veure com poden resoldre aquests problemes que tants perjudicis els causen.

L'estiu, la realitat és que ha estat ple de problemes, ple d'inconvenients. En el sector primari, comunitats de regants com, per exemple, la de Benissanet han hagut de contractar bussos perquè les seves bombes d'aspiració d'aigua poguessin aspirar l'aigua convenient per als seus regadius.

Al sector de la indústria també hi ha hagut embussaments continuats dels filtres dels processos de fabricació que necessiten aigua. I, la central nuclear d'Ascó, encara abans-d'ahir a la premsa comarcal es feia ressò que les algues paralitzaven la central nuclear d'Ascó, per tercera vegada en quatre mesos.

També les activitats de lleure han estat afectades. En el meandre de Flix es va haver de situar una barrera flotant per aturar les algues del meandre i poder, d'aquesta manera, desenvolupar les activitats d'estiu de lleure. Campionats de pesca suspesos o traslladats a d'altres espais. I, fins i tot, la navegabilitat.

La navegabilitat, a més a més, en una actuació d'absoluta descoordinació entre la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre i l'Agència Catalana de l'Aigua. L'Administració hidràulica, en aquest sentit, de Catalunya, donava unes normes estrictes a través de circulars als ajuntaments que toquen Ebre, del tram català, limitant la navegació com a conseqüència dels embassaments de Mequinensa, Riba-roja i Flix i el tram inferior de l'Ebre.

Es deia que les restriccions suposaven la limitació d'accés de les embarcacions que solament podran fer-ho a través de punts amb instal·lacions de desinfecció, i desinfectant les embarcacions en entrar o sortir de les zones indicades, a través d'aigua a una certa temperatura. I xoca, a més a més, que l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre no hagués pres cap mesura al respecte ni contestés les consultes que, des dels ajuntaments, se'ls estava fent.

Així les coses, pensem que la Moció que avui es presenta és absolutament necessària, malgrat que al període estival, tant de bo que s'hagués pogut tractar al cap de dues setmanes que es va interpellar el conseller de Medi Ambient. I, per tant, pensem que és absolutament urgent i necessari que s'elabori un pla de mesures preventives i immediates per evitar la colonització de l'Ebre per part de la *Dreissena polymorpha*, del musclo zebra; que s'elabori un pla de protecció de les espècies piscícoles autòctones de l'Ebre; que, a través de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, es pugui definir, des de Riba-roja fins a desembocadura, un tram d'interès piscícola d'acord amb les directives de la Unió Europea, perquè en tot el tram de l'Ebre només n'hi ha un i està a Navarra. I que s'impulsin les mesures necessàries que evitin la proliferació massiva d'algues en el curs fluvial de l'Ebre.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Bet Font. (*Veus de fons.*) D'esmenes, n'hi ha diverses; hi ha Iniciativa per Catalunya Verds, hi ha Convergència i Unió i Esquerra Republicana.

La Sra. Font i Montanyà

Sí, la nostra era la primera. Gràcies, senyor president, molt breument perquè estem d'acord amb el que ha dit el senyor Sabaté. Cada vegada més hi ha la sensació –i crec que no només és la sensació– que l'Ebre està malalt, per aspectes relacionats amb la quantitat d'aigua i per aspectes relacionats amb la qualitat de l'aigua i la qualitat dels ecosistemes. Perquè, de fet, el descontrol o el desequilibri que s'ha produït darrerament afecta els éssers vius a l'Ebre i afecta, també, l'activitat econòmica que s'hi desenvolupa a l'entorn.

En concret, en la Moció del Grup dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi ens parla, en primer lloc, de mesures per evitar la colonització de *Dreissena polymorpha*, que és el musclo zebra, que ja s'ha alertat molt. A nosaltres ens ha arribat darrerament una informació que hi ha un altre mollusc bivalva, també exòtic, procedent, en aquest cas, d'Àsia, que, segons sembla, doncs, té igualment la capacitat de desequilibrar l'ecosistema on s'introdueix, d'alterar la dinàmica dels sistemes aquàtics i que, a més a més, té les característiques o té la peculiaritat –com molts altres organismes invasors– que s'adapta molt més en condicions de contaminació i també, doncs, en llocs amb temperatures extremes. A nosaltres, el fet que coincidissin les dues qüestions alhora, d'una banda l'alerta per aquest nou bivalva asiàtic que es diu *Corbicula fluminea*.

La Moció del Grup dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi ens va moure a posar, a fer una esmena per tal que es recullin les dues alarmes o els dos impactes que s'estan produint en aquests moments a l'Ebre. I, per això, doncs, plantejàvem que en aquest Pla de mesures preventives, doncs, es tinguin en compte les dues espècies.

A part d'això, nosaltres estem d'acord amb els altres tres punts de la Moció. Ens sembla bé que es faci un pla per protegir les espècies piscícoles autòctones de l'Ebre. Clar, ja sabem que, des de fa molt temps, n'hi ha hagut d'exòtiques que s'hi han introduït, en general o gairebé el 100%, per culpa de la mà de l'home. I, a més a més, doncs, ara hi trobem, cada vegada més riu endins, espècies que provenen d'aigües salades, que això ja demostra també el desequilibri que s'hi està produint.

Finalment, els altres dos punts, el que es demana d'instar la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre que des de Riba-roja fins la desembocadura, es designi com a tram piscícola declarat a la Unió Europea, incorporant-hi una estació de control, ens sembla bé. I, també ens sembla bé impulsar les mesures que evitin la proliferació massiva d'algues en el curs fluvial de l'Ebre.

Estem, com deia, en un principi, parlant d'aspectes ecològics que tenen també repercussions econòmiques. Perquè, per exemple, les algues, la proliferació d'algues sabem les repercussions que pot arribar a tenir. I, també la proliferació d'aquestes espècies exòtiques que, doncs, ja s'ha alertat de com poden acabar afectant les canalitzacions, els motors i els sistemes industrials.

Per tant, nosaltres donarem suport a aquesta Moció.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyora diputada. En nom de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Marià Curto. (*Pausa.*)

El Sr. Curto i Forés

Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, senyor Sabaté. He de començar la meva intervenció dient-li que m'he alegrat avui que en la seva intervenció no hagi parlat del Pla hidrològic nacional. I dic que me n'he alegrat perquè així com en la intervenció anterior, és a dir, en la interpellació, tot i que el títol de la interpellació anava encaminat a parlar de la qualitat de l'aigua de l'Ebre, realment, analitzant el percentatge de temps que va dedicar a parlar d'aquest tema en comparació amb l'altre, doncs, era bastant diferent del que ha fet avui. Per això me n'alegro.

Perquè, de fet, estem d'acord amb el diagnòstic que vostè va fer i que ha fet avui en el sentit que el riu Ebre, en aquests moments, té alguns problemes vinculats als tres aspectes que pràcticament –i un en especial, a pesar que parlem del musclo zebra com a un dels fenòmens més recents i diríem més alarmants–, però hi ha alguns aspectes més, com el que ha assenyalat ara la senyora Bet Font o també el tema de la disminució d'algunes espècies autòctones piscícoles.

Però, de fet, en el que no estic d'acord és que el riu Ebre està malalt. En això no estic d'acord. Per què? Miri, vostè mateix en la seva intervenció en la interpellació feia referència a unes manifestacions del cate-dràtic d'ecologia aplicada, el senyor Narcís Prat. I li deia, i vostè feia referència a aquest tema que ell deia que a pesar d'aquests problemes el riu, el riu Ebre, és

un riu viu. I jo li diria que no solament és un riu viu, sinó que el riu Ebre, com vostè sap i compartim, el riu Ebre és vida, també, el riu Ebre és vida.

I, evidentment, evidentment, els problemes que vostè planteja en la interpellació i en la Moció, per sort no tenen res a veure ni amb el Pla hidrològic nacional ni amb cap altre dels aspectes que, potser, avui per avui, en els últims mesos, han estat més preocupants a les terres de l'Ebre i que han sensibilitzat la població. Estem parlant de fenòmens naturals dels quals hauríem de veure l'origen que, fins i tot, avui per avui, no tenim les proves evidents de quin ha estat l'origen. Però, en tot cas, el que no és cert és que el Govern no hagi fet res.

El Govern de la Generalitat, a partir de l'any 2001, del juliol del 2001, que va ser quan es va detectar la presència d'aquest musclo, de seguida es va posar a treballar, i es va posar a treballar com corresponia, en col·laboració amb la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre. De fet, i això també ho compartim, l'Ebre és un riu que té el tram català final, però que quan arriba l'Ebre a Catalunya ja rep tota la influència, diríem, de tota una conca important en què, evidentment, va produint –en aquest curs fluvial–, doncs, determinades actuacions de l'home que el condicionen, i que no depenen, per dir-ho d'alguna manera, de la mateixa Generalitat de Catalunya ni del mateix Govern de la Generalitat.

El que m'estranya és que quan parlem de la situació de la vida del riu Ebre no parléssim d'un dels problemes que potser sí que..., primer, ja fa anys que perjudica el riu Ebre, que l'està contaminant i que no veig cap símptoma que això ho poguéssim parar. I m'estic referint –i vostè ho sap perfectament– al tema de la salinitat dels nitrats. Vostè sap perfectament que el riu Ebre es veu molt afectat per aquest fet i aquest tema, que depèn, precisament, de les condicions en què el riu, sobretot al seu pas per Aragó, li influeix i vostè sap perfectament que el Pacto del Agua és un tema que pot acabar agreujant aquest problema. I el Pacto del Agua, com sap vostè també molt bé, va ser firmat, signat per un govern socialista amb el govern de la Comunitat Autònoma d'Aragó, i, avui per avui, el Partit Popular continua desenvolupant-lo. Per tant, és un tema que ens hauria de preocupar i, en canvi, no se n'ha fet referència.

Però com que el tema, diríem, concret és el d'aquesta invasió de mol·luscos i d'algues que, en aquests moments, són els que són més visibles i preocupants, li he de dir –i vostè ho sap– que el Govern ha creat una comissió interdepartamental per analitzar, en profunditat, amb tècnics, amb científics i amb la mateixa Administració, tant de la Generalitat com de l'Estat, a través de la Confederació, per analitzar el fenomen i buscar les solucions, que no són fàcils i que no estan, ara com ara, científicament demostrades.

Per tant, davant d'aquesta situació, compartim la inquietud, li fem, com li hem fet, una proposta d'esmena, en la qual, simplement, com això que vostè nos planteja en la Moció és el que està fent la Comissió i que farà la Comissió Interdepartamental...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Curto i Forés

Acabo, senyor president. Li demanaria que, si acceptava l'esmena nostra, compliríem els seus desitjos, i tindria la informació respecte al que vol, vostè, proposar, perquè és el que en aquests moments està fent ja el Govern.

Si no ho accepta, el nostre Grup haurà de votar-hi en contra, perquè, tal com li dic, és, el que en aquests moments vostè proposa, el...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Curto i Forés

...que està fent ja el Govern de la Generalitat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. La següent paraula, la té l'il·lustre diputat senyor Ernest Benach, d'Esquerra Republicana.

El Sr. Benach i Pascual

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el senyor Curto expressava la seva satisfacció perquè l'interpellant del Grup Socialista no havia parlat del transvasament, doncs jo sí que en parlaré; perquè, és clar, d'alguna manera vostè mateix ho deia, el riu és vida, però el riu potser no tindrà tanta vida, ni serà tanta vida si continuen passant coses com aquesta que s'ha plantejat. (*Remor de veus.*)

Aquesta qüestió té a veure amb el transvasament? Doncs, home!, és difícil de demostrar científicament que hi tingui a veure. El que és evident és que el riu no és el mateix que era, i d'alguna manera el que pot passar en el futur encara és pitjor. I el que és evident és que si hi ha un transvasament d'aigua al riu d'Ebre les coses que passaran comparades amb aquesta encara seran molt més greus.

Per tant, és evident que tot forma part del mateix paquet, d'un tractament integral del riu. Integral, i no només pel que faria referència al tram de riu que més o menys ha protagonitzat aquesta interpellació; segurament que les mesures que es prenguin no poden ser mesures concretes d'un tram de riu, sinó que han de ser molt més integrals i molt més àmplies.

Miri, jo n'estic convençut que, si del riu baixés aigua com baixava anteriorment, com baixava fa temps, segurament que part d'aquests problemes que avui s'estan plantejant no es donarien, i aquesta seria la mesura més racional, més natural perquè no passés el que està passant en aquests moments.

El nostre Grup Parlamentari ha presentat ja sis esmenes, esmenes que bàsicament no plantegen discrepàncies de fons, en absolut. Compartim, com ja s'ha dit, la filosofia d'aquesta Moció i la literalitat del text. En tot cas, el que sí que plantegem en les esmenes és la concrecció d'alguns aspectes que s'hi plantegen.

Per una banda, intentar posar terminis; és a dir, està bé fer un pla de mesures preventives, però si no comencem a posar terminis no hi serem a temps. I en aquest sentit el que plantejem no és altra cosa que fixar terminis de sis mesos, tant pel Pla de mesures preventives, que intentarien evitar la colonització de la conca de l'Ebre per la *Dreissena polymorpha*, o musclo zebra, com també marcar el termini de sis mesos per un pla de protecció de les espècies piscícoles autòctones de l'Ebre.

En definitiva, com he dit abans, entenem que és important que ja fixem calendari amb tota aquesta qüestió perquè, si no, com ha dit el senyor Curto, doncs, el Govern està fent, deixant de fer, estudiant, deixar d'estudiar, però al final el que passa és el que passa, i el que passa és que el riu s'està infectant.

Un altre plantejament que fem és..., i, en tot cas, parteix del dubte, d'entrada, que a la Moció es planteja que hi hagi una estació de control d'alguna manera que garanteixi la qualitat de l'aigua, i el nostre Grup Parlamentari entén que una estació de control podria ser insuficient. De fet, la Moció ja ho expressa, perquè vostès parlen de «com a mínim». Nosaltres, una mica, havent estudiat la qüestió i amb els informes tècnics corresponents, entenem que seria millor redactar-ho al revés, dient el mateix però al revés, és a dir que hi hagi les estacions de control necessàries donant per suposat i per fet que una, doncs, efectivament serà absolutament justa.

I, finalment, el que deia abans, no? D'alguna manera aquestes són mesures que s'han d'aplicar en tot el curs del riu, no només en una part del riu, no només en la desembocadura del riu. I, en aquest sentit, el que és evident és que o fem el plantejament global o les mesures que es facin en una part no serviran de res perquè després l'altra part acabaria contaminant, també, el que s'hagi pogut fer en aquest sentit.

Per tant, el nostre Grup Parlamentari, en funció de la resposta del Grup Socialista..., en tot cas, és evident que compartir la filosofia de la Moció ens és molt més fàcil votar-hi a favor, però, evidentment, si les nostres esmenes són acceptades hi votarem a favor molt més a gust.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor Benach. En nom del Grup Popular, té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Maria Fabregat.

El Sr. Fabregat i Vidal

Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, senyor Sabaté, deixi'm que li faci una referència sobre el riu Ebre, si us plau!

El riu Ebre a Catalunya, i Catalunya, el que fa és proporcionar aigües de major qualitat al riu Ebre. I li ho explicaré. Si no fos per tota la conca del Segre, de la Noguera Pallaresa i de la Noguera Ribagorçana, l'Ebre estaria en pitjors condicions de les que està, en molt pitjors condicions de les que està. Amb la qual cosa no solament hem de parlar del Govern de la Generalitat i

de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, sinó que hauríem de parlar, també, del Govern d'Aragó, i de les actuacions que fa el Govern d'Aragó amb el mateix riu Ebre. I crec que és de justícia dir-ho, perquè, li faré referència de perquè el nostre vot en contra en aquesta Moció, el que sí que ha fet la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre i no el Govern d'Aragó, i el que sí que proposa la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, també amb l'Agència Catalana de l'Aigua, però la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, és fer un conjunt de propostes a on sembla ser –a on sembla– que el Govern d'Aragó o no hi és o no hi vol participar o, en tot cas, diu que aquest és un problema de Catalunya.

Jo em pensava que el riu Ebre, entre altres, també, o almenys sembla que en determinats moments sigui un patrimoni quasi exclusiu d'Aragó i, concretament, de Saragossa.

Vostè ha fet referències a una problemàtica, que és ben certa, que és una problemàtica complexa, i que aquesta problemàtica arrenca, aproximadament, des del mes de juliol de l'any 2001, i que hi han grups força importants –deixi'm dir la paraula– mediambientalistes, com el Grup de natura Freixe, que han fet uns treballs força importants pel que fa referència a tot el que estem parlant del musclo de zebra.

El 14 de març de l'any 2002 –vostè ho sap– es van fer reunions informatives amb tots els usuaris del riu –regants, ajuntaments, consells comarcals, pescadors, etcètera– i on hi va participar, també, llavors sí, la Diputació d'Aragó i la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre.

La Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, de forma coordinada, és a dir, les tres administracions –la Diputació General d'Aragó i l'Agència Catalana de l'Aigua i, a la vegada, també, la mateixa Confederació Hidrogràfica de l'Ebre– el que van fer és tota una sèrie de normativa sobre la navegabilitat que té com a finalitat evitar al màxim possible l'expansió del musclo aigües a baix de Riba-roja. És a dir, descoordinació, ni una; coordinació entres tres administracions: Diputació General d'Aragó, Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, Agència Catalana de l'Aigua; és a dir, Govern d'Aragó, Govern de la Generalitat i, a la vegada, Confederació Hidrogràfica de l'Ebre.

Deixi'm comentar-li, també, que s'ha creat una comissió interdepartamental per als estudis biològics del riu Ebre. I deixi'm dir-li, també, perquè s'ha dit per part d'altres diputats i diputades, que no solament estem parlant d'una espècie en concret, com és aquest tipus de musclo, sinó d'altres aparicions que es van succeint en aquests darrers mesos.

Vostè –jo n'estic convençut– és coneixedor que el proper dia 6 de novembre es reuneix aquesta Comissió, que, en principi, sembla ser que la Diputació General d'Aragó hi té poc interès, i que l'interès solament l'estan manifestant la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre i l'Agència Catalana de l'Aigua. I creiem que és important que el Govern d'Aragó s'impliqui, i molt més, en totes les infraestructures que, sens dubte, també faran que hi hagi una expansió d'aquest musclo després que es vulgui, això sí, el Pacte de l'aigua de l'any 92; però, en tot cas, sembla que no es vol... –bé, sembla no, ho

han dit clarament, no?— el que és el mateix Pla Hidrològic Nacional.

I vostè sap perfectament —m'ho sembla també— que aquesta Comissió Interdepartamental proposarà no solament estudiar tot el que fa referència d'aigües de Riba-roja en avall, sinó també d'aigües de Riba-roja en amunt.

Jo li demanaria, senyor Sabaté, que, donat que el Govern de la Generalitat, que la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre —hi insisteixo—, davant de la problemàtica que es planteja, estan proposant tot un seguit de mesures, estan proposant tot un seguit d'actuacions pel que fa referència a estudiar tot el conjunt del riu Ebre, que avui creiem que no té sentit la seva proposta, que creiem que el que haurien de fer des del Grup Socialista és retirar-la, i que creiem que haurien de fer des del Grup Socialista és instar el Govern de l'Aragó perquè participi també en la millora de la qualitat de les aigües del riu Ebre.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Té la paraula l'il·lustre diputat senyor Antoni Sabaté, per tres minuts.

El Sr. Sabaté i Ibarz

Sí, gràcies, senyor president. Per posicionar-me, en tot cas, sobre les esmenes. Pel que fa a la d'Iniciativa per Catalunya, evidentment l'aparició d'un altre bivalve, l'exòtic, la *Corbicula fluminea*, va aparèixer amb posterioritat que havíem formulat la Moció i, per tant, acceptaríem la seua esmena, de la mateixa manera que també acceptem les esmenes d'Esquerra Republicana de Catalunya que posa terminis a l'elaboració dels diferents plans que es proposen.

I, després, el que no acceptarem seran les esmenes de Convergència i Unió.

El president

Només n'hi ha una, senyor diputat.

El Sr. Sabaté i Ibarz

Doncs, l'esmena de Convergència i Unió, perquè dóna la sensació que qui dies passa anys empeny. Es va constituir una comissió interdepartamental i justament es constitueix una comissió interdepartamental quan en aquest Parlament es va interpellar el conseller de Medi Ambient.

Per tant, nosaltres tenim la sensació que, una vegada més, el Govern va a remolc de les iniciatives de l'oposició, de les iniciatives de la ciutadania; i, francament, senyors de la majoria, pensem que l'Ebre els ha sobrepassat.

El president

Perdó..., les d'Esquerra Republicana, totes? (*Pausa.*) Molt bé, d'acord.

Per tant, el text que posarem a votació és el text original més l'esmena d'Iniciativa per Catalunya Verds, més

totes les esmenes d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Prego a les senyores i als senyors diputats que seguin ràpidament que passem a votar.

Comença la votació.

A veure, ha estat rebutjat per 56 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'assetjament sexual en els llocs de treball (tram. 302-00264/06)

A continuació, el vint-i-dosè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'assetjament sexual en els llocs de treball. (*Remor de veus.*) La presenta el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i l'exposa la il·lustre diputada senyora Carme Valls. (*Persisteix la remor de veus.*) Esperis un segon, senyora diputada... Prego a les senyores i senyors diputats que deixen l'hemicicle que ho facin ràpidament. (*Pausa.*)

Pot començar, senyora diputada.

La Sra. Valls i Llobet

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, com recordaran, fa ara ja quasi tres mesos, a l'últim plenari que vam fer el mes de juny vam interpellar el Govern sobre el seu capteniment amb relació a l'assetjament sexual en els llocs de treball.

L'assetjament sexual, com altres tipus de discriminacions laborals, és un fet real que cada setmana és motiu de denúncia a Catalunya, i es dóna a tots els nivells de les activitats laborals: a fàbriques, a oficines, a empreses, a administracions públiques i, fins i tot, dins dels partits polítics. És un risc laboral d'organització psico-social que provoca greus problemes d'estrés físic i mental, d'angoixa i de depressió a les persones que el pateixen.

Per això Europa ha marcat una directiva molt clara per poder canviar les actituds i per poder incrementar les sancions i per poder incrementar les formes de denúncia.

En aquest sentit, volem explicar la nostra Moció. En primer lloc, volem proposar fer nostra, a Catalunya, la definició d'assetjament sexual expressada pel Parlament Europeu, que amplia a qualsevol comportament d'índole sexual verbal, no verbal o físic no desitjat que tingui per objecte violar la dignitat d'una persona, en particular si crea un entorn intimidatori, hostil i degradant i humiliant o ofensiu contra aquella persona.

En el segon punt de la Moció, li volíem dir, senyor president, que el retirem perquè aquest segon punt feia referència a instar el Govern que ens presentés l'estudi que li havíem demanat a la Moció 73/VI, aprovada el 27 de març del 2001, i l'1 de setembre el Govern va entrar aquest estudi al Parlament, amb dades sobre l'assetjament i discriminació a Catalunya; encara que fet a corre-cuita, no ens va fer l'anàlisi de les causes i no ens

dóna cap perspectiva de per què són aquestes dades. El que sabem és que s'han entrat un total de noranta-cinc expedients amb trenta requeriments i onze actes d'infraacció per assetjament sexual, discriminació per maternitat i discriminació laboral per salari.

També vam demanar en aquesta Moció realitzar una enquesta o sondeig sobre el grau de discriminació per raons de gènere a Catalunya; promoure, juntament amb els actors socials, que es presenti un protocol d'actuació en el termini de sis mesos per intervenir en casos de discriminació; estudiar la possibilitat de crear a Catalunya la figura de la consellera de confiança i de les tècniques d'igualtat, amb la missió d'introduir en casos de discriminació per raons de gènere una fórmula perquè les persones puguin denunciar i no ho hagin de fer als seus superiors; en sisè lloc, estimular des del Consell de Treball, i el coneixement dels drets i responsabilitats de treballadors, treballadores, empresaris i empresàries; adaptar la legislació catalana a la nova Directiva europea; fomentar el rebuig social de tot tipus de discriminació per raó de gènere, i organitzar i potenciar en el si de la Inspecció de Treball els serveis de suport necessaris, perquè ens continua preocupant que les denúncies no puguin acabar en actes, perquè els mateixos serveis d'inspecció, amb la manca de suport físic, administratiu que tenen no poden donar l'abast de la denúncia que es presenta per diverses raons, una per cada dia laborable, i per aquesta raó necessiten més personal de suport.

Per totes aquestes raons vam demanar aquesta Moció, que poso a la consideració dels altres grups.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Lluís López Bulla.

El Sr. López Bulla

Senyores diputades i senyors diputats, un assumpte tan important com aquest necessitava aquesta Moció tan interessant, tan necessària, tan ben feta, i, en aquest sentit, la veritat és que em trobo molt de gust i la votaré positivament, i òbviament, també, en tant que coresponsable menor, menor dic perquè la maternitat és de la senyora Carme Valls, la Moció transaccional.

Aleshores, per què la meva esmena? Per dues raons. En primer lloc, l'esmena que el meu Grup, Iniciativa per Catalunya Verds va plantejar era que s'incloguessin als convenis col·lectius, tot respectant l'autonomia de les parts, clàusules d'aquest tipus. Per què? Per dues raons, una, perquè la convivència –moltes vegades aspra, conflictiva, amistosa, etcètera– en el centre de treball home - dona són aproximadament en una mitjana de còmput anual, a Catalunya, al voltant de les 1.800 hores, més o menys. Són moltes hores, on passen moltes coses, i d'aquí la necessitat de regular aquests comportaments tan nefastos. I la segona qüestió, per una raó ja més històrica i més dura, per l'asimetria de poders home - dona que, també i conflictivament, es donen en el centre de treball.

Podem partir de pràctiques contractuals que ja indiquen això en aquesta direcció. I tinc aquí un bon grapat de convenis col·lectius que indiquen fins a quin punt grans convenis tenen aquestes clàusules; mireu, l'últim Conveni general de la indústria química i la indústria metal·lúrgica, també, minerometal·lúrgica.

Vull felicitar la senyora Marta Camps –no sé si és aquí ara– que va deixar enllestit l'últim Conveni –l'últim no, el primer i últim, també, fins ara– del diari *El Segre*, on precisament en aquest Conveni, entre molts altres exemples d'altres empreses, però estem parlant d'aquest, ella va introduir juntament amb el comitè d'empresa una clàusula d'aquest tipus. I experiències europees de gran importància, per exemple el Conveni de la funció pública italiana.

Per cert, després de l'aprovació d'aquesta Moció, els ajuntaments i les administracions públiques en general, doncs, haurien d'agafar-se la cosa com a pròpia, és a dir, no estar en una situació passiva d'esperar que la contrapart –en aquest sentit la part social– faci la proposta. Per què? Doncs perquè en un conveni tothom té la capacitat d'iniciativa. I parlant ara una mica cap aquí, doncs, jo diria que un element de distinció amb relació a altres hemisferis podria ser, doncs, enllestir tot això i avançar molt més aquestes clàusules en aquesta negociació col·lectiva.

Realment estem amb aquesta Moció en un reforçament de l'univers dels drets, tant dels de les dones, com dels treballadors i treballadores en general. Crec que és també un reforçament de les pràctiques *ius* laboralistes i, realment, doncs, crec que serà un reforçament important de la negociació col·lectiva.

I acabo. He dit que la meva col·laboració en aquesta transaccional era d'ordre menor. Per què? Perquè la gran maternitat d'aquesta Proposició no de llei venia del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i en concret de la senyora Carme Valls. És obvi que altres grups –que no és pas el meu–, concretament Convergència i Unió, usant legítimament el seu dret d'esmenar, doncs, han esmenat, evidentment, però a mi em resulta molt difícil trobar quina diferència hi ha entre el redactat primer i el de les esmenes de Convergència i Unió, que és legítim, òbviament, però no acabo de veure, doncs, el caràcter orgànic de la diferència entre un conjunt d'esmenes i el redactat inicial.

En definitiva, no impugno res. Simplement deixeu-me dir aquest exabrupte en ares a tenir una mica més de cortesia amb les persones que redacten les coses o un repte més superior per desbordar en positiu els redactats originals.

Gràcies.

El president

A vostè, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la il·lustre diputada, la senyora Àlicia Sánchez-Camacho.

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el nostre Grup també considera que aquesta

Moció és una moció important. I ho considera perquè estem parlant del que suposa la promoció de la dona i el que suposa la igualtat de la dona en l'entorn laboral. Tenim i tots sabem que encara que estem treballant i s'ha treballat molt per cercar la igualtat home - dona en els entorns laborals i en les relacions laborals, encara tenim molts i molts exemples que aquesta realitat no es produeix. Tenim discriminacions salarials, tenim discriminacions per poder realitzar una promoció professional en el mateix nivell i amb la mateixa situació que els homes, i la veritat és que, en aquest cas, la que planteja aquesta Moció és una altra de les discriminacions que jo diria que moltes vegades es tracta d'una manera subliminal.

Quan parlem de l'assetjament sexual, fins i tot la mateixa diputada proponent deia en la seva exposició que moltes dones que l'han patida en els entorns laborals eviten, fins i tot, utilitzar aquestes paraules perquè se senten discriminades perquè no volen utilitzar aquest adjectiu, aquest qualificatiu. Això ja demostra el patiment d'aquestes dones quan l'estan duent a terme i, sobretot, la dificultat de demostrar que aquest assetjament sexual directe, i sobretot l'indirecte, s'està produint en els entorns laborals.

Jo crec que aquesta Moció és una moció completa, i la transacció a què hem arribat també. I ho dic en el sentit perquè tracta vessants considerablement importants. Una d'elles és la de la Inspecció de Treball i el reforç dels serveis de la Inspecció. L'altra, com molt bé deia el diputat d'Iniciativa, és la dels convenis col·lectius i la necessitat d'impulsar la negociació col·lectiva, recordar que no solament en sectors i en convenis de sector com el metallúrgic o el químic, sinó també en molts convenis d'empresa i en molts convenis de sector serveis s'estan incloent clàusules d'aquesta mena, cada vegada se n'estan incorporant més. Doncs hem de recordar que, a més d'aquesta vessant laboral, a mi hi ha un aspecte que vull destacar i vull reconèixer que es contraria amb aquesta Moció, i és el següent: el de la cultura, el del coneixement dels drets i els deures, el dels companys treballadors i les companyes treballadores que cada vegada han de tenir més coneixement de quins són aquests drets i aquests deures que tenen els homes, però sobretot els drets de les dones que se sentin assetjades moral o sexualment.

Per això entenem que el que ha fet el nostre Grup ha estat, d'alguna manera, aportar a aquesta Moció algunes de les precisions que també consideràvem importants, una d'elles és la d'adaptar la legislació comunitària. Perquè estem parlant d'una directiva, després de la cimera de Beijing i després de la cimera de Nova York, una directiva que per primera vegada recull la definició de l'assetjament sexual. Fixin-se, a més, que no el recull amb la relació de jerarquia orgànica de l'entorn laboral – aquesta és una precisió des del punt de vista del *ius* laboralisme molt important, per primera vegada –, és a dir, que es pot produir aquest assetjament sexual o moral dels mateixos companys, dels mateixos superiors o de persones que estiguin en règim organitzatiu inferior i que la incorporem a la nostra normativa i a la nostra legislació.

Per això entenc que el primer punt és un punt d'incorporació d'aquesta definició jurídicolaboral del que és l'assetjament sexual a la nostra normativa, però, a més, demanem tot un seguit d'enquestes. I jo li voldria solament puntualitzar dos aspectes: la intervenció des del punt de vista laboral del Consell de Treball Econòmic i Social. I ho dic perquè el Consell de Treball Econòmic i Social, que té un reglament en el qual, doncs, la seva tasca fonamentalment és realitzar funcions d'estudi, d'anàlisi, de presentació, també, i de formalització de protocols, crec que ha de fer una tasca considerable a l'hora de fer l'estudi i l'avaluació de la necessitat de crear a Catalunya aquesta figura, la figura estableix que sigui la consellera de confiança –jo m'estimaria també dir consellera o conseller, perquè en aquestes coses tampoc no tenim perquè entrar en aquestes situacions, a vegades som massa curosos–, el conseller o la consellera de confiança a la persona assetjada sexual o moralment que està en una situació de patiment psíquic important. Però és que, a més, el que jo entenc que ha de fer el Consell Econòmic i Social és impulsar aquest reconeixement de drets i, senyores i senyors diputats, no oblidin el que diu una part d'aquest text, que és fomentar el rebuig social cap a qualsevol tipus de discriminació per raó de gènere.

A més, el que també s'ha de fer és presentar en el termini de sis mesos un estudi sobre l'impacte i la situació de l'assetjament sexual a Catalunya. Aquesta és una incorporació que nosaltres varem també recollir i varem dir que no solament havia de ser pel sector de l'Administració pública, sinó que entenem que aquest estudi, després de les enquestes realitzades, s'hauria de fer a totes les dones treballadores a Catalunya.

I després, permeti'm també que per la vessant del *ius* laboralisme i del laboralisme que també em correspon, el que entenem que és potser més important d'aquesta Moció, i és promoure aquesta nova Directiva en el marc de les relacions competencials Estat - comunitats autònomes, estudiant totes aquelles contradiccions que hi hagi, en què es recullin discriminacions per raó de gènere, en què es tracti aquesta discriminació sexual, i, sobretot, el tema dels convenis col·lectius.

Jo crec que aquí sí que els agents socials..., sí que l'Administració ha de fer una tasca important de seguiment, també...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

...del compliment d'aquests convenis i de les clàusules d'aquests convenis, perquè cada vegada –acabo, senyor president– cada vegada s'estan incorporant més aquestes clàusules en els convenis, però el que ha de ser més eficaç i més efectiu és el seguiment de l'incompliment d'aquestes clàusules i les sancions, perquè cada vegada vagi sent una realitat que les denúncies per assetjament sexual o moral siguin menors en el nostre país.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, senyor president.

El president

A vostè, senyora diputada. Té la paraula ara la il·lustre diputada, la senyora Rosa Bruguera, en nom de Convergència i Unió.

La Sra. Bruguera i Bellmunt

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, avui contemplem una problemàtica que es podria mirar des dos punts de vista completament, gairebé, contraris. I és que si nosaltres fem una visió retrospectiva als últims cent anys veurem que pel que fa a la igualtat de drets entre homes i dones hauríem de reconèixer que hem fet un llarg camí, és a dir, que hem avançat i que aquells canvis que les dones a principis del segle xx veien com a gairebé impossibles, molts d'ells, molts d'aquells canvis avui ja són una realitat. Però hi ha una altra perspectiva, i aquesta he de dir que és molt i molt negativa, i és el fet que encara en ple segle XXI no s'ha eradicat el problema de violència de gènere. I l'assetjament sexual hem de tenir en compte que és una forma més d'aquesta violència. Conclusió, si s'ha avançat és perquè estàvem molt enrere, és a dir, partíem d'un nivell molt i molt baix.

Avui el que és important és que tots els grups de la cambra ens hem posat d'acord i hem fet una transacció per lluitar contra un problema que ens colpeja a tots. Com han dit les diputades que m'han precedit, al primer punt nosaltres fem nostra la declaració, la definició del Consell i del Parlament Europeu. I en el punt 5, nosaltres instem el Govern a promoure l'adaptació de la legislació a aquesta Directiva.

I tots sabem que les lleis soles no són una garantia per als drets de les víctimes, i menys quan hi ha una alta permissibilitat en moltes de les conductes d'assetjament sexual. Cal molta valentia per denunciar-ho. L'assetjament no pot ser vist amb la indiferència d'una escena que es repeteix un dia rere l'altre i que ens hi anem acostumant, i aquest és un fet, a més a més, que moltes vegades és difícil de demostrar i, per tant, nosaltres no el podem silenciar, ni nosaltres ni ningú. Tot-hom ha de contribuir a generar, com deia el conseller, una sensibilitat i aconseguir un rebuig absolutament explícit i total davant d'aquestes situacions.

La Directiva també obre la porta a la creació d'una consellera o conseller de confiança i de tècniques per la igualtat, però al mateix temps també d'un òrgan d'arbitratge que sigui l'encarregat de protegir tant la víctima com els testimonis que hi declari a favor.

No podem oblidar un punt important..., i el senyor López Bulla, que em preguntava quins són els temes, realment, de fons, doncs miri, els realment de fons de la diferència de les nostres esmenes és l'organització, i l'organització del Govern de la Generalitat, del Departament. Nosaltres hem posat tots aquells punts que corresponen al Consell de Treball Econòmic i Social sota un epígraf. I hem demanat que, per exemple, un tema que és el de l'estadística, el faci l'Idescat, o sigui, l'Institut d'Estadística de Catalunya.

Miri, en aquesta transaccional que hem aprovat, hi ha un punt que parla de la Inspecció de Treball. La Inspec-

ció de Treball ha fet el seguiment i ha resolt totes –to– les actuacions iniciades per denúncia; exactament, van ser vint-i-nou a l'any 2001. Lògicament, si aquestes augmentessin, també augmentarien els suports necessaris per portar a terme la seva tasca. Per tant, nosaltres hem optat per reiterar un punt que és obvi, en lloc de deixar-lo silenciats, que em sembla que no és el cas, i menys en una qüestió de tanta importància.

El Departament de Treball..., ja ha dit la senyora Carme Valls que l'informe que feia referència al punt 2, l'Informe sobre la situació laboral de la dona a Catalunya, de l'any 2001, va entrar al Parlament el 6 de setembre. Però, a més, el Departament de Treball i l'Idescat van acordar incloure en el Pla d'actuació estadística per al període 2001-2002 l'enquesta sobre la qualitat de vida en el treball. També es contempla en el IV Pla d'actuació del Govern per la igualtat, en el punt 8.15. I, per completar-ho, vull recordar que a les jornades Àgora 2001, de l'Institut Català de la Dona, es tractarà de l'equiparació de la dona en el món del treball, i també de l'assetjament sexual.

Amb el nostre vot –ja acabo, senyor president–, el Grup de Convergència i Unió vol contribuir a donar eines i a establir mesures perquè ningú pateixi cap tracte degradant, vexatori o ofensiu, i defensar els principis d'igualtat i de dignitat inherents a totes les persones.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. I ara, en nom d'Esquerra Republicana, té la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Porta.

La Sra. Porta i Abad

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, la violència contra les dones, de fet, s'exerceix en tots els àmbits, però és potser des de l'àmbit laboral on aquesta violència segueix sent –si això hi cap d'alguna manera– més invisible. L'assetjament sexual en l'àmbit laboral és una realitat molt estesa, però encara poc coneguda, potser per les dificultats objectives i subjectives que tenen les persones a l'hora de denunciar-ho, perquè hi ha comportaments, com ja s'ha dit reiteradament avui, considerats normals, o bé es té tendència a la seva justificació sense donar-hi més importància, com si en realitat el fet fos una exageració o en realitat no existís l'assetjament.

S'exerceix bàsicament contra les dones i, de fet, és un acte més de discriminació que es pateix en la incorporació al mercat laboral, fruit de la desigualtat social existent i motivada també per la divisió sexual del treball. L'assetjament sexual provoca greus efectes psicofísics a qui el pateix, i li fa insuportable l'entorn de treball.

Tant la situació social de discriminació de les dones, com també el mercat laboral, són elements que afavoreixen l'existència de l'assetjament laboral. Tanmateix, actualment no es pot determinar amb exactitud la magnitud i l'impacte de l'assetjament sexual. I és en aquest sentit que nosaltres hem presentat una esmena, per afegir un nou punt que insta el Govern a presentar, en el

termini de sis mesos, un estudi sobre l'impacte i la situació de l'assetjament sexual i moral a les dones treballadores en l'Administració pública catalana. De fet, en la Moció que hem consensuat s'accepta aquest punt, però, de fet, l'estudi s'amplia, i no serà només en l'àmbit de l'Administració pública, sinó que s'emmarcarà dins de l'àmbit laboral en general, que és un àmbit molt més ampli, evidentment.

L'assetjament sexual com a problema social no es reconeix fins pa pocs anys i, de fet, el Codi penal no es recull fins l'any 95, en l'article 184, que recull el tema de l'assetjament sexual, i no s'amplia la seva regulació penal fins l'any 97, en el qual es reformen alguns articles que, a més, endureixen les penes. És a partir de les denúncies dels sindicats i del moviment feminista que es comença a considerar i a reconèixer com un problema social, i és a partir de la inclusió en el Codi penal que s'hi dona una certa importància institucional.

Tot i així, creiem que hi ha hagut un cert canvi d'actitud els darrers anys pel que fa a la seva consideració, i una dificultat evident per a la seva identificació. I és per això que considerem important que s'apliqui i es reconegui com a pròpia la definició de la Unió Europea que es proposa a la Moció, que de fet es recull a la Moció.

I, de fet, això ens porta a un altre tema, que és que els problemes socials són per definició qüestions públiques, i així, per poder actuar contra l'assetjament, cal que deixi de ser considerat com un problema privat entre dues persones i comenci a ser un problema col·lectiu al qual es vol posar remei. Per això hem presentat, precisament, aquesta segona esmena, que fa referència a l'elaboració d'una clàusula tipus sobre l'assetjament sexual, per tal que sigui inclosa en les negociacions col·lectives, tot respectant sempre la independència dels agents que hi participen. El fet que aquesta clàusula estigués elaborada facilitaria la seva inclusió i, per tant, el reconeixement de l'assetjament sexual com a problema col·lectiu en les negociacions que es portin a terme i seria un instrument imprescindible..., i algun sindicat, de fet, ja ha començat a portar a terme iniciatives d'aquest tipus en negociacions sectorials, i fa possible que s'eradiquin aquestes situacions en els centres de treball. De fet, pensem que és una pràctica de política preventiva, i és important que es porti a terme.

L'opinió pública és un component necessari per definir una cosa com a problema social, i el fet que la clàusula tipus contra l'assetjament sexual sigui assumida per les parts negociadores farà possible que el problema deixi de ser un problema exclusiu de les dones afectades i que passi a ser un tema que afecta el conjunt de treballadores i treballadors, així com també l'empresariat, que en prendrà consciència, i, per tant, faran seu el problema. És deixarà de justificar, fins i tot es deixaran de fer acudits desagradables i es portaran a terme mesures preventives i correctores que es potenciaran com a acció col·lectiva.

En tot cas, la Moció era molt completa; pensem que el consens ha sigut molt positiu, i, evidentment, hi votarem favorablement.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. (*El Sr. López Bulla demana per parlar.*) Perdó? (*Pausa.*) Senyor López Bulla...

El Sr. López Bulla

Voldria fer una proposta petitíssima de millorament tècnic de la Moció...

El president

La Mesa ho prendrà en consideració en el seu moment. Però faci-la, sí.

El Sr. López Bulla

És que, després de la intervenció de la senyora Sánchez-Camacho, que ha dit que per què no la figura es digués també consellera o conseller, la pregunta que faig: estariem d'acord que s'hi afegís «consellera i conseller»..., «o conseller» –perdó? Això seria una proposta tècnica que, *mecachis en la mar*, a mi no se m'ha ocorregut en el seu moment oportú. (*Rialles.*)

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula, senyora diputada.

La Sra. Valls i Llobet

Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, gràcies al senyor López Bulla, perquè també ho havia de proposar, però ja se m'ha avançat, que canviéssim aquest nom tècnic; cap problema.

Vostè ha fet esment que totes les esmenes potser no tenien prou alçada. Jo voldria mostrar en aquest moment la meva satisfacció perquè no hem canviat cap punt de la Moció inicial i l'hem enriquida amb l'aportació de les esmenes de tots. Per tant, en aquest moment arribem a un acord de màxims sobre el tema de l'assetjament sexual a Catalunya i sobre com podríem arribar a la seva prevenció. Per tant, mostrant la meva satisfacció, lliuro a la taula la transaccional signada per tots els grups de la cambra.

I només refermar-me en la idea que la Moció que avui aprovarem, tot i anar dirigida sobretot a les dones, que són les que també pateixen l'assetjament, també va dirigida als homes que el puguin rebre com a assetjament en el lloc de treball. (*Remor de veus.*)

I, per altra banda, significar que hem separat molt bé el que s'ha d'estudiar al Consell de Treball...

El president

Esperi's, esperi's un segon, senyora diputada, que veig que hi ha algun diputat que té ganes de dir coses. Ara és el moment de dir-les.

La Sra. Valls i Llobet

Hem separat molt bé el que s'ha d'estudiar, que ho estudiï el Consell de Treball, però, el que s'ha d'executar,

instem el Govern a fer-ho, i, el protocol de detecció i d'actuació, l'ha de fer el Govern de Catalunya.

Res més, i moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada.

Passem, per tant, a la votació transaccional feta amb tots els grups de la cambra.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per la unanimitat dels 133 diputats presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la sinistralitat de la xarxa viària catalana (tram. 302-00265/06)

El vint-i-tresè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la sinistralitat de la xarxa viària catalana. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, la presenta l'il·lustre diputat senyor Roberto Labandera, que té la paraula.

El Sr. Labandera Ganachipi

Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, el fet que la dinàmica parlamentària comporti que una interpellació substanciada el mes de maig hagi de veure la seva Moció el mes d'octubre sempre té, evidentment..., o està subjecta, aquesta Moció, a perdre la seva temporalitat; però, en canvi, aquesta, que fa referència a la sinistralitat en carretera, molt al contrari –molt al contrari–, no només té una rabiosa actualitat, sinó que jo diria que té una dramàtica actualitat. Estem parlant, senyores diputades i senyors diputats, de la principal causa de mortalitat a Catalunya, entre cinc i quaranta anys, que és l'accidentalitat en carretera. Però no només això: també hem de parlar de les conseqüències socials, de les conseqüències econòmiques, de les conseqüències sanitàries i laborals que tenen els accidents de trànsit.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

És per això que nosaltres considerem absolutament imprescindible posar sobre la taula la necessitat d'una inversió contundent, important, prioritària en matèria de la planificació, planificació de xoc, planificació integral a la vegada, per lluitar contra la sinistralitat en carretera. Dèiem el mes de maig que comptem a Catalunya amb un 3% de la xarxa viària catalana que està denunciada o declarada com d'alta sinistralitat, d'alta concentració d'accidents, el 3% de la xarxa viària catalana. Responsabilitats importants per al Govern de la Generalitat, evidents: el 45% els accidents que es produeixen en carretera es fan, es produeixen en carreteres la competència de les quals és del Govern de la Generalitat.

A més a més, hi ha d'altres xifres que m'agradaria destacar, perquè no per conegudes és menys important

que les diguem cada dia: sis-cents morts, mitjana a l'any a les carreteres catalanes. És cert que hi ha un cert descens quantitatiu en la mortalitat en carretera, però encara sis-cents morts en les carreteres catalanes ens posen, com a país, a la cua dels països europeus en matèria d'accidentalitat. Després de Catalunya hi ha Grècia i Portugal, països també petits i amb una alta densitat i concentració urbanes i, a més a més, amb unes xarxes viàries també molt poc desenvolupades. I això és un motiu de preocupació per al nostre Grup, i per això el nostre Grup ha presentat aquesta Moció.

Amb aquesta Moció, nosaltres plantejem la creació d'un pla de xoc per a la reducció de la sinistralitat a causa d'accidents de trànsit en la xarxa viària catalana 2002-2003, d'acord amb això que es va aprovar com a resolució en aquest Parlament el 5 d'octubre del 2000, que era justament fer un pla a Catalunya i que no s'havia complert per part del Govern o que no s'ha complert, per nosaltres, de forma satisfactòria.

Nosaltres creiem que l'horitzó que ens hem de plantejar és aquell horitzó que ha fixat la mateixa Unió Europea. La mateixa Unió Europea diu: «L'accidentalitat en carretera a Europa ha de baixar, l'any 2010, al 50%.» I, per tant, nosaltres hem de fer un esforç considerable i hem de posar aquest tema com una de les principals estratègies del Govern de Catalunya.

Què demanem? Demanem aquest pla, aquesta mesura; una mesura no exclusivament tècnica, una mesura econòmica, demanem dos-cents milions d'euros, en el període 2002-2003, per fer un Pla de xoc..., que pugui treballar en els àmbits que ara comentaré. Volem que el vuitanta per cent d'aquests recursos es destinin a la intervenció per reduir els TCA, els trams de concentració d'accidents en les carreteres catalanes. Volem, també, que es faci un esforç en matèria d'inversió..., d'investigació aplicada per reduir l'accidentalitat. Hi ha experiències importants, a Catalunya –no cal que jo les citi–, que ens avalen per poder demanar-ho. I demanem també..., i aprofito i agraeixo que, com a membre del Govern, està aquí el conseller de Sanitat..., per dir que demanem que s'ampliï la xarxa de bases SEM, els vehicles d'assistència medicalitzada, perquè puguin cobrir tot el territori de Catalunya. Demanem aquest fons de dos-cents milions d'euros, que no ha de ser el que ja s'està gastant. No, ha de ser complementari, han de ser nous recursos posats per a la disminució de l'accidentalitat i de la sinistralitat en carretera.

El vicepresident primer

Senyor Labandera...

El Sr. Labandera i Ganachipi

És per això, senyor president, que demano el suport de la cambra en aquesta Moció subsegüent.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Labandera. Ara, per presentar les esmenes en nom dels diferents grups, en nom del Grup d'Es-

guerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Carles Bonet.

El Sr. Bonet i Revés

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, bé, aquesta és una moció a la qual, doncs, el nostre Grup donarà suport, fins i tot si no se'ns accepten les esmenes, perquè tenim la filosofia de recolzar qualsevol mesura que sigui per pal·liar els accidents.

Dit això, però, crec que el Departament d'Interior de la Generalitat, responsable de la política de trànsit i accidentalitat, moltes vegades, en comptes de fer política de govern, senzillament fa política descriptiva. És a dir, descriu el que passa, com si radiés o comentés unes enquestes de la situació, sense fer una política realment governamental, d'incidir realment en el problema aquest, i de rebaixar considerablement l'accidentalitat.

Altres països ho han fet, i això sempre es fa amb plans integrals. Plans integrals posant-hi recursos i, sobretot, posant-hi conviccions. I veiem que aquí, de conviccions no n'hi ha massa. Senzillament, hi ha una espècie de fatalitat assumida, hi ha una resignació cristiana, o catalana, en el sentit d'acceptar, eh?... bé, és bàsicament el mateix, eh?

Aleshores, dit això, nosaltres havíem presentat unes esmenes, en el sentit que hi hagi, en fi, un pla integral, com algunes vegades hem plantejat. En primer lloc, creiem que les campanyes publicitàries no es fan bé. Les campanyes publicitàries puntuals i amb salsa de tomàquet, això..., no serveixen per res. Ha d'haver-hi unes campanyes permanents. És a dir, a les autopistes, per exemple, podria haver-hi el que fan a França, no?, de dir: «Escolti, vostè ja té els pneumàtics en bon estat?» Després: «Vostè ja guarda la distància?» Etcètera. Són campanyes permanents, com les havia tingut la Generalitat en el seu moment.

I per tant, nosaltres, amb aquest pla de xoc, que en diem pla integral –perquè és clar, xoc, en cosa d'accidentalitat, és una mica estrany–..., per tant, destinar el vint per cent a establir un pla de campanyes publicitàries, doncs, molt clares, i sobretot contraposades a aquesta apologia de la velocitat que veiem en molt..., en molts, diguéssim, anuncis, en molts mitjans audiovisuals i, en fi, en moltes promocions d'automòbils que, en definitiva, al que inciten no és a la seguretat, sinó a la velocitat, eh?

Després, també dèiem que la gent no n'és conscient. El senyor Roberto Labandera deia que hi ha uns sis-cents morts anuals. Això depèn de com es compti. Si es compta al cap d'un parell de mesos, potser són més de vuit-cents, eh? És a dir, les seqüeles que tenen, a vegades, doncs, s'han de comptar al final. És a dir, una defunció, a vegades, és produïda per un accident, no *in situ*, sinó al cap d'un temps, i per tant, són vuit-cents.

I en aquest sentit, la gent no n'és massa conscient. A vegades, he dit a algú: «És que cada any moren vuit-centes persones a Catalunya pels accidents.» Diu: «Ostres!», la gent. «Tanta gent mor?» La gent, això no ho sap. Per tant, la gent ha de prendre consciència..., i potser estaria bé, ja que s'envien tants fulletons publi-

cataris de totes les institucions, potser estaria bé que una vegada l'any, totes les conductores i els conductors rebessin el nombre d'accidents que hi ha hagut, el nombre de morts, i l'impacte econòmic que això implica.

Després, també dèiem que hauríem d'incrementar la plantilla de mossos d'esquadra de trànsit. En fi, aquesta política que es té, que sembla que la policia de trànsit sigui inexistente, invisible, jo crec que és negativa. És a dir, la dissuasió que provoca, en fi, la seva visió..., tot-hom ho sabem. Per tant, creiem que hi ha d'haver una plantilla molt més ben dotada. És a dir, si no volem que hi hagi més accidents, hi hem de destinar recursos.

La qüestió de les multes... Tots els imports de les multes haurien de ser íntegrament destinats a la prevenció d'accidents, perquè no hi hagi suspicàcies –fins i tot potser la grua. I després, també, prohibir la publicitat d'empreses destinades a recórrer multes i sancions en els mitjans de comunicació.

El vicepresident primer

Senyor Bonet, ja ha exhaurit el seu temps.

El Sr. Bonet i Revés

Aquestes són les esmenes, senyor president. He acabat. Penso que no se'ns acceptaran. De totes maneres, ni que sigui perquè el Govern s'ha compromès que hi hagi una dotació de dos-cents milions d'euros, nosaltres, amb això, ja estem satisfets, i per tant donarem suport a aquesta Moció.

Moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, senyores diputades i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Bonet. En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Micaló.

El Sr. Micaló i Aliu

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, estem davant d'un tema –ho ha dit el senyor Labandera– que és d'una dramàtica actualitat. I realment és així, no? Cada diumenge al vespre, quan veiem o sentim les notícies, realment, doncs, és un drama, perquè pràcticament no hi ha cap de setmana que no hi hagi –i també dies de cada dia– quantitat de morts, desgraciadament, en les carreteres.

Però aquest és un tema que preocupa, i preocupa tots, i el Govern també. I el preocupa des de fa molt temps, i de fa molts anys. La prova és que d'aquest debat que tenim avui aquí, se n'ha parlat, se n'ha parlat en comissió, se n'ha parlat aquí en Ple. En comissió, fa un temps vam muntar una comissió, precisament per analitzar..., en què hi havien els grups parlamentaris –que estem tots representats allà– i, a més a més, la societat civil, gent representativa de la societat civil. I vostès ho saben –tant el senyor Bonet com el senyor Labandera–, que hem estat en reunions, allà –i crec que un dia d'aquests..., em penso que en tenim una altra–, que hem estat analitzant i hem estat intentant buscar solucions.

Per tant, n'estem conscienciats, i n'està conscienciat el Govern, i per això està prenent moltes mesures. Aquí sembla que ara tot es basi que la Generalitat faci una aportació. Escolti, l'aportació li farà, la Generalitat –li farà–, però és que li està fent, ja, també, i hi està invertint i hi estan dedicant molts recursos. Per tant, vull dir, no és perquè avui veiem aquesta Moció aquí, que la Generalitat farà aquest esforç. No, la Generalitat ho té previst, perquè hi està treballant. I, per això, el sentit de les esmenes que hem fet nosaltres.

En el text presentat aquí de la Moció es diu: «Crear el Pla de xoc...» Nosaltres presentem una esmena dient: «Continuar invertint en el Pla de xoc...», perquè és el que s'està fent, ja, s'està invertint, aquí, quantitat i quantitat de milions d'euros.

En l'esmena número 2 que hem presentat, el nostre Grup, també diu: «Destinar el 80% dels recursos...» Sí, però... Estem totalment d'acord que, d'aquesta quantitat –el vuitanta per cent–, ha d'anar..., per suprimir trams perillosos de carreteres. Aquest matí parlàvem de xarxa viària, i també parlàvem pràcticament en el mateix sentit, però vostè, senyor Labandera, també ho ha dit. Diu: «El quaranta-cinc per cent dels accidents estan..., en carreteres de la Generalitat.» Vol dir que l'altre cinquanta-cinc són carreteres que no són competència de la Generalitat. Per tant, és bo que les altres institucions –i segur que també estan conscienciades– també inverteixin en les seves infraestructures.

Un altre dels punts, doncs, que demanava el tema de l'assistència mèdica, no? Que hi havia el conseller que deia: «És clar, això va començar l'any 92, aquest Pla.» L'any 92 es va començar, i s'està ampliant cada vegada més. Fins i tot, doncs, ara –i el conseller ho explicava molt millor que jo– tinc entès que hi ha, en algunes zones..., ja hi han uns helicòpters especialitzats, per evacuar accidents de trànsit.

Per tant, crec que amb tot el que estic dient, queda clar que la Generalitat –el Govern de la Generalitat– ho té molt present, que realment és un mal. Com deia el conseller d'Interior en una de les seves compareixences, potser era «la pitjor malaltia que tenim en aquests moments»..., i que, per tant, s'està atacant i s'està intentant posar remei. Ara, no tot depèn només de l'Administració, i de l'Administració de la Generalitat.

El senyor Bonet deia que no es fan campanyes. Jo crec que sí que se'n fan, de campanyes. Poden tenir més eficàcia o no. Perquè, a vegades, quan nosaltres veiem anuncis a la televisió, així que l'hem vist dues vegades, no en fem cas. I de campanyes, se'n fan, i d'anuncis a les carreteres, n'hi han. Quan vostè diu: «Si revisa els pneumàtics..., revisi els frens, guardi la distància...» Moltes vegades, jo ho veig, fins i tot en els plafons lluminosos que hi han a les autopistes..., que t'estan avisant i ho estan dient. Precisament, mira, l'autopista que hi ha a Bellaterra mateix, t'està recomanant que guardis distàncies. Aquests anuncis hi són. Ara, en fem cas o no en fem cas? Els que conduïm molt, moltes vegades no ens fixem en els senyals de trànsit. Per què? Perquè els tenim molt vistos i quan els has vist no en fas cas, però de campanyes, senyor Bonet, n'hi han.

I la policia no visible... Miri, li diré un cas. Jo, l'altre dia estava visitant una comarca gironina, i una de les queixes que hi havien era que hi havia massa policia de trànsit –en aquest cas, mossos d'esquadra: era a les comarques de Girona–, que hi havien massa mossos a la carretera. Era una de les queixes que em feia la gent. Per tant, la policia hi és, i visible també hi és.

Però, vaja, jo crec que no és el moment de fer política amb un tema tan important com aquest, que ens afecta a tots. I mostrar, doncs, la meva satisfacció pels acords a què hem arribat entre tots els grups en fer una votació unànime.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Micaló. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula... (*Pausa.*) El senyor López Bulla? No. El senyor López Bulla, no. Hauria de tenir la paraula la il·lustre diputada senyora Bet Font... Veig que no està present... No tenen presentades esmenes... Passem al Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Montserrat.

La Sra. Montserrat i Culleré

Gràcies, senyor president. Senyor Labandera, només per anunciar-li que nosaltres donarem suport a la seva Moció, tenint en compte que vostè mateix m'ha comunicat que acceptava les esmenes de Convergència i Unió. Nosaltres participem d'aquesta Moció, perquè vostè ha escoltat ahir la interpellació del nostre Grup Parlamentari; aquest dematí, la Moció presentada, també, en aquesta línia, i en la qual, doncs, demanàvem també dotació pressupostària, i, a més a més, amb caràcter d'urgència, per tal d'arranjat tots aquests trams de concentració d'accidents.

Pràcticament, aquesta Moció podríem dir que és calçada del Grup Parlamentari Popular. Vostè em dirà: «Cararam, que em diu!», no? Doncs, jo li recordaria que si miréssim les diferents iniciatives parlamentàries, veuríem com l'il·lustre diputat i portaveu adjunt, senyor Dani Sirera, ha fet moltíssimes iniciatives sobre aquesta qüestió, i vostè sap que hem fet potser més de tres-centes iniciatives sobre els trams de concentració d'accidents.

Per tant, nosaltres hem impulsat aquesta creació que vostè demanava, d'un pla de xoc, que, precisament, no s'anomena un «pla de xoc», però sí que tenim un pla català de seguretat viària, que va del 2002 al 2004. I és evident que la voluntat d'aquest pla..., està recollit al Pla de xoc.

Per tant, jo crec que hem de fer confiança en el Govern de la Generalitat, aquest 2002-2004, a més tenint en compte que molts il·lustres diputats del Parlament de Catalunya segueixen aquesta qüestió –com molt bé recordava l'il·lustre diputat de Convergència i Unió... Doncs, des del Parlament de Catalunya, intentar al màxim la col·laboració amb entitats: ACESA, i amb les quatre diputacions –la de Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona–, el RACC, etcètera. Que tots, de forma conjunta, estan treballant per reduir, amb el suport de

totes les administracions, evidentment, la sinistralitat a les carreteres, i rebaixar els índexs de mortalitat que –evidentment, i estic totalment d'acord en l'exposició de motius que feia el senyor Labandera–, ara per ara, patim a Catalunya.

De totes maneres, manifestar-li que, pràcticament, era una moció que, tot i que –li dic– hi participem, el nostre Grup Parlamentari, tenint en compte que hem fet i hem donat suport al Govern de la Generalitat per a la creació d'aquest Pla català de seguretat viària..., pràcticament el nostre vot hauria tingut d'ésser d'abstenció, no perquè hi estiguéssim en contra, sinó perquè la màxima col·laboració ha vingut donada, també, pel mateix Partit Popular.

Però perquè vegi, també, doncs, que tot allò que puguem fer entre tots per tal de poder rebaixar aquesta sinistralitat a les carreteres de Catalunya –i que vostè també, aquest dematí, ha donat suport, amb abstenció en aquell moment, però és implícit en una manera..., doncs, a l'arranjament de tots aquests trams–, perquè vegi la nostra voluntat –que no l'he vista en vostè, pràcticament, aquest matí–, nosaltres donarem suport a la Moció, doncs, tenint en compte que accepta aquestes esmenes i que, evidentment, hi estem totalment d'acord.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Montserrat. Ara sí, per Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. I moltes disculpes.

Bé, és evident que són preocupants les xifres de morts que s'han anat dient aquí, i que s'han de fer actuacions per evitar que es vagi repetint any rere any. És important el que es planteja en el punt 1, amb la creació del Pla de xoc, amb actuacions molt concretes, amb recursos que s'està intentant que es posin damunt la taula, de reducció dels trams de concentració d'accidents, de dotar millor els centres d'anàlisi, etcètera, etcètera. També és molt important la prevenció, perquè sovint ens centrem molt en l'estat de les carreteres, i és veritat que hi han trams que s'han de millorar, però també és important que no es pot oblidar que de vegades les actituds de les persones, doncs, també faciliten que es produeixin més accidents.

Però, al nostre entendre, el segon punt, que probablement és el que no se n'ha parlat tant, que és el de presentar aviat el Projecte de llei de mobilitat, o el de fer una llei de mobilitat, per nosaltres és fonamental pel fet que planteja un canvi de model de mobilitat, almenys si és que fa cas de les directives europees. És a dir, és evident que més gent a les carreteres, més accidents, més col·lapses, més pèrdua de temps també, però també més danys per al medi ambient. La nova llei esperem que es basi en una aposta per un tipus de mobilitat basada en transport públic, a anar a peu, en bicicletes...

Sóc conscient que avui no era el tema que més preocupava. Però jo crec que és una reflexió que ens l'hem d'anar fent, i que hi hem d'anar insistint, perquè, si no, anem posant pedaçs. I si a l'Eix Transversal hi han accidents, posem més límits o més ratlles contínues, i si a una carretera hi han accidents, es planteja el desdoblament, quan probablement moltes vegades ens estem equivocant en l'estratègia, ens estem equivocant en el model.

Tot i així, tot i feta aquesta reflexió, doncs, evidentment, nosaltres considerem, estem d'acord amb el Grup proposant que hi han una colla d'estratègies que s'han de portar a terme ja per reduir aquesta sinistralitat que tant ens preocupa i tant preocupa la ciutadania.

El nostre vot, doncs, serà favorable.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Font. Per pronunciar-se sobre les esmenes presentades, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Roberto Labandera.

El Sr. Labandera Ganachipi

Gràcies, senyor president. Amb relació a les esmenes presentades, i fruit que hem acordat, entre els grups que havien presentat esmenes i el nostre Grup, que presentava la Moció, salvar o prioritzar aquesta inversió de 200 milions d'euros, que realment vol dir 30.000 milions de pessetes, per combatre la sinistralitat en carretera, doncs, no acceptem, per mantenir aquest grau de cohesió entre tots els grups, les esmenes d'Esquerra Republicana, però no perquè dissenteixi de la seva profunditat i del valor del contingut de les seves..., que, realment, hi podríem..., estem completament d'acord.

Retiro, senyor president, de la Moció, el punt *d*, que fa referència a incrementar la dotació de recursos humans, de forma tal que la...

El vicepresident primer

Punt?

El Sr. Labandera Ganachipi

El *d*.

El vicepresident primer

El *d*, eh?

El Sr. Labandera Ganachipi

El *d*. (*Pausa.*) ...de tal forma que les esmenes presentades al punt *d* decauen per la retirada d'aquest punt.

I accepto les esmenes presentades pel Grup de Convergència i Unió al punt 1, al punt 1.a i al punt 1.c.

Finalment, dir-li, senyor president –i ara la hi lliuraré–, que hem arribat a una transaccional que modifica el punt *b*, en què nosaltres fem referència a «establir, dotar econòmicament un centre específic d'investigació aplicada a l'anàlisi de la sinistralitat en carretera», per

una transaccional amb el Grup de Convergència i Unió que diu: «Establir convenis, i dotar-los econòmicament, amb centres d'investigació aplicada per a la prevenció d'accidents al nostre país sota la coordinació del Servei Català del Trànsit.» I la hi lliuro...

El vicepresident primer

De quin és?

El Sr. Labandera Ganachipi

Del punt *b*; és la transacció del punt *b*. Per facilitar, si de cas, senyor president, la votació, li lliuro com quedaria la redacció definitiva d'aquest tema.

Gràcies, senyores diputades i senyors diputats...

(*El president es reincorpora al seu lloc.*)

I, per finalitzar, senyor president, permeti'm... Senyora Dolores Montserrat, vostè ha dit que aquesta Moció és calcada. Jo diria que s'inspira en la mateixa font. Vol dir que en la diagnosi estem d'acord, però que nosaltres no hem fet el plagi de cap iniciativa del Partit Popular; hem arribat... (*remor de veus*), hem arribat, segurament, a aquesta conclusió perquè estem tots d'acord que aquest és un problema greu per a Catalunya, és un problema estratègic. Li agraeixo que no s'hagi abtingut, el seu Grup. Els agraeixo la unanimitat a tots els grups.

Gràcies, senyor president.

(*Remor de veus.*)

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Només per fixar el text que anem a votar... És la Moció amb el text original, excepte el punt *b*, que hi ha una transaccional; el punt *d* està retirat, i s'accepten les esmenes números 1, 2 i 3 de Convergència i Unió.

Senyor diputat, d'acord? (*Pausa.*) Molt bé.

Doncs posem a votació aquest text.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels 133 diputats presents.

Em diuen que el punt 24 i el 25 es tracten conjuntament. És així? (*Pausa.*) Molt bé.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els viatges institucionals dels seus membres (tram. 302-00266/06)

Per tant, per presentar el punt 24, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els viatges institucionals dels seus membres, té en primer lloc la paraula l'il·lustre diputat senyor Daniel Sirera.

(*Veus de fons.*)

El Sr. Sirera i Bellés

Moltes gràcies, senyor president. Senyores, senyors diputats... (*Remor de veus.*)

El president

Sí, esperi's..., esperi's un segon, sí. (*Persisteix la remor de veus.*) Com pot veure, senyor diputat, els diputats viatgen molt...

El Sr. Sirera i Bellés

Se'n van de viatge...

El president

Exactament. (*Pausa.*) Té la paraula.

El Sr. Sirera i Bellés

Moltes gràcies, senyor president. Senyores, senyors diputats, a diferència del que va afirmar l'honorable consellera de Governació en el debat, en aquest mateix Parlament, sobre la interpellació que el nostre Grup va presentar amb relació als viatges institucionals del Govern, el Grup Popular, el Partit Popular de Catalunya, mai no ha criticat el fet que el president de la Generalitat i la resta de membres del Govern de Catalunya viatgin a l'estranger amb el lloable objectiu de promocionar el nostre país a l'exterior, afavorir els interessos dels catalans i de les empreses catalanes, i atraure inversions per a Catalunya.

El que hem criticat i critiquem és, per una banda, que el Govern de la Generalitat ocultí informació a aquest Parlament. I, per altra banda, el que critiquem també és que el Govern de la Generalitat pugui utilitzar recursos públics, és a dir, diners de tots els catalans, per promocionar dirigents de la federació de Convergència i Unió.

Nosaltres, amb aquesta Moció, el que pretenem és aturar, posar fre, a la permanent i malaltissa confusió entre Govern i partit, que va portar, fins i tot, a l'honorable consellera de la Governació a afirmar, amb una normalitat que esgarrifa, que no va ser casual que el senyor Duran Lleida coincidís amb el conseller en cap a Cuba; que es va voler, des del Govern de la Generalitat, que coincidís aquesta visita, i que el senyor Duran va acompanyar el senyor Mas en bona part del seu viatge institucional.

Això, senyores i senyors diputats, és el que el nostre Grup vol evitar. Per això hem presentat aquesta Moció, que ja els avanço que ha estat transaccionada amb els grups que han presentat esmenes –amb Iniciativa per Catalunya Verds, amb el Grup Socialista i també amb Convergència i Unió–, i que és la que sotmetem a la consideració d'aquest Ple.

I jo vull agrair especialment al grup que dóna suport al Govern, al grup majoritari que dóna suport al Govern, que hagi volgut, també, doncs, signar aquesta transacció amb el Grup Popular.

Nosaltres, senyores i senyors diputats, honorable conseller, el que volem és transparència. I amb aquesta Moció, el Govern de la Generalitat de Catalunya haurà de donar compte al Parlament, cada sis mesos, dels viatges institucionals a l'estranger que realitzi qualsevol dels seus membres, especificant la composició de la delegació que hagi viatjat a càrrec del pressupost de la Generalitat, així com els motius, els resultats i les conclusions de cadascun d'aquests desplaçaments.

Amb relació a la Moció d'Esquerra Republicana de Catalunya, ja li avanço, senyor president, que el nostre Grup la votarà en contra, fonamentalment perquè creiem, sincerament, que la nostra proposta va més enllà del que planteja avui el senyor Ridaó amb relació als viatges institucionals del Govern.

Pel que fa als punts 4 i 5 d'Esquerra Republicana, planteja qüestions certament importants però que ja han estat votades per aquest Parlament, moltes d'elles a instàncies, precisament, del Partit Popular, i ja s'estan fent per part del Govern de la Generalitat.

Per últim, senyor Ridaó, nosaltres estem plenament d'acord que no s'utilitzin les dependències de la Generalitat per fer rodes de premsa o trobades formals o informals de dirigents de Convergència i Unió. I així ho denunciem i ho hem denunciat cada vegada que s'ha produït aquest fet. Però no ens sembla seriós, sincerament, senyor Ridaó, que ho plantegi un partit com el seu, que utilitza una de les institucions que conformen la Generalitat de Catalunya, la seu del mateix Parlament de Catalunya, per fer les reunions dels seus consell executiu.

Per tant, senyor president, senyores i senyors diputats, nosaltres, com no pot ser d'altra forma, donarem suport a la nostra proposta transaccionada amb els altres quatre grups i votarem en contra de la proposta d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat; molt agraït.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria de relacions institucionals i de projecció de la institució (tram. 302-00268/06)

Per defensar la seva Moció, té la paraula l'illustre diputat senyor Joan Ridaó.

El Sr. Ridaó i Martín

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el preàmbul de la nostra Moció, d'entrada, conté una invocació que no és gens retòrica, i vostès hauran comprovat que parlem de l'essència del principi democràtic, perquè entenem que el respecte al joc de les majories i de les minories –que és la regla d'or en qualsevol sistema democràtic– òbviament ha de comportar tant el respecte de les lleis com l'observança, també, d'un comportament ètic escrupulós i estètic, també, en tot moment.

I, per tant, per nosaltres, un d'aquests pressupòsits ètics en l'actuació política ha de ser el fet d'evitar la confusió interessada, partidista, entre les institucions i les persones que les encarnen; és i ha de ser evitar la instrumentalització de tots els recursos i mitjans públics dependents de les administracions públiques de forma

partidària amb un afany, amb un interès purament privat.

Bé, per nosaltres, aquest és el punt de partida tant de la interpellació que vam substanciar l'altre dia com de la Moció que ara estem debatent. I aquest és un fenomen –el que acabo de descriure– que per nosaltres és una autèntica constant en l'actuació d'aquest Govern, i creiem que com més va, pitjor, sobretot davant de la imminència del pròxim cycle electoral.

Parlem de casos com el tracte i la dimensió, entenem preferent, que el Govern atorga a diferents dirigents que no són membres del Govern, i que pertanyen a la federació de govern, que actuen com a tals, i que, fins i tot en una dimensió, que és la que ocupa preferentment la Moció del Partit Popular, la del relleu en l'acció exterior de la Generalitat, fan que en ocasions aquests representants polítics s'hi arroguin la condició de representants institucionals. I no insistiré sobre l'episodi, el cas concret, perquè vostès el coneixen perfectament; però, de fet, recentment, després de l'anada o el viatge a Cuba, n'hi va haver un de més recent a Noruega, on em sembla, pels mitjans de comunicació, que fins i tot es va presentar una proposta en nom del Govern amb relació a la política de suport a la família. Ens sembla que no és aquesta la funció que correspon pròpiament a un dirigent polític, molt qualificat, però, evidentment, no en representació, no en interès del govern de la Generalitat.

Es posa en relleu també, per exemple, amb la insistència que alguns d'aquests dirigents polítics obrin, tanquin, presentin, anunciïn tota mena de jornades on, per cert, no hi ha, tot sovint, representants d'altres grups polítics, de la resta de grups parlamentaris d'aquesta cambra, i resulta, per tant, que la Generalitat dona sortida aparentment a un problema de notorietat i de projecció pública d'antics aspirants i fracassats, per cert, a la presidència de la Generalitat, a través d'aquest tipus de recursos o de mitjans.

Altres aspectes a vigilar i a prevenir a través d'aquesta Moció són, per exemple, la utilització de les dependències de la Generalitat. Jo no..., la veritat, com que no tinc cap gana de polemitzar amb el senyor Sirera, jo, amb molt de gust, en privat, li explicaré les raons per què ocasionalment Esquerra Republicana ha utilitzat les dependències d'aquest Parlament, i estem parlant del Parlament de Catalunya, que és la casa de tots, però, evidentment, no les dependències del Govern de la Generalitat, per tant, jo crec que són casos molt diferents, no?

Algú dirà que estem filant potser massa prim, no? Jo crec que el problema és que finalment ens arribem a acostumar, encara que, de fet, falten molts pocs mesos per a les eleccions, el problema és que fins i tot, al final, algú pugui arribar a trobar normals aquests tipus de circumstàncies, no? I el problema és que, en definitiva, determinades detencions del poder que reuneixen –això sí, ningú diu el contrari– tots els requisits democràtics poden arribar a predisposar –i de fet predisposen, a la pràctica– a certs comportaments de caràcter personalista.

Creiem, sincerament, que l'excessiva perdurabilitat en els càrrecs, al marge de tota consideració ètica, porta,

inexorablement, a aquest tipus de conductes. És això el que –ni que sigui amb un caràcter preventiu i higiènic– nosaltres voldríem evitar, aquest tipus de disfuncions.

Pel que fa a les esmenes que hem rebut, senyor president, li vull fer notar una circumstància que és una..., no diria un error de transcripció sinó una omisió pura i dura en l'apartat segon de la nostra Moció, que, si és possible, ens agradaria esmenar, perquè falta un darrer incís que és el que li resta la deguda intel·ligència a aquest apartat, sinó no s'entén, d'aquí, que algun grup parlamentari, fins i tot, ha demanat la supressió d'aquest precepte, d'aquest apartat.

A l'apartat segon falta un incís que hauria de dir: «entre els alts càrrecs i el personal al servei de l'Administració de la Generalitat». Si es considera que aquesta omisió la puc omplir o la puc cobrir amb aquesta intervenció des de la tribuna, doncs, evidentment, el nostre Grup Parlamentari hi estaria molt agraït i, en cas contrari, evidentment, retirariem aquest punt.

Acceptem la primera esmena del Grup Socialista –la segona ja he dit que està vinculada a aquesta omisió–, i també acceptariem l'esmena que ens ha plantejat el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds.

I evidentment, anuncio el vot favorable a la Moció presentada per Grup Popular, lamentant moltíssim que, evidentment, són altres circumstàncies diferents a les que ha explicat el senyor Sirera, que l'impedeixen de votar la nostra.

Gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies a aquesta proposta que em fa, senyor diputat. Realment, el redactat no..., senyor Ridao, senyor Ridao, m'ha fet una petició i la hi volia contestar. A veure, aquesta és..., realment no s'entén aquesta frase, i si vostè diu com la vol acabar preguntaré els grups si tenen algun inconvenient que s'adjunti al text, i si diuen que no, ja li avanço que serà que no.

El Sr. Ridao i Martín

Vol que li ho digui ara mateix?

El president

Oh, i tant!

El Sr. Ridao i Martín

Molt bé. Doncs miri, concretament, l'apartat 2 diu: «Designar els membres de la part de la Generalitat en els òrgans amb la categoria administrativa general d'òrgans de cooperació i en els consorcis o d'altres ens que legalment siguin la institucionalització d'un acord entre les administracions públiques, entre els alts càrrecs i el personal al servei de l'Administració de la Generalitat.»

El president

I el personal al servei...

El Sr. Ridao i Martín

de l'Administració de la Generalitat.

El president

Tot i que això és un error material, pregunto si algun grup hi té algun inconvenient, en aquest sentit. No? Doncs, per tant, quedaria integrat al text.

Moltes gràcies.

Passem ara als grups que han presentat esmenes a ambdues mocions. Primer, l'illustre diputat, senyor Rafael Ribó, en nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds.

El Sr. Ribó i Massó

Gràcies, president. Senyor Sirera, el primer punt de la seva Moció sembla un sonet de Petrarca, no? O sigui: «s'ha de continuar desenvolupant la tasca de promoció...» Ja s'ha contagiats dels seus socis, que totes les mocions que presenten els diputats i diputades de Convergència i Unió sempre són: «continuar», «intensificar», etcètera.

El president

Té una idea de Petrarca no exacta, senyor diputat.

El Sr. Ribó i Massó

No, lamentablement, no arribem ningú de nosaltres, senyor president, al nivell de Petrarca, ja ens agradaria! Tots inclosos, però ho volia dir respecte a la música en si. Em sembla que el segon punt guanya molt –perdoni, ja que sóc copartícep de l'esmena transaccional– amb les puntualitzacions que hi hem fet, perquè, és clar, imagini's vostè que cada vegada que s'acabés un viatge hagués de venir aquí el Govern a explicar-nos tots aquests detalls; no ho fa cap govern, ni el de la Moncloa, ni el de cap ens que existeixi a qualsevol nivell administratiu, entre d'altres coses perquè ens avorriríem fins a la sacietat, i, a part, perquè a la millor veuríem el rànquing de qui de nosaltres, també –que tots viatgem– som els que coparticipem més d'aquests viatges. Crec que és bo acotar-ho, que sigui una mena d'esmena *ad libitum*, no? A gust o a voluntat, que no és res més que això.

Senyor Ridao, nosaltres creiem que la seva Moció és una moció –i continuo amb els escassíssims coneixements de llatí– *ad cassum*, està dirigida, sembla, a un personatge de la política catalana que va viatjar, com vostè mateix ha citat, que és el senyor Duran i Lleida, i jo crec que s'haurien de matisar alguns aspectes no pas petits de la seva Moció.

Primer, el protocol. No és un protocol per als viatges que fa falta, faria falta un protocol seriós per a tota l'activitat política i institucional de Catalunya, començant per la consideració de diputades i diputats a la majoria d'actes que es fan. Un amic meu, il·lustre catedràtic de la Universitat, em deia que els dos problemes més greus que té Catalunya són les comarques i el protocol. I part de raó té perquè hauríem de veure com la gent, amb una certa ignorància, es torna intolerant quan no el situen on l'han de situar.

Crec que el segon punt –vostè ara l'ha arreglat–, arreglat i tot per a mi és una obvietat, sembla música encantada en el que hauria de ser normal. Nosaltres diem veritat, però hem obviat de dir-li –i ho sap– una esmena en el primer punt que l'ha acceptada perquè és la norma del protocol global. El segon, l'hi votarem, malgrat tot.

En el tercer, nosaltres no hi estem d'acord. És un redactat teleològic, o sigui, amb una sola finalitat que ens afecta a tots. No sabia l'exemple que vostè ha dit del Consell Executiu..., d'Esquerra Republicana, m'és igual. Nosaltres continuarem reunint la gent del Grup parlamentari i dels partits dels quals formem part en aquesta casa, només faltaria! O sigui, és l'ús de la democràcia i, per tant, nosaltres no podem estar d'acord amb aquest apartat. Que vostè cregui que hi ha un abús? Miri, jo crec que si hi ha abús haurien d'haver-ho concretat amb més precisió.

Nosaltres considerem que el quart apartat, que també sembla recurrent, sembla el tramvia del Baix Llobregat, que se'n parla molt, se'n parla molt, no?; però el votarem. I el cinquè punt, el de les enquestes, obvi, perquè, a més, la Moció que vostè esmenta i tota aquesta temàtica l'hem impulsat conjuntament tres grups parlamentaris d'aquesta casa.

Gràcies, president.

El president

A vostè, senyor diputat. Pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'il·lustre diputat Josep Maria Vallès, que té la paraula.

El Sr. Vallès i Casadevall

De l'escó estant, senyor president.

El president

S'estalviarà un viatge...

El Sr. Vallès i Casadevall

Sí, només per anunciar el vot favorable a les dues mocions. La primera Moció del Grup Popular ha incorporat una esmena transaccionada que millora el text inicial. La Moció d'Esquerra Republicana també incorpora un parell d'esmenes nostres, retirem la que havíem presentat en l'apartat el text del qual no havíem entès i que ara, un cop aclarit, ens sembla que ja és intel·ligible i retirem l'esmena.

Com s'ha dit abans, les dues mocions tenen objectius lloables, lloables i obvis; obvis en tota situació de govern en normalitat democràtica, però de vegades sembla que és necessari explicitar l'obvietat, diguem, allò que és obvi convé explicitar-ho com han argumentat els diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula.

Creiem, diríem, que el compliment si aquestes mocions, o que el contingut d'aquestes mocions s'arriba a complir, creiem que això desterraria de la nostra política pràctiques que potser no són il·legals, però que no concorden amb l'exigència de qualitat democràtica que cada dia expressa la ciutadania amb més força,

i per això mateix donem la benvinguda a aquestes mocions.

I finalment afegeixo que el nostre Grup, Socialistes - Ciutadans pel Canvi, en votar-les favorablement també adquireix un compromís, diguem-ne, perquè ens sentirem obligats, quan tinguem la responsabilitat de govern, a complir el que especifiquen aquestes dues mocions.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. En nom de Convergència i Unió, l'il·lustre diputat senyor Jordi Casas.

El Sr. Casas i Bedós

Molt breument, senyor president. Senyores i senyors diputats, el senyor Sirera ja ha explicat en la seva intervenció que s'havia arribat a un acord a partir d'una esmena d'Iniciativa per Catalunya i una de Convergència i Unió s'ha fet una transacció que fins i tot el Partit Socialista accepta i, per tant, nosaltres ens sumarem en aquest vot però sí que m'agradaria fer un parell de matisacions al fil de la intervenció del senyor Ribó, que m'ha semblat la que tenia més seny i més sentit comú, i demostra les moltes hores de vol i molta experiència política que té el senyor Ribó.

Aquí –i em refereixo bàsicament al senyor Ridao–, si ens posem a fer un festival –permeti'm la demagògia sobre aquest tema–, ens ho podrem passar molt bé, però farem un flac favor al que vostè vol defensar, un flaquíssim favor al que vostè vol defensar.

Escolti, el Govern ha de viatjar, i el Govern, a més a més, acostuma a viatjar no solament ell –el Govern–, sinó acompanyat de la societat civil catalana, en l'àmbit que li correspongui, perquè el país ho necessita, com ho necessita l'Ajuntament de Barcelona –i no cal que prengui nota, senyor Vallès, pot exercir-ho des del govern de l'Ajuntament de Barcelona, des de fa molts anys que poden exercir-ho i és necessari que l'Ajuntament de Barcelona viatgi.

Si volem que el Fòrum 2004 sigui un èxit s'ha de viatjar. I segurament els seus companys de l'Ajuntament de Barcelona, senyor Ridao, poden prendre nota del que vostè ha escrit i exercir-ho d'aquí a mitja hora, si volen, o ho podien haver fet ja la setmana passada. No cal entrar a fer un discurs demagògic intentant, amb insinuacions, què feia el senyor tal, el senyor qual en aquest viatge... Escolti, llegeixi bé la premsa i veurà que de tot el que vostè insinua, res de res.

Intentar fer una notícia de diari, intentar manipular èxits que fa el Govern en benefici del país, i anar a convertir un debat que podria ser un debat molt seriós i que és molt fàcil harmonitzar, que el Govern té més interès que ningú a explicar en aquesta cambra i, per tant, al conjunt de la societat els viatges que fa i el profit que se'n treu, és el que té més interès. El que no té cap interès és que això es converteixi –que és un tema molt seriós– en un debat d'insinuacions i, a més a més, donant lliçons d'ètica quan vostès, des de l'Ajuntament de Barcelona, poden exercir-ho des de fa anys. Apliquem-nos tots la lliçó.

Celebro la intervenció que ha fet el senyor Ribó i també la que ha fet el senyor Vallès, excepte en la part en què en prendrà nota per al futur, perquè podrien exercir-ho ja, des d'aquest mateix moment.

Moltes gràcies. I per tant, votarem el que hem quedat amb el Partit Popular, Iniciativa i el PSC.

(Veus de: «Molt bé!»)

El president

Prego a les senyores i als senyors diputats que es posin en disposició de votar.

Primer votarem el text de la Moció presentada pel Grup Popular, i que és una transaccional amb els grups Popular, Iniciativa per Catalunya Verds, Socialistes - Ciutadans pel Canvi i Convergència i Unió. Sotmetem a votació aquest text.

Comença la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Ha estat aprovat per la unanimitat dels cent trenta diputats.

A continuació... –seguí, si us plau!, gràcies– sotmetrem a votació el text presentat pel senyor Ridao, d'Esquerra Republicana, i li voldria preguntar, perquè se m'ha escapat, les esmenes al marge de la que ja hem afegit tècnicament, les esmenes que ha acceptat en aquest text.

El Sr. Ridao i Martín

Havia anunciat que acceptava l'esmena número 1...

El president

Número 1, dels...?

El Sr. Ridao i Martín

...d'Iniciativa per Catalunya Verds.

El president

Sí...

El Sr. Ridao i Martín

No accepto la número 2, d'Iniciativa per Catalunya Verds...

El president

Sí...

El Sr. Ridao i Martín

Accepto la número 1, del Grup Socialista...

El president

Sí...

El Sr. Ridao i Martín

La número 2, del Grup Socialista, i entenc que el senyor Vallès ha retirat –i, per tant, ja no cal que em manifesti– l'esmena número 3, del Grup Socialista.

El president

Per tant, és el text més l'esmena 1, d'Iniciativa per Catalunya, i la 1 i la 2 del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Comença la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Ha estat rebutjada per 64 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els esports d'aventura, especialment pel que fa a la regulació i la formació dels professionals (tram. 302-00267/06)

El punt vint-i-sisè de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els esports d'aventura, especialment pel que fa a la regulació i la formació dels professionals. En nom d'Esquerra Republicana, la presenta l'il·lustre diputat senyor Jordi Ausàs.

El Sr. Ausàs i Coll

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, de manera breu... (Pausa.) Ens veiem amb la necessitat de presentar altre cop i posar a consideració dels diputats i de les diputades d'aquesta cambra la Moció subsegüent a una interpellació que abans de l'estiu vam presentar en aquest Parlament amb relació al decret regulador de les activitats físicoesportives al medi natural.

En aquell moment, en el moment de la interpellació, es va considerar que el Govern presentaria aquest decret en un termini de temps breu. Aquest termini de temps no es va concretar en absolut i, per tant, doncs, aquella Moció no es va complir.

És important que el Parlament presenti aquest decret regulador de les activitats físiques i esportives en el medi natural, perquè no estem parlant d'una qüestió, en absolut, menor. Aquesta qüestió afecta de manera important molts col·lectius, especialment de les comarques de muntanya; afecta de manera important molts estudiants que s'han preparat en diferents centres de les comarques del Pirineu, i afecta també moltes empreses que, doncs, han anat proliferant, després, d'esports d'aventura, que suposen, doncs, un revulsiu socioeconòmic important per a les comarques de l'alt Pirineu.

El conjunt de la motivació de l'argumentació que va portar a la presentació d'aquella Moció va ser expressada a bastament abans de l'estiu en el moment de la interpellació, i també va ser presentada i explicada a

bastament fa més d'un any i mig. Per tant, avui, i tenint en compte, doncs, l'hora en la qual ens trobem, em penso que no seria bo, doncs, insistir-hi. Això sí, el contingut de la Moció que nosaltres presentem avui diu que el Parlament de Catalunya insti el Govern de la Generalitat a presentar abans de finalitzar aquest any, abans de finalitzar l'any 2002, un nou decret regulador de les activitats físicoesportives en el medi natural, en el qual ha de definir aquestes activitats, ha de facilitar la integració laboral de les persones que hi tenen vinculació i que els permeti exercir-les en els cicles formatius.

Aquí hi ha una llacuna important. El conseller Vilajoana ens va explicar que s'havia fet una feina, doncs, amb les diferents federacions, que, doncs, s'havia fet una feina a través del Departament, també amb les federacions esportives, però també amb el Departament d'Ensenyament. La veritat és que el conseller Vilajoana es va comprometre, també, a presentar-nos, al nostre Grup i als altres grups, l'esborrany d'aquest decret regulador, però aquest esborrany no se'ns ha fet arribar ni al nostre Grup ni a cap altre grup. Esperem que sí, que abans de la seva publicació puguem tenir-ne coneixement per tal que aquest decret no decebi les expectatives, les expectatives que s'han posat en aquest nou decret regulador, perquè aquest decret ha de donar resposta adequada, entre altres consideracions, a orientar els joves que, doncs, es troben en la transició al món laboral i empresarial, els joves que finalitzen els seus estudis de grau mitjà d'activitats físicoesportives en el medi natural, perquè avui, com dèiem llavors i podem continuar dient ara, existeixen encara importants barreres que impedeixen l'establiment professional d'aquestes persones, barreres que són alimentades per una càrrega administrativa, que són alimentades per una política de tants caps tants barrets, com deia abans, moltes administracions que no es posen d'acord: el Departament de Cultura, les federacions esportives, l'Escola Catalana de l'Esport, el Departament d'Ensenyament, el Departament d'Indústria, Comerç i Turisme, i, per tant, no estem parlant, com deia abans, de cap qüestió menor. No és una qüestió menor per al conjunt de països; no ho és, molt menys, doncs, per al conjunt de comarques de muntanya; no ho és tampoc per a un col·lectiu d'uns 1.500 professionals que es guanyen la vida en el món de les activitats esportives i de l'esquí, un col·lectiu que pateix una problemàtica que va més enllà, fins i tot, d'aquesta regulació que ha d'endreçar aquest decret regulador, i que, en tot cas, seria motiu per poder-ne parlar a bastament en una altra ocasió.

S'han presentat esmenes dels diferents grups en aquesta Moció, totes en la mateixa línia, és a dir, que ara sí, d'una vegada per totes, doncs, es presenti i es publiqui aquest decret regulador abans d'acabar l'any, i, per tant, ja anunciem que el nostre Grup, doncs, accepta aquestes esmenes que totes van en la mateixa línia, i, per tant, doncs, podem expressar, segurament abans d'acabar l'any, esperem que sigui així, el convenciment que es pugui endreçar amb aquest decret regulador...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Ausàs i Coll

...doncs, tot un col·lectiu que està esperant des de fa anys...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Ausàs i Coll

...des de fa anys la seva publicació.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Té la paraula, en nom del Grup Popular, l'il·lustre diputat senyor Rafael Luna.

El Sr. Luna i Vivas

Senyor president, senyores i senyors diputats, en primer lloc, el Grup del Partit Popular està totalment d'acord en aquesta Moció que avui es presenta amb motiu, realment, de la interpellació que es va fer el mes de juny al conseller de Cultura.

Nosaltres basem en tres punts diferenciats lo que és aquest decret i la importància que aquest decret té en si. El primer, el que fa respecte a la formació; el segon, lo que fa respecte a l'economia emergent, sobretot a les comarques en què s'estan practicant aquests esports, i el tercer, a la seguretat.

El primer, a la formació, perquè es bàsica. És cert que el conseller deia a la interpellació que hi ha moltes entitats a Catalunya, que hi han moltes persones que gaudeixen d'una experiència important en el món de la muntanya, en el món, realment, de lo que són les activitats de muntanya o activitats d'aventura, però ben cert és també que moltes d'aquestes formacions no estan regulades, ni les titulacions, en algun dels casos, referides al fet que qui realitzi i fa aquesta activitat té una formació bàsica per poder desenvolupar-la. Per tant, és important que hi hagi un decret que vingui a regularitzar aquestes activitats, i sobretot la formació i la titulació d'aquests professionals.

Tinguin en compte una cosa important, i és que això dona una gran possibilitat, i enllaço amb el segon punt, la gran possibilitat, realment, que molts jòvens que estan a la muntanya, que estan al Pirineu, puguin realitzar uns estudis que els pugui possibilitar poder quedar-se al seu país, poder treballar per a una empresa d'esports d'aventura i, com no, fins i tot, poder ser empresaris d'aquestes activitats.

I la tercera és la que el conseller, realment, no en va parlar, no en va voler parlar, però sí que ho va fer el senyor Ausàs quan va parlar, i és el tercer punt, que és la seguretat. Mai passa res, mai, quan no passa res, no es diu res, però quan passa alguna cosa és quan tots anem a corre-cuita a buscar el responsable d'aquella activitat, demanar si ha tingut la preparació suficient o la titulació suficient.

Doncs bé, lo que sí, senyor Ausàs, és curiós... Vostè se recorda que a aquella Moció que vam votar-hi a favor,

el senyor conseller deia: «Home, sis mesos és poc», diu, «per això el Grup de Convergència i Unió va presentar una esmena demanant nou mesos.» Però és que la previsió del senyor conseller se n'ha anat de la mà, fins i tot volent apaivagar, realment, aquestos sis mesos, quan són divuit, els mesos que s'ha estat esperant aquest decret, divuit. Vull dir, quan feien ells l'esmena, deia: «Escolti, sis no és suficient», i diu el conseller aquí a la interpellació: «Però escolti'm, és que hi ha una esmena de Convergència i Unió que ja parlava del fet que s'havia de fer nou.» Escolti, són divuit mesos esperant.

Se pot tindre raó que arribar a una coordinació o acord amb totes les entitats que tenen a veure amb aquest projecte, sobretot les dinou federacions que hi ha catalanes, pot ser complicat, però, divuit mesos... Poden passar dos coses: o és complicadíssim o la Conselleria no té la suficient coordinació o suport per poder arribar a un acord tan important com és aquest decret.

Per tant, nosaltres hem fet una esmena que ve a dir que se dona de temps fins que finalitzin, realment, aquestos dos mesos o abans de cap d'any, perquè esperem que es pugui tindre, però lo que sí que ens sorprèn moltíssim, però moltíssim, és que al debat o a la interpellació que es va fer el mes de juny, no ho vull recordar malament, el senyor conseller va recitar fil per randa tot el decret –tot el decret–, fins i tot se va comprometre a enviar aquest decret als grups parlamentaris perquè el poguessin veure. Juny –juny–, estem a novembre i aquest decret que tots vam veure o nos va presentar virtualment encara no ha aparegut.

Nosaltres esperem que en aquestos dos mesos aquest decret se pugui veure, perquè és un decret important quant a la formació de jòvens de la Catalunya de muntanya, de la Catalunya de l'interior; quant a l'economia, a l'economia emergent que aquestes activitats d'aire lliure o d'aventura estan promocionant, i, sobretot, molt especialment, que si algun dia tenim un ensurt no diguéssim i no busquéssim responsables, perquè la Generalitat i el Govern no ha sigut responsable de formar titulars per poder portar aquestes activitats que, de per si, són activitats d'alt risc.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats, i agrair al Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i en especial al senyor Ausàs, per acceptar la nostra esmena.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom de Convergència i Unió té la paraula l'illustre diputat senyor Jesús Bartolomé.

El Sr. Bartolomé i Carrascal

Senyor president, des de l'escó, si vostè ho permet, per economia de temps, i per aquesta mateixa economia de temps no insistiré a explicar tot el procés que va explicar el conseller, llarg, complex, de consultes, canvis d'impressions i acords que s'han realitzat i es van haver de fer per complir el mandat d'aquesta cambra. Ja ho va explicar ell a bastament en la interpellació que precedeix aquesta Moció.

Coincidim... Jo diria al senyor Luna que, efectivament, com vostè ha dit, era complicadíssim, ha sigut complicadíssim, però, al final, s'ha arribat a bon port. I del que es tractava era de fer bé les coses, no fer-les ràpidament, i ha calgut un temps que era imprescindible i necessari.

Coincidim, el Govern i els diferents grups parlamentaris, en la necessitat d'aquest decret que regularà els esports d'aventura i facilitarà la pràctica d'aquestes activitats, que van néixer al nostre país a finals dels vuitanta i que han tingut una forta i ràpida expansió i que han donat vida i riquesa a zones que necessitaven unes iniciatives com aquestes per omplir els períodes de l'any, com la primavera i la tardor, que eren períodes sense activitat. Però també s'ha de significar que és una activitat en continu desenvolupament, cosa que dificulta una regulació estable i que farà que s'hagi d'actualitzar periòdicament.

Hem presentat, el Grup de Convergència i Unió, una esmena. També aquí hi ha hagut coincidència amb els altres grups de la cambra, fonamentalment per fer possible el seu compliment, ja que aprovar avui, 31 d'octubre, a darrera hora de la tarda..., que es presentés avui mateix un decret no hauria sigut seriós. També hem coincidit en el termini. Uns diuen, nosaltres, fins a final d'any, o dos mesos, com diuen uns altres. En definitiva, és el mateix. Per tant, nosaltres votarem qualsevol de les esmenes que el Grup proponent accepti i faci seva. No obstant, per tot allò que he dit, crec que es fa necessari, ja que s'ha demanat, explicar i informar sobre els passos que s'han donat des de la interpellació i la situació actual del decret.

A part de la tramitació seguida per a l'elaboració del Projecte, després de les sessions de la comissió interdepartamental constituïda el mes de juliol de l'any passat, complert el tràmit d'audiència als agents externs afectats, que són nombrosos i que va ser una tasca molt laboriosa, es va complir també la tramitació interna establerta a nivell d'administració esportiva, sometent a informe el Projecte de decret al Comitè Executiu i a la Comissió Directiva del Consell Català de l'Esport. Posteriorment, el passat mes de juny el Consell Català va enviar el Projecte, junt amb tota la documentació preceptiva, a l'Assessoria Jurídica del Departament de Cultura, que va fer la revisió del text i ho va transmetre al Consell Tècnic. S'han incorporat les aportacions realitzades en aquest òrgan i s'ha de fer constar, també, que el 26 de setembre va ser sotmès el text a la Comissió de Protecció Civil de Catalunya, que n'informà favorablement.

En aquests moments es troba a la Comissió Jurídica Assessora, des del dia d'ahir, concretament; és a dir, solament queda el seu Dictamen, l'aprovació de la Generalitat i posterior publicació al *Diari Oficial*. Lògicament no era de rebut que el conseller hagués enviat als nostres grups, a tots els grups de la cambra, un projecte que encara era un esbrossament i que havia de donar passos com el d'ahir mateix.

De totes maneres, des de la coincidència en el tema, en la seguretat que aquesta Moció es veurà complimentada i ràpidament, el nostre vot serà favorable.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Bé. Nosaltres votarem favorablement també aquesta Moció que ha presentat el senyor Ausàs, i fem nostres les paraules també que deia el senyor Luna sobre els incompliments.

Senyor Bartolomé, ja sé que té un mal paper aquí, i haver de dir tot un seguit d'accions que estan fent que són la repetició de les que havia dit el senyor conseller, doncs, el mes de juny, i vostè també ha hagut de fer mans i mànigues per dir que es fa alguna cosa. A veure si amb tantes institucions que ha de passar, no es perd el paper, no es perd el Decret i tardem uns quants mesos a tornar-lo a rebre.

De totes maneres no fa falta que l'aprovi el Govern. Ja podem tenir l'esborrany del Decret –ja el podem tenir. Aquí, al Parlament de Catalunya els grups parlamentaris també tenen capacitat d'opinar sobre aquell Decret, perquè ens el passaran just quan hagi acabat el Govern o l'hagi aprovat el Govern, que llavors ja no ens servirà per res. Ja el poden passar ara que està a la Comissió Jurídica Assessora, ja podem tenir aquest Decret i dir que nosaltres..., què en pensem sobre aquest Decret, i fer les aportacions necessàries perquè aquest Decret, doncs, sigui més plural i, fins i tot –m'atreveixo a dir-ho–, potser millor, des d'un punt de vista tècnic o com a proposta. Dic «millor» perquè hi intervindrà molta més gent i molt més plural.

Bé. De totes maneres a mi em sembla que són –senyor Bartolomé, ja em perdonarà– excuses de mal pagador. En tot cas, la proposta és que es presenti abans d'acabar l'any. Esperem, doncs, que tinguem aquesta sort i hi torno a insistir, seria bo que demà..., demà no, dilluns, tinguéssim, els diferents grups parlamentaris, doncs, aquest esborrany de Decret per donar-hi l'opinió, que ens semblaria una manera molt més democràtica d'enfrontar, doncs, aquest esdeveniment.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Casajuana.

El Sr. Casajuana i Pladellorens

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, de fet, el Decret «de marras» té un part força difícil. El seu origen està en una interpellació del senyor Ausàs, que quan s'acabi el termini que avui aprovarem a la Moció, pràcticament haurà durat dos anys. Jo diria que és quasi un rècord. Hem tingut interpellació, Moció, Informe de compliment de Moció, nova interpellació, la Moció d'avui... És realment com el monstre del llac Ness. I consti que entenem l'ampliació de termini que va sol·licitar el Govern.

Certament és un tema complex, però cal recordar que l'any passat el Govern va crear el Consell Català de l'Esport, que substituïa l'antiga Direcció General de l'Esport, tenint com un dels seus objectius, precisament, agilitzar la gestió de l'Administració esportiva a Catalunya, mitjançant la incorporació a l'òrgan rector d'aquest Consell Català de l'Esport, a part dels representants del sistema esportiu de Catalunya, les persones representants dels diferents departaments de la Generalitat, més directament relacionats amb l'esport: Presidència, pel que fa referència a la Secretaria General de Joventut; Ensenyament; Indústria, Comerç i Turisme, etcètera...

Comprenem que hi poden haver legítims interessos contraposats en aquest afer, però per això paguem un govern, perquè governi i no perquè es limiti a contemporalitzar amb melangia sobre el món complex en què ens ha tocat viure. No és possible continuar marejant la perdiu en aquest tema. L'incompliment dels successius terminis d'aprovació del Decret que tractem posen en evidència el Govern. El Govern de CiU crea òrgans nous de trinca, com aquest Consell Català de l'Esport, que ens demostren que són ineficients, ja que a la primera de canvi reproduïen la manca de política transversal del Govern sobre l'esport que evidenciava l'anterior estructura a través de la Direcció General de l'Esport.

Continuen funcionant més que governant en compartiments estancs. Cal liderar grups de treball basats en objectius, en programes. I, en un govern amb un organigrama poc funcional, què passa? Que grinyola quan se'l posa en càrrega com és aquest Decret.

Facin-s'ho mirar, per la necessitat que té l'esport català que s'encarrilin els seus problemes sense més dilacions. Si no ho fan vostès ara, ho farem nosaltres ben aviat. (*Remor de veus.*) I, per cert... –per cert–, i les actes..., les actes de la interpellació del juny..., no ens desmentiran, senyor Bartolomé... El compromís del senyor Vilajoana va ser fer-nos arribar l'esborrany. Quin sentit té que ens facin arribar el Decret quan surti publicat al *DOGC*? El compromís va ser fer-nos arribar l'esborrany, al senyor Ausàs, i els altres grups parlamentaris vam reclamar que a tots els grups, perquè puguem fer-hi les aportacions que permetin millorar el Decret abans que el Govern l'aprovi i el publiqui al *DOGC*.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

(*Veus de fons.*)

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. (*Veus de fons.*) Senyor Bartolomé, s'ha sentit contradit o alludit?

El Sr. Bartolomé i Carrascal

Contradit, senyor president. No..., breument, amb el seu permís. Jo diria que si algú..., si parlem d'incompliments en terminis, ningú millor que el Partit Socialista... (*Veus de fons.*) Porten set anys dient que això ja ho solucionarem perquè després governarem nosaltres i encara som aquí. (*Veus de fons.*)

(*Pausa llarga.*)

El president

Senyores i senyors diputats, sotmetem ara ja a votació el text de la Moció, que és el text originari més l'esmena presentada pel Grup Popular.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents, que són 129.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la prevenció i l'extinció d'incendis (tram. 302-00269/06)

El punt vint-i-setè és la Moció subsegüent sobre la prevenció i l'extinció d'incendis. La presenta el Grup Popular, i té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Maria Fabregat. (*Persisteix la remor de veus.*)

El Sr. Fabregat i Vidal

Gràcies, senyor president...

El president

Esperi's un segon, senyor diputat. Prego silenci, si us plau!

El Sr. Fabregat i Vidal

No, si aniré de pressa, senyor president...

El president

No, és que...

El Sr. Fabregat i Vidal

Ho dic perquè, potser, no cal que surtin...

El president

Precisament, perquè ho farà molt ràpidament necessita silenci, senyor diputat.

El Sr. Fabregat i Vidal

Gràcies, senyor president. Nosaltres varem presentar una interpellació sobre la prevenció i extinció d'incendis forestals, amb tot l'ànim que fos constructiva, amb tot l'ànim que la prevenció i l'extinció d'incendis forestals estigués garantida entre els departaments, com eren els departaments de Medi Ambient i el Departament d'Interior.

En els dos punts que hem presentat d'aquesta Moció, senyor president, ja li anuncio que nosaltres retirem el primer punt perquè, d'acord amb el que hem parlat, també, a la mateixa Mesa de la Comissió de prevenció i extinció d'incendis forestals, compareixeran, sembla ser, els consellers per analitzar tota la problemàtica que pot esdevenir d'aquesta coordinació.

I, pel que fa al segon punt, hem arribat a una transacció finalment amb els grups parlamentaris d'Iniciativa per Catalunya Verds i amb el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, que hem lliurat a la Mesa, per-

què es garanteixi aquesta coordinació i, a la vegada, s'informi de l'actualització i de la revisió al mateix Parlament.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. (*Remor de veus.*) Senyora Bet Font...

La Sra. Font i Montanya

Sí, senyor president. També, molt breument, per dir que nosaltres varem presentar una esmena en la qual el que plantejàvem era que sí que era important de garantir que hi hagués una coordinació entre les diferents polítiques que afecten la massa forestal del nostre país, és a dir, les polítiques silvícoles, les polítiques de preservació de l'entorn, les de prevenció i extinció d'incendis. Això ens semblava que era idoni i que, a més a més, no és el que està passant en aquests moments, o no suficientment, i, en canvi, no ens convenia la proposta original que feia el Grup Popular, que parlava de crear una direcció general de política forestal i prevenció i extinció d'incendis. Ens semblava que això era contribuir a dispersar encara més la política actual, tenint en compte que s'ha creat una nova direcció general a Medi Ambient, que els agents rurals, doncs, han anat peregrinant.

Per tant, a nosaltres ens sembla que tal com ha quedat ara, doncs, el que s'està demanant és molt raonable, i que, a més a més, seria òptim que es portés a terme al més aviat possible. Per tant, evidentment, el nostre vot a aquesta transacció serà favorable.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. En nom de Convergència i Unió, l'illustre diputat senyor Esteve Orriols.

El Sr. Orriols i Sendra

Gràcies, senyor president. En el mateix sentit, varem presentar aquesta esmena que és la resultant, en definitiva, del que va quedar palès en el debat que va tenir el conseller d'Interior amb el Grup Parlamentari Popular, que no era necessària una direcció general unificada, que a més això seria una despesa excessiva i que tampoc això portaria més eficàcia.

Per tant, l'esmena ha apostat en la línia de garantir aquesta coordinació que s'ha comentat, i només em resta dir que agraeixo la predisposició de la senyora Bet Font i del senyor Fabregat a firmar aquesta transaccional, que, segur que serà positiva per aquesta millor coordinació.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. En nom d'Esquerra Republicana, l'illustre diputat senyor Jordi Ausàs.

El Sr. Ausàs i Coll

Sí. Gràcies, senyor president. Vam coincidir força en el contingut, en la diagnosi que el diputat Josep Maria Fabregat va expressar en la interpellació d'abans de l'estiu, la interpellació sobre prevenció i extinció d'incendis, i efectivament estem d'acord que cal coordinar molt més tots els organismes que participen en la prevenció i en l'extinció d'incendis forestals, sense que això vulgui dir, avui per avui, la creació d'una nova direcció general de política forestal i prevenció i extinció.

Per tant, el nostre Grup anuncia que donarà suport al text transaccionat que s'ha anunciat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. En nom dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'illustre diputat senyor Ramon Vilalta.

El Sr. Vilalta i Oliva

Gràcies, senyor president. Nosaltres hauríem tingut moltes objeccions si el Grup Popular hagués mantingut la seva Moció tal qual estava plantejada. Perquè, des del punt de vista funcional, unificar en una única direcció general les polítiques de prevenció i d'extinció —és a dir, les polítiques forestals i els Bombers de la Generalitat en la seva funció d'extinció d'incendis forestals— tenia més inconvenients que avantatges.

Modificada la Moció a través de les esmenes que se li presenten, i fent incís en allò que realment importa que és la necessitat de coordinar millor els esforços dels diversos departaments de la Generalitat, nosaltres ja no hi tenim objecció, i per tant, senyor president, votarem també a favor.

(Remor de veus.)

El president

Moltes gràcies. Passem, per tant, a votar aquest text transaccional.

Comença la votació.

Ha estat votat favorablement per la unanimitat dels presents que som 129.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política energètica a Catalunya (tram. 302-00270/06)

El següent punt és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política energètica a Catalunya. Per exposar-la, té la paraula la il·lustre diputada senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Aquesta vegada necessito una miqueta més de temps que el que he usat anteriorment. *(Remor de veus.)* Després veuran per què consi-

derem que el tema energètic és un tema clau de país, i, per tant, no volem prendre'ns-ho gens a la lleugera i per això faré els esforços d'intentar sintetitzar aquesta proposta que és prou àmplia com veuran vostès en la Moció que hem presentat.

Durant la interpellació vam poder demostrar per què nosaltres creïem que el Pla d'energia que ha presentat el Govern darrerament no és vàlid. A nosaltres ens sembla que no aposta suficientment per l'estalvi i l'eficiència energètica, com ens sembla que tampoc concreta suficient els objectius pel que fa a energies renovables o pel que fa, sobretot, a les emissions de CO₂, que, com saben vostès, és un problema no només del nostre país, sinó mundial.

La nostra proposta té dos blocs, quant a text, desproporcionats, però, quant a contingut, tots dos importants. És a dir, el primer, que plantegem la revisió d'aquest Pla d'energia, que, com hem dit, el que hi ha fins ara no ens sembla correcte, aquest Pla considerem que hauria de tenir uns quants elements; el primer, que, de cara al període fins al 2010, haguem sigut capaços o vulguem reduir el consum d'energia a través de l'estalvi i de l'eficiència d'un 20%. Pot semblar que és exagerat, però hi han moltes dades tècniques i científiques que diuen que, si ens ho creïem i si s'hi fan totes les mesures adequades, això és possible.

Plantegem que hi hagi un pla d'estalvi i eficiència energètica, precisament per aconseguir aquell objectiu per sectors, de manera que no només contribueixi a reduir el consum, sinó que hi ha una cosa més important encara, que és frenar el que està creixent en aquests moments.

Plantegem, també, que hi hagin mesures concretes per controlar les emissions de gasos d'efecte hivernacle, especialment del CO₂, que, com saben vostès, és un gas responsable del canvi climàtic, i el que plantegem, doncs, és que Catalunya es compromet a complir el Protocol de Kyoto.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

Plantegem, també, un increment de producció d'energies renovables, fins, com a mínim, el 29,4%. Aquesta és una proposta, és un càlcul fet a través del que se'ns demana des de les directives europees i, per tant, si el que volem és augmentar les energies renovables, les dues energies que tenen més possibilitats de ser utilitzades aquí, en el nostre país, evidentment són l'eòlica i la solar. Plantegem, d'entrada, per a l'eòlica, que l'any 2010 s'hagi arribat a instal·lar 2.300 megawatts de potència, però hi ha una cosa important, que ja n'hem parlat abans, i és que això no és a canvi de destrossar o de destruir el territori, el patrimoni natural, el patrimoni, fins i tot, històric. El que volem és que quan s'instal·len centrals o parcs eòlics es facin també fent ben fetes les avaluacions d'impacte ambiental.

Plantegem una cosa que aquí pot semblar anecdòtic, però que no ens ho hem inventat nosaltres, és a dir, això ve d'una proposta que s'està desenvolupant simultàniament a altres països i que cada país l'adapta en el seu nombre d'habitants, en el seu nombre d'habitats, es

tracta d'un programa, que nosaltres aquí n'hem dit «Vint mil teulades solars», que en altres països en comptes de ser vint mil són cent mil o altres, que l'objectiu és incrementar l'energia solar. Els representants de la Comissió d'Agricultura vàrem tenir l'oportunitat, a través d'un viatge que vàrem fer a Baden-Württemberg, de veure com les teulades de tot un barri no eren teulades de teula, sinó que eren teulades de plaques solars. És a dir, no estem somniant truites, és una cosa que es pot fer i només falta voluntat per fer-ho.

Finalment plantejem estratègies de cara al transport per evitar, també, aquestes emissions de CO₂ i una creació d'una comissió, amb gent de tots els sectors implicats, que plantegin, que planifiquin com podem a Catalunya abandonar l'energia nuclear.

I, finalment, un altre apartat dins d'aquest Pla d'energia a Catalunya, que és aplicar tributs; és a dir, és molt important que en el sistema tributari es faciliti, es fomenti, s'incentivi la producció de les energies renovables i, en canvi, es gravi les externalitats negatives sobre el medi ambient de les energies no renovables.

Hi ha un altre aspecte que sempre se'n parla molt quan es parla d'energia que és el de les xarxes elèctriques, les de distribució, i per tant, plantejem que abans de sis mesos hi hagi un pla, un projecte de llei que garanteixi que les xarxes elèctriques absorbeixin la potència generada per les energies renovables, perquè en aquests moments hi han moltes dificultats burocràtiques, sobretot, per portar-ho a terme.

Aquestes són les nostres propostes. Aprofito per fer el posicionament i no hauré de tornar a pujar després, el posicionament relacionat amb les esmenes d'Esquerra Republicana.

El vicepresident primer

Molt bé.

La Sra. Font i Montanyà

Hem arribat a una transaccional que lliurarem a la Mesa, en la qual plantejem en el punt *b* que aquest Pla d'estalvi i eficiència energètica sigui abans del juny del 2003. La proposta d'Esquerra demanava més urgència, però ens ha semblat que era més realista plantejar-ho per al juny del 2003. I finalment, d'un nou apartat, que parlaria del foment de la participació i del debat social per a la definició d'aquest model energètic, i alhora la realització de campanyes divulgatives i educatives per difondre una nova cultura de l'aigua.

Les esmenes socialistes no les hem acceptades perquè considerem que rebaixen aquests nostres objectius que per nosaltres eren els nostres objectius de Govern, és a dir, objectius que s'haurien de plantejar si el futur Govern de la Generalitat tingués un plantejament energètic basat en el desenvolupament sostenible.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Senyora Font, si us plau –gràcies–, això, decauen, per tant, la resta de les esmenes d'Esquerra Republicana? Perquè me n'ha parlat...

La Sra. Font i Montanyà

Suposo que Esquerra Republicana es posicionarà ara i dirà que les...

El vicepresident primer

Sí, però, vostès feien transaccional el punt *b*.

La Sra. Font i Montanyà

Transaccionem l'esmena 1 i la 2, d'Esquerra Republicana.

El vicepresident primer

Amb el punt *b*.

La Sra. Font i Montanyà

I el punt *j*.

El vicepresident primer

I de l'esmena 3?

La Sra. Font i Montanyà

La retirem.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Font. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'illustre diputat senyor Antoni Sabaté.

El Sr. Sabaté i Ibarz

Sí, gràcies, senyor president. Els temes referits a l'energia han estat dels més debatuts aquí, en el Parlament. De fet, lo nostre Grup Parlamentari ha presentat diferents iniciatives referides justament, també, al voltant de la qualitat, de l'eficiència, de l'estalvi, de l'impuls de les energies renovables, i també de la garantia de subministrament, que és una qüestió cabdal. Totes elles rebutjades, perquè se'ns deia que havia de sortir lo Pla de l'energia de Catalunya a l'horitzó 2010, un pla que va arribar més tard del que s'havia compromès el conseller d'Indústria, i no s'hi va poder aprofundir més que en Comissió.

Avui, d'alguna manera, el Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds planteja la seva revisió. A nosaltres ens sembla bé, perquè té uns objectius molt més ambiciosos i en el context, diguem, de la sostenibilitat i perquè fan referència, també, a avenços substancials amb relació al Pla de l'energia, relacionat amb la qualitat, l'eficiència, l'estalvi i l'impuls de les energies renovables, la solar, i també augmenta l'objectiu del desplegament de l'energia eòlica.

Les nostres esmenes, potser més des d'un punt de vista realista, estan relacionades a garantir el subministrament en un país que, a més a més, és evident que hi fan falta polítiques d'eficiència i d'estalvi, perquè estem creixent quant a demanda tres punts per damunt del creixement econòmic, i en l'actual situació ens sembla més prudent que el text que es presenta a la considera-

ció del plenari tingui les esmenes que nosaltres hem proposat i que Iniciativa ha rebutjat.

Concretament, l'objectiu del 20% pensem que hauria de quedar justament en la voluntat d'avançar en l'estalvi i en l'eficiència del consum final en el període 2000.

En l'apartat *h*, relacionat amb l'energia nuclear, pensem que això hauria d'estar relacionat atenent, evidentment, criteris de seguretat i d'impactes ambientals, però també en funció de la vida útil de les centrals nuclears, de Vandellòs II, en aquest cas, perquè Vandellòs I està en procés de desmantellament; en la vida útil d'Ascó I i d'Ascó II, i, en tot cas, també, això lligat a la garantia de subministrament.

I pel que fa a aspectes, diguem, tributaris i de gravar o d'incentivar, en este cas, les energies netes i renovables i gravar les contaminants, tenim dubtes de qüestions de tipus competencial i ens semblaria millor que es pogués estudiar la viabilitat per a l'aplicació d'estos tributs.

En la resta hi estem absolutament d'acord, i atès, senyor president, que no s'han acceptat les nostres esmenes, demanàriem votació separada –ja ho avanço– del punt 1, l'apartat *a*, *h* i *i*, en els quals ens abstindrem.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Sabaté. En nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Xavier Vendrell.

El Sr. Vendrell i Segura

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, és realment complicat això. És realment complicat, perquè, clar, saben què passa? Que ens parlen de realisme, i el realisme –el veiem– és que les neus del Kilimanjaro es fonen. I vostès ens presenten, o presenten interpel·lacions parlant que hem de reduir l'emissió de gasos que produeixen l'efecte hivernacle. I això és el que és realisme. I per tant, aquí hi ha una filosofia, que ens la creiem o no ens la creiem. Anem a gestionar l'oferta o anem a gestionar la demanda. Som capaços de dir: «Senyors, no es pot consumir a aquest ritme, hem de replantejar-nos el funcionament d'aquest món o fotem aquest món enlaire.» I som capaços de replantejar-nos això, sí o no? Perquè, si no, tota la resta són pellícules.

Per què, clar, al final, sap què passa? Que es barallen un costat i l'altre, però en el fons la solució de l'aigua és el transvasament. Es barallen un costat i l'altre, però en el fons no podem parar les nuclears. Es barallen un costat i l'altre, però en el fons no hi ha manera que tirin endavant el camp de residus. I al final, sí, és clar, ja sabem que som minoria Iniciativa i nosaltres, però escolti, miri, és que tenim una altra filosofia de veure les coses. No sé si mai ens en sortirem de guanyar, però com a mínim anirem a dormir cada nit tranquils.

Hem presentat una sèrie d'esmenes, les quals també les hem de rebaixar, perquè realment –i això també és realisme– ja no hi som a temps d'arribar al 2010. Però, no hi som a temps, perquè fa massa anys que no estem disposats a replantejar-nos la filosofia. Aquest és el pro-

blema, i no cal que li anem donant voltes. Si no estem disposats a replantejar-nos la filosofia, és igual, és igual que posem data com que no la posem, és igual que reunim els experts per veure quan es pot tancar, perquè si no som capaços, si no tenim la valentia, aquells qui governin, la valentia de dir: «Senyores i senyors, ens hem de replantejar moltes coses en el nostre funcionament», i si no avancem farem riure, com a la cimera de Johannesburg, farem riure, declaracions i intencions. Farem declaracions d'intencions, ens adherirem al protocol de Kyoto, però després no el complirem. Perquè per complir-lo cal prendre decisions dures, i hem de ser capaços d'explicar-nos i de fer entendre a la ciutadania que això va així, que, si no, ens estem carregant el planeta –no el país, el planeta. I, clar, nosaltres no tenim capacitat per resoldre els problemes del món, però si no comencem per casa nostra no els resoldrem.

Miri, nosaltres hem presentat unes esmenes, que, com a petició del president de la Mesa, ha confirmat la diputada d'iniciativa, retirem la proposta perquè s'estableixi el tancament de les nuclears durant el 2010.

Pel que fa a la resta, doncs, evidentment, hem fixat data, perquè ja ens coneixem com funciona el Govern, i si no fixem data no servirà de res que ens aprovin que s'ha de fer un pla d'estalvi i eficiència energètica.

Evidentment, un cop acceptades les esmenes del Grup d'Iniciativa –no cal que m'allargui més, em sembla que tots ens hem entès prou–, doncs, donem suport a aquesta transacció que hem presentat, la votarem, evidentment, juntament amb iniciativa, aquesta transacció que hem presentat, i, bé, segurament que avui no podem resoldre-ho, però una vegada més ens anirem a dormir tranquils.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Vendrell. En nom del Grup Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Ricard Fernández Deu.

El Sr. Fernández Deu

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades i diputats, per una qüestió d'economia processal, des de l'escò estant, només per dir que al nostre entendre, a l'entendre del nostre Grup Parlamentari no hi ha hagut canvis significatius a l'entorn del que en podríem dir el Pla de l'energia en l'horitzó de l'any 2010, entre altres raons, perquè justament s'ha aprovat fa pocs mesos, circumstància per la qual, en aquests moments, començar a retocar, fer modificacions i establir nous pressupòsits ens sembla fora de lloc.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

I després, pel que fa als aspectes concrets que es pretenen millorar, des de la modèstia de la nostra opinió, afegir només que la majoria ja són inclosos en el mateix Pla de l'energia. En fi, en podríem parlar tot a bastament que volguessin a propòsit d'aquest tema, però ens semblen consideracions, si es vol, genèriques, però el suficientment importants com perquè ja ens resulti possible anunciar el nostre vot, que serà contrari.

Gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'illustre diputat senyor Joan Manuel Sabanza.

El Sr. Sabanza i March

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, nosaltres també ens anirem a dormir tranquils. Ho farem després d'apagar el llum, de rebaixar una mica la temperatura de la calefacció o de l'aire condicionat, depèn de si és hivern o estiu, d'haver buidat la rentadora i potser encara estarà en marxa l'assecadora, que és lo que fem, que fa tothom, no?, i per tant, i per fer això, doncs, resulta que fa falta energia, plantejar ara, al cap d'un any de presentat..., ara ho veiem, però la interpellació va ser el mes de juny. Al cap de sis mesos d'haver estat presentat lo Pla de l'energia, plantejar ja la revisió, quan ha estat un pla estudiat i avaluat per més de quaranta tècnics del Departament, prop de cent entitats, entre empreses, col·legis professionals, universitats, clar, així, de cop i volta, dir que ja no serveix, al cap de sis mesos, a mi em sembla que, com a mínim, és temerari.

Som 31 d'octubre, queden dos mesos per acabar l'any 2002, i vostè ens presenta, senyora Font, una proposta que diu que abans que acabi l'any 2002 es revisi el Pla. Això, d'entrada, no pot ser, i, a més a més, com acostuma a dir algun diputat, a més a més, és impossible, és materialment impossible.

Fa una sèrie de propostes que ja estan incloses al Pla, una d'elles..., vostè parlava de les vint mil teulades. Doncs miri, vostè parla de vint mil teulades. En canvi, el Pla de l'energia preveu 500.000 mil metres quadrats de plaques solars tèrmiques i plaques solars fotovoltaïques equivalents per produir vint-i-dos megawatts. Per tant, molt més del que vostè proposa. Però és que, a més a més, planteja fer-ho modificant tota una sèrie d'objectius que no tenen cap base científica que ho faci viable. En el punt 1a, vostè proposa... A veure, l'objectiu d'estalvi i eficiència d'un 20%. Assolir un estalvi del 20%, motivat per la millora de l'eficiència energètica, del 12%, que és el que preveu el Pla, és un esforç importantíssim per a la societat catalana, ja que representa una millora anual de la intensitat energètica de l'1,3%, una xifra que no es va assolir ni després de les pitjors crisis energètiques dels anys setanta. Perquè tingui un ordre magnitud i per poder comparar l'esforç que això representa, cal recordar que el pla d'acció per incrementar l'eficiència energètica a la Unió Europea preveu un 1%, i vostè me'n proposa un 1,3, però és que, a més a més, fins i tot, hi ha fortes contradiccions, unes contradiccions importants respecte a posicionaments que s'han fet en este mateix Ple, amb una proposta, amb una moció, d'Esquerra Republicana de Catalunya quan parlàvem del tema eòlic.

Al punt d –al punt d– vostè proposa l'increment de la producció d'energies renovables per arribar a un mínim

del 29,4%, i al punt e diu: «L'objectiu d'incrementar ràpidament la producció d'energia eòlica de forma que l'any 2010 s'hagi arribat a la instal·lació de 2.300 megawatts.» Per què 2.300 i no 2.500 o 3.000? El Pla preveu que se'n poden arribar a produir 5.000 –5.000. Per tant, doncs, recordar-li que si s'hagués aprovat i hagués tirat endavant la prohibició, la paralització que hi havia prevista d'aquells disset parcs eòlics, hauríem rebaixat la potencialitat 280 megawatts. I, llavors, a més a més, proposa la paralització de les centrals nuclears, quan actualment aporten 3.000 megawatts al conjunt, i això ho fan sense presentar cap alternativa –cap alternativa–, 3.000 megawatts sense cap alternativa. Estan per posar traves a segons quines implantacions eòliques. L'energia hidràulica ja està al seu límit, estan en contra de centrals de cicle combinat i, a més a més, volen tancar les centrals nuclears. Això no s'aguanta per enlloc.

El Grup Socialista ha intentat posar una mica de coneixement a l'hora de fer uns plantejaments més realistes, com dia el senyor Sabaté. Vostès no ho han acceptat. Esquerra Republicana, doncs, anava més enllà, una mica amb la carrera esta a veure qui ho és més. Jo crec que lo lògic, lo millor, és quedar-nos al mig, que és allí on estem, o sigui, allò que aconsella de no deixar-nos arrossegat per la improvisació ni la retòrica i continuar l'aplicació del Pla de l'energia 2010, que es va presentar l'any passat, tal com és, perquè és realista, possibilista, i una eina útil per aconseguir els reptes de donar resposta al creixement que demanda la nostra societat des de l'equilibri en tots los sectors implicats: els productors, els consumidors i, per descomptat, el respecte al medi.

El president

Senyor diputat...

El Sr. Sabanza i March

Per tots estos motius, senyor president, senyors diputats, suposo que vostès ja han intuït que els la votàrem en contra.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Abans de posar a votació el text, simplement, voldria recordar a les senyores... (*La Sra. Font i Montanyà demana per parlar.*) Perdó, senyora diputada?

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president, per contradiccions del que ha dit el senyor Sabanza. En primer lloc, perquè ha dit que a nosaltres ens semblava que no era correcte el Pla ara, un any després. Per nosaltres no va ser mai correcte, entre altres coses, perquè el nostre plantejament està basat en directives europees i en informes de molts experts, que no són els que han contrastat vostès, que només contrasten amb els qui els interessa. I, en segon lloc, perquè el Pla que plantegen vostès està antiquat, endarrerit, i no és aquest el que necessitem de cara a un futur.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. (*El Sr. Sabanza i March demana per parlar.*) Senyor Sabanza?

El Sr. Sabanza i March

Gràcies, senyor president. Suposo, senyora diputada, que vostè ha degut intuir que, evidentment, eren dos plans antagònics, el seu i el nostre. El nostre és el que es pot aplicar, perquè és realista i ha estat contrastat, ja li ho he dit, per més de quaranta científics i per tota una sèrie d'entitats i associacions, entre elles quatre universitats catalanes, que em sembla que, com a mínim, li haurien de merèixer una mica de respecte.

Gràcies, senyor president.

(*Remor de veus.*)

El president

Moltes gràcies. Abans de passar a la votació del text, voldria recordar a les senyores i els senyors diputats que un cop acabat aquest Ple tenim un brevíssim ple

secret, que per al funcionament d'aquesta casa el necessitem.

El text que ara sotmetem a votació és l'originari més la transaccional que es refereix al punt *b* i un nou apartat al punt *j*, que està signat per Esquerra Republicana i per Iniciativa per Catalunya Verds. Se m'ha demanat votació separada dels punts 1 *a*, *h* i *i*, eh? Votem aquests punts: *a*, *h*, *i*.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 17 vots a favor, 68 en contra i 43 abstencions.

A continuació, la resta del text.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 61 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les sis de la tarda i dotze minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 68

La sessió s'obre a dos quarts de set de la tarda i catorze minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i per l'oïdor de comptes.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap i els consellers de Sanitat i Seguretat Social i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Projecte de pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges per a l'any 2003. Tram. 230-00004/06. Comissió de Govern Interior. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Govern Interior.

2. Diputats interventors per al període pressupostari del 2003. Tram. 231-00004/06. Comissió de Govern Interior. Designació.

3. Liquidació del pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges corresponent al primer període del 2002. Tram. 232-00008/06. Comissió de Govern Interior. Liquidació del pressupost (art. 46.2.tercer del Reglament).

(Atès que aquesta sessió és secreta, no se'n fa la transcripció i tot seguit se'n reproduïxen els acords, conformement a l'article 61.3 del Reglament del Parlament.)

Pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges per a l'any 2003

Tram. 230-00004/06

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 31 d'octubre de 2002, ha debatut el Dictamen de la Comissió

de Govern Interior relatiu al Pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges per al 2003.

Finalment, el Ple del Parlament, d'acord amb el que estableix l'article 46.2. segon del Reglament, ha aprovat el

PRESSUPOST DEL PARLAMENT DE CATALUNYA I DEL SÍNDIC DE GREUGES PER AL 2003

1. S'aprova el Projecte de Pressupost del Parlament de Catalunya (servei 01 de la secció 01) per al 2003 per un total de 36.230.600 euros amb el detall que figura en el document annex número 1.

2. S'aprova el Projecte de Pressupost del Síndic de Greuges per al 2003 (servei 02 de la secció 01) per un total de 2.464.036 euros amb el detall que figura en el document annex número 2.

3. Es proposa d'incorporar al text articulat de la Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2003 les disposicions addicionals següents:

Primera: La Comissió de Govern Interior del Parlament ha d'incorporar els romanents de crèdit de la secció 01 del pressupost per al 2002 als mateixos capítols del pressupost per al 2003.

Segona: Les dotacions pressupostàries de la secció 01 s'han de lliurar en ferm i periòdicament a nom del Parlament, a mesura que aquest les demani.

Tercera: La Comissió de Govern Interior del Parlament pot acordar modificacions de crèdit entre conceptes de la secció 01 sense limitacions, la qual cosa ha de fer avinent al Departament d'Economia i Finances.

Palau del Parlament, 31 d'octubre de 2002

La secretària primera
Carme Valls i Llobet

El president del Parlament
Joan Rigol i Roig

ANNEX 1

PRESSUPOST DEL PARLAMENT

EXERCICI 2003

	Total concepte	Total article
CAPÍTOL I. REMUNERACIONS DEL PERSONAL		
ARTICLE 10. ALTS CÀRRECS		5.485.476,00
100,0001 Assignacions diputats	5.485.476,00	
ARTICLE 11. PERSONAL EVENTUAL		345.523,00
110,0001 Retribucions bàsiques	245.185,00	
110,0002 Altres remuneracions	100.338,00	
ARTICLE 12. FUNCIONARIS		7.505.270,00
120,0001 Retribucions bàsiques	5.447.853,00	
121,0001 Retribucions complementàries	2.057.417,00	
ARTICLE 13. PERSONAL LABORAL		172.000,00
131,0001 Retribucions bàsiques	130.000,00	
131,0002 Retribucions complementàries	42.000,00	

		Total concepte	Total article
ARTICLE 15. INCENTIUS AL RENDIMENT I ACTIVITATS EXTRAORDINÀRIES			650.000,00
151,0001	Productivitat	600.000,00	
151,0001	Gratificacions per serveis extraordinaris	50.000,00	
ARTICLE 16. ASSEGURANCES I PRESTACIONS SOCIALS			3.223.100,00
160,0001	Seguretat Social personal	1.494.400,00	
160,0002	MUFACE	12.200,00	
160,0004	Altres règims de previsió social	46.600,00	
160,0100	Assegurances personal i diputats	400.000,00	
160,0101	Classes passives diputats i personal	28.000,00	
160,0102	Seguretat Social diputats	988.900,00	
160,0103	Seguretat Social exdiputats	6.000,00	
161,0100	Pla de pensions funcionaris	120.000,00	
161,0101	Prestació compl.cessament i jubilació diputats	60.000,00	
161,0102	Prestació protecció maternitat personal	55.000,00	
161,0103	Subsidis jubilació funcionaris	12.000,00	
TOTAL CAPÍTOL I		17.381.369,00	17.381.369,00
CAPÍTOL II. DESPESES DE BÉNS CORRENTS I DE SERVEIS			
ARTICLE 20. LLOGUERS I CÀNONS			474.320,00
200,0001	Lloguer de béns mobles	72.000,00	
200,0100	Leasing i renting nous cotxes	70.720,00	
200,0101	Lloguer fotocopiadores i fax	93.600,00	
200,0102	Lloguer equipament informàtic	143.350,00	
201,0001	Lloguer de béns immobles	28.500,00	
209,01	Servei de Bar Restaurant	66.150,00	
ARTICLE 21. CONSERVACIÓ I REPARACIÓ			548.725,00
210,0001	Despeses de manteniment de l'immobilitzat material	95.760,00	
210,0100	Conservació aire condicionat	88.350,00	
210,0101	Conservació altra maquinària i equip	96.760,00	
210,0103	Conservació sistema informàtic	88.700,00	
210,0104	Conservació parc mòbil	30.600,00	
210,0105	Conservació SAI	9.645,00	
210,0106	Conservació sistemes de comunicacions	87.110,00	
210,0107	Conservació sistemes de seguretat	51.800,00	
ARTICLE 22. MATERIAL, SUBMINISTRAMENTS I ALTRES			3.190.560,00
220,0001	Material ordinari no inventariable	210.000,00	
220,0002	Premsa, revistes, llibres i altres publicacions	156.300,00	
220,0003	Material informàtic no inventariable	50.000,00	
221,0001	Electricitat	240.000,00	
221,0002	Aigua	16.000,00	
221,0005	Carburants	30.000,00	
221,0006	Vestuari	54.100,00	
221,0009	Altres subministraments	32.000,00	
221,0100	Enregistrament i so	50.000,00	
222,0001	Telefòniques	382.200,00	
222,0002	Postals	48.100,00	

		Total concepte	Total article
222,0006	Altres	30.100,00	
223,0001	Transports	55.000,00	
224,0100	Assegurances parc mòbil	14.000,00	
224,0101	Assegurances d'edifici, mobiliari i maquinària	42.100,00	
225,0001	Tributs	12.100,00	
226,0002	Relacions Públiques	245.250,00	
226,0007	Formació i promoció	100.000,00	
226,008	Altres despeses diverses	45.000,00	
226,0100	Hospital Clínic	9.050,00	
227,0001	Neteja i sanejament	480.000,00	
227,0007	Estudis i treballs tècnics	96.200,00	
227,0055	Serveis informàtics	300.000,00	
227,0100	Connexions bases dades i altres serveis informàtics	30.500,00	
227,0019	Publicacions obligatòries	174.300,00	
227,0020	Publicacions voluntàries	160.000,00	
227,0103	Serveis Agències de notícies	70.000,00	
227,0104	Serveis d'assistència al Ple i megafonia	30.000,00	
227,0105	Serveis externs pla prevenció riscos laborals	28.260,00	
ARTICLE 23. INDEMNITZACIONS PER RAÓ DE SERVEI			3.341.495,00
230,0001	Dietes, locomoció i trasllats	130.000,00	
230,0100	Conveni amb RENFE i peatges autopistes	96.000,00	
231,0001	Altres indemnitzacions	30.000,00	
231,0100	Indemnització als diputats	2.810.345,00	
232,0001	Ajuts menjador	185.150,00	
233,0001	Fons d'acció social	90.000,00	
TOTAL CAPÍTOL II		7.555.100,00	7.555.100,00
CAPÍTOL IV. TRANSFERÈNCIES CORRENTS			
ARTICLE 48. A FAMÍLIES I INSTITUCIONS SENSE FINALITAT DE LUCRE			5.262.880,00
481,0100	Assignacions als grups parlamentaris	5.262.880,00	
TOTAL CAPÍTOL IV		5.262.880,00	5.262.880,00
CAPÍTOL VI. INVERSIONS REALS			
ARTICLE 61. INVERSIONS EN EDIFICIS I ALTRES CONSTRUCCIONS			3.862.656,00
611,0100	Obres condicionament de l'edifici	3.862.656,00	
ARTICLE 62. INVERSIONS EN MAQUINÀRIA, INSTALLACIONS I UTILLATGE			1.212.125,00
621,0100	Programes microfilmació d'arxius	12.800,00	
622,0100	Sistema de seguretat	68.035,00	
623,0100	Altra maquinària	545.340,00	
623,0101	Telefonia	21.000,00	
623,0102	Audiovisuals	564.950,00	
ARTICLE 64. INVERSIONS EN MOBILIARI I ESTRIS			343.340,00
641,0100	Adquisició de mobiliari	343.340,00	

	Total concepte	Total article
ARTICLE 65. INVERSIONS EN EQUIP DE PROCÉS DE DADES		523.000,00
651,0100 Pla informàtic	523.000,00	
ARTICLE 67. INVERSIONS ALTRE IMMOBILITZAT MATERIAL		78.130,00
671,0100 Adquisició de llibres	78.130,00	
TOTAL CAPÍTOL VI	6.019.251,00	6.019.251,00

CAPÍTOL VIII. ACTIUS FINANCERS

ARTICLE 83		12.000,00
831,0100 Bestretes	12.000,00	
TOTAL CAPÍTOL VIII	12.000,00	12.000,00

Pressupost 2003

Total Capítol I	17.381.369,00	
Total Capítol II	7.555.100,00	
Total Capítol IV	5.262.880,00	
		30.199.349,00
Total Capítol VI	6.019.251,00	
Total Capítol VIII	12.000,00	
		6.031.251,00
Total Pressupost 2003		36.230.600,00

ANNEX 2

PRESSUPOST DEL PARLAMENT. SÍNDIC DE GREUGES

EXERCICI 2003

	Total concepte	Total article
CAPÍTOL I. REMUNERACIONS DEL PERSONAL		
ARTICLE 10. ALTS CÀRRECS		264.000,00
100,0001 Retribucions bàsiques	112.690,00	
100,0002 Retribucions complementàries	151.310,00	
ARTICLE 11. PERSONAL EVENTUAL		846.000,00
110,0001 Retribucions bàsiques	691.516,00	
110,0002 Altres remuneracions	154.484,00	
ARTICLE 12. FUNCIONARIS		367.000,00
120,0001 Retribucions bàsiques	298.000,00	
121,0001 Retribucions complementàries	69.000,00	
ARTICLE 13. PERSONAL LABORAL		46.000,00
131,0001 Retribucions bàsiques	35.824,00	
131,0002 Retribucions complementàries	10.176,00	
ARTICLE 15. INCENTIUS RENDIMENT I ACTIVITATS EXTRAORDINÀRIES		46.000,00
151,0001 Productivitat	25.484,00	
151,0001 Gratificacions per serveis extraordinaris	20.516,00	
ARTICLE 16. ASSEGURANCES I PRESTACIONS SOCIALS		273.000,00
160,0001 Seguretat Social personal	260.540,00	
160,0004 Altres règims de previsió social	1.960,00	
160,0100 Assegurances personal	10.500,00	
TOTAL CAPÍTOL I	1.842.000,00	1.842.000,00

CAPÍTOL II. DESPESES DE BÉNS CORRENTS I DE SERVEIS

ARTICLE 20. LLOGUERS I CÀNONS		56.795,00
200,0001 Lloguer de béns mobles	15.776,00	
201,0001 Lloguer de béns immobles	41.019,00	
ARTICLE 21. CONSERVACIÓ I REPARACIÓ		15.325,00
210,0001 Despeses de manteniment de l'immobilitzat material	15.325,00	
ARTICLE 22. MATERIAL, SUBMINISTRAMENTS I ALTRES		412.970,00
220,0001 Material ordinari no inventariable	17.000,00	
220,0002 Premsa, revistes, llibres i altres publicacions	9.500,00	
220,0003 Material informàtic no inventariable	2.800,00	
221,0001 Electricitat	17.700,00	
221,0002 Aigua	2.500,00	
221,0005 Carburants	2.200,00	

		Total concepte	Total article
221,0006	Vestuari	1.250,00	
221,0009	Altres subministraments	1.500,00	
222,0001	Telefòniques	23.220,00	
222,0002	Postals	9.200,00	
224,0001	Primes d'assegurances	3.700,00	
225,0001	Tributs	1.600,00	
226,0002	Relacions Públiques	17.500,00	
226,0003	Publicitat i propaganda	5.000,00	
226,0005	Reunions i conferències	4.600,00	
226,0007	Formació i promoció	4.900,00	
226,0008	Altres despeses diverses	3.000,00	
226,0009	Publicacions	24.500,00	
227,0001	Neteja i sanejament	53.200,00	
227,0002	Seguretat	32.000,00	
227,0005	Custòdia dipòsits i magatzematge	1.600,00	
227,0007	Estudis i treballs tècnics	174.500,00	
ARTICLE 23. INDEMNITZACIONS PER RAÓ DE SERVEI			70.310,00
230,0001	Dietes, locomoció i trasllats	39.000,00	
232,0001	Ajuts menjador	21.500,00	
233,0001	Fons d'acció social	3.680,00	
233,0002	Ajut estudis i formació fills del personal	6.130,00	
TOTAL CAPÍTOL II		555.400,00	555.400,00
CAPÍTOL VI. INVERSIONS REALS			
ARTICLE 61. INVERSIONS EN EDIFICIS I ALTRES CONSTRUCCIONS			601,00
611,0100	Obres condicionament de l'edifici	601,00	
ARTICLE 62. INVERSIONS EN MAQUINÀRIA, INSTALLLACIONS I UTILLATGE			1.202,00
623,0100	Altra maquinària	1.202,00	
ARTICLE 63. INVERSIONS EN MATERIAL DE TRANSPORT			45.000,00
631,0001	Adquisició de vehicle	45.000,00	
ARTICLE 64. INVERSIONS EN MOBILIARI I ESTRIS			3.005,00
641,0100	Adquisició de mobiliari	3.005,00	
ARTICLE 65. INVERSIONS EN EQUIP DE PROCÉS DE DADES			12.020,00
651,0100	Pla informàtic	12.020,00	
ARTICLE 67. INVERSIONS ALTRE IMMOBILITZAT MATERIAL			1.803,00
671,0100	Adquisició de llibres	1.803,00	
TOTAL CAPÍTOL VI		63.631,00	63.631,00

	Total concepte	Total article
CAPÍTOL VIII. CONCESSIÓ DE PRÉSTECES I BESTRETES FORA DEL SECTOR		
ARTICLE 83		3.005,00
831,0100 Bestretes	3.005,00	
TOTAL CAPÍTOL VIII	3.005,00	3.005,00

Pressupost 2003

Total Capítol I	1.842.000,00	
Total Capítol II	555.400,00	2.397.400,00
Total Capítol VI	63.631,00	
Total Capítol VIII	3.005,00	66.636,00
Total Pressupost 2003		2.464.036,00

Diputats interventors per al període pressupostari del 2003

Tram. 231-00004/06

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 31 d'octubre de 2002, a proposta de la Comissió de Govern Interior i d'acord amb l'article 46.3 del Reglament, ha designat diputats interventors per al període pressupostari del 2003 els Srs. Marcel Riera i Bou, del G. P. de Convergència i Unió, Miquel Iceta i Llorens, del G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i Rafel Luna Vivas, del G. P. Popular.

Palau del Parlament, 4 de novembre de 2002

El secretari segon   El president del Parlament
Ernest Benach i Pascual   Joan Rigol i Roig

Liquidació del pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges corresponent al primer període del 2002

Tram. 232-00008/06

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 31 d'octubre de 2002 ha conegut la liquidació del Pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges corresponent al primer període del 2002, que ha presentat la Comissió de Govern Interior.

D'acord amb l'article 46.2.tercer del Reglament ha aprovat la dita liquidació.

Palau del Parlament, 4 de novembre de 2002

El secretari tercer   El president del Parlament
Esteve Orriols i Sendra   Joan Rigol i Roig

PARLAMENT DE CATALUNYA

Exercici comptable: 2002

SITUACIÓ DE DESPESES. PRESSUPOST EXERCICI CORRENT

Situació dels crèdits pressupostaris (a nivell d'article). Des de l'01/01 fins al 30/06/02

Econ.	Crèdits inicials	Modificació	Crèdits Definitius	Crèdit Compromès	Romanent Crèdit Disponible	Obligacions Reconegudes Netes	
10	ALTS CÀRRECS	5.862.272,07	0,00	5.862.272,07	2.831.307,53	3.030.964,54	2.018.469,12
11	PERSONAL EVENTUAL DE GABINETS	391.859,89	0,00	391.859,89	154.307,90	237.551,99	108.763,27
12	PERSONAL FUNCIONARI	6.265.551,19	0,00	6.265.551,19	3.375.961,08	2.889.590,11	2.142.963,59
13	PERSONAL LABORAL	171.288,45	0,00	171.288,45	137.755,41	33.533,04	82.445,26
15	INCENTIUS AL RENDIMENT	127.414,57	498.000,00	625.414,57	57.317,59	568.096,98	36.249,91
16	QUOTES, PRESTACIONS I DESPESES SOCIALS	3.067.565,78	878.939,23	3.946.505,01	2.350.919,71	1.595.585,30	1.661.599,86
1		15.885.951,95	1.376.939,23	17.262.891,18	8.907.569,22	8.355.321,96	6.050.491,01
20	LLOGUERS	526.713,33	80.000,00	606.713,33	328.897,80	277.815,53	187.761,97
21	REPARACIONS, MANTENIMENT I CONSERVACIÓ	877.477,67	40.750,00	918.227,67	463.366,69	454.860,98	187.795,75
22	MATERIAL, SUBMINISTRAMENTS I ALTRES	3.155.105,10	184.489,66	3.339.594,76	1.947.042,99	1.392.551,77	1.238.203,86
23	INDEMNITZACIONS PER RAÓ DEL SERVEI	2.853.605,47	2.569,99	2.856.175,46	1.459.366,42	1.396.809,04	1.096.670,89
2	DESPESES EN BÉNS CORRENTS I SERVEIS	7.412.901,57	307.809,65	7.720.711,22	4.198.673,90	3.522.037,32	2.710.432,47
48	A FAMÍLIES I INSTITUCIONS SENSE ÀNIM DE LUCRE	5.159.688,92	3.108.290,36	8.267.979,28	4.434.462,03	3.833.517,25	4.434.462,03
4	TRANSFERÈNCIES CORRENTS	5.159.688,92	3.108.290,36	8.267.979,28	4.434.462,03	3.833.517,25	4.434.462,03
61	INV. REPOSICIO INFRASTRUCTURES I BÉNS D'ÚS GENERAL	2.303.995,70	1.406.630,65	3.710.626,35	3.393.792,34	316.834,01	2.323.319,87
62	INV. NOVA PER FUNCIONAMENT DELS SERVEIS	1.029.533,73	-359.900,00	669.633,73	321.009,56	348.624,17	101.286,99
64	DESPESES EN INVERSIONS IMMATERIALS	180.303,63	32.000,00	212.303,63	179.239,22	33.064,41	104.610,10
65	INVERSIONS EN EQUIP DE PROCÉS DE DADES	942.086,47	0,00	942.086,47	752.864,35	189.222,12	111.344,73
67	INVERSIONS EN ALTRE IMMOBILITZAT MATERIAL	66.111,33	0,00	66.111,33	43.408,12	22.703,21	36.797,12
6	INVERSIONS REALS	4.522.030,86	1.078.730,65	5.600.761,51	4.690.313,59	910.447,92	2.677.358,81
78	TRANSF. CAP. A FAMÍLIES I INSTIT. SENSE ÀNIM LUCRE	6,01	6,01	12,02	0,00	12,02	0,00
7	TRANSFERÈNCIES DE CAPITAL	6,01	6,01	12,02	0,00	12,02	0,00
83	CONCESSIÓ DE PRÉSTECES FORA DEL SECTOR PUBLIC	12.020,24	0,00	12.020,24	12.020,24	0,00	12.020,24
8	ACTIUS FINANCERS	12.020,24	0,00	12.020,24	12.020,24	0,00	12.020,24
TOTAL		32.992.599,55	5.871.775,90	38.864.375,45	22.243.038,98	16.621.336,47	15.884.764,56

PARLAMENT DE CATALUNYA

SÍNDIC DE GREUGES

Exercici comptable: 2002

SITUACIÓ DE DESPESES. PRESSUPOST EXERCICI CORRENT

Situació dels crèdits pressupostaris (a nivell d'article). Des de l'01/01 fins al 30/06/02

Econ.	Crèdits inicials	Modificació	Crèdits Definitius	Crèdit Compromès	Romanent Crèdit Disponible
10	256.632,17	0,00	256.632,17	136.922,90	119.709,27
11	829.396,70	149.614,07	979.010,77	404.457,17	574.553,60
12	359.405,24	0,00	359.405,24	172.827,76	186.577,48
13	32.154,14	0,00	32.154,14	47.444,39	-15.290,25
15	40.808,72	0,00	40.808,72	5.104,70	35.704,02
16	266.969,57	0,00	266.969,57	122.530,28	144.439,29
1	1.785.366,54	149.614,07	1.934.980,61	889.287,20	1.045.693,41
20	54.091,09	0,00	54.091,09	9.605,08	44.486,01
21	15.025,30	0,00	15.025,30	7.622,29	7.403,01
22	404.841,73	72.035,32	476.877,05	226.376,09	250.500,96
23	66.712,34	0,00	66.712,34	28.825,92	37.886,42
2	540.670,46	72.035,32	612.705,78	272.429,38	340.276,40
61	601,01	12.048,96	12.649,97	10.532,96	2.117,01
62	1.202,02	0,00	1.202,02	584,69	617,33
64	3.005,06	0,00	3.005,06	1.015,53	1.989,53
65	12.020,24	0,00	12.020,24	0,00	12.020,24
67	1.803,04	0,00	1.803,04	898,72	904,32
6	18.631,37	12.048,96	30.680,33	13.031,90	17.648,43
83	3.005,06	0,00	3.005,06	0,00	3.005,06
8	3.005,06	0,00	3.005,06	0,00	3.005,06
TOTAL	2.347.673,43	233.698,35	2.581.371,78	1.174.748,48	1.406.623,30

PARLAMENT DE CATALUNYA

Exercici comptable: 2002

SITUACIÓ DE DESPESES. PRESSUPOST EXERCICI CORRENT

Situació de les obligacions reconegudes (a nivell d'article). Des de l'01/01 fins al 30/06/02

Econ.	Obligacions Reconegudes Netes	Pagaments Líquids	Total Pendent de Pagament	
10	ALTS CÀRRECS	2.018.469,12	2.018.469,12	0,00
11	PERSONAL EVENTUAL DE GABINETS	108.763,27	108.763,27	0,00
12	PERSONAL FUNCIONARI	2.142.963,59	2.142.963,59	0,00
13	PERSONAL LABORAL	82.445,26	82.445,26	0,00
15	INCENTIUS AL RENDIMENT	36.249,91	36.249,91	0,00
16	QUOTES, PRESTACIONS I DESPESES SOCIALS	1.661.599,86	1.527.071,07	134.528,79
1		6.050.491,01	5.915.962,22	134.528,79
20	LLOGUERS	187.761,97	119.750,28	68.011,69
21	REPARACIONS, MANTENIMENT I CONSERVACIÓ	187.795,75	132.684,47	55.111,28
22	MATERIAL, SUBMINISTRAMENTS I ALTRES	1.238.203,86	1.028.448,18	209.755,68
23	INDEMNITZACIONS PER RAÓ DEL SERVEI	1.096.670,89	1.069.213,27	27.457,62
2	DESPESES EN BÉNS CORRENTS I SERVEIS	2.710.432,47	2.350.096,20	360.336,27
48	A FAMÍLIES I INSTITUC. SENSE ÀNIM DE LUCRE	4.434.462,03	4.434.462,03	0,00
4	TRANSFERÈNCIES CORRENTS	4.434.462,03	4.434.462,03	0,00
61	INV. REPOSICIÓ INFRAESTRUCT. I BÉNS D'ÚS GENERAL	2.323.319,87	1.106.652,74	1.216.667,13
62	INV. NOVA PER FUNCIONAMENT DELS SERVEIS	101.286,99	90.073,69	11.213,30
64	DESPESES EN INVERSIONS IMMATERIALS	104.610,10	75.545,79	29.064,31
65	INVERSIONS EN EQUIP DE PROCÉS DE DADES	111.344,73	89.804,68	21.540,05
67	INVERSIONS EN ALTRE IMMOBILITZAT MATERIAL	36.797,12	29.605,30	7.191,82
6	INVERSIONS REALS	2.677.358,81	1.391.682,20	1.285.676,61
78	TRANSF. CAP. A FAMÍLIES I INSTIT. SENSE ÀNIM LUCRE	0,00	0,00	0,00
7	TRANSFERÈNCIES DE CAPITAL	0,00	0,00	0,00
83	CONCESSIÓ DE PRÉSTECES FORA DEL SECTOR PÚBLIC	12.020,24	12.020,24	0,00
8	ACTIUS FINANCERS	12.020,24	12.020,24	0,00
TOTAL		15.884.764,56	14.104.222,89	1.780.541,67

PARLAMENT DE CATALUNYA

SÍNDIC DE GREUGES

Exercici comptable:2002

SITUACIÓ DE DESPESES. PRESSUPOST EXERCICI CORRENT

Situació obligacions reconegudes (a nivell d'article). Des de l'01/01 fins al 30/06/02

Econ.	Obligacions Reconegudes Netes	Pagaments Líquids	Total Pendent de Pagament
10	ALTS CÀRRECS	0,00	0,00
11	PERSONAL EVENTUAL DE GABINETS	0,00	0,00
12	PERSONAL FUNCIONARI	0,00	0,00
13	PERSONAL LABORAL	0,00	0,00
15	INCENTIUS AL RENDIMENT	0,00	0,00
16	QUOTES, PRESTACIONS I DESPESES SOCIALS	80.390,15	79.903,27
1	DESPESES DE PERSONAL	80.390,15	79.903,27
20	LLOGUERS	8.591,24	7.381,51
21	REPARACIONS, MANTENIMENT I CONSERVACIÓ	7.622,29	7.622,29
22	MATERIAL, SUBMINISTRAMENTS I ALTRES	160.257,10	122.709,71
23	INDEMNITZACIONS PER RAÓ DEL SERVEI	28.825,92	28.825,92
2	DESPESES EN BÉNS CORRENTS I SERVEIS	205.296,55	166.539,43
61	INV. REPOSICIÓ INFRASTRUCTURES I BÉNS D'ÚS GENERAL	10.532,96	1.923,79
62	INV. NOVA PER FUNCIONAMENT DELS SERVEIS	584,69	584,69
64	DESPESES EN INVERSIONS IMMATERIALS	1.015,53	949,75
65	INVERSIONS EN EQUIP DE PROCÉS DE DADES	0,00	0,00
67	INVERSIONS EN ALTRE IMMOBILITZAT MATERIAL	898,72	898,72
6	INVERSIONS REALS	13.031,90	4.356,95
83	CONCESSIÓ DE PRÉSTECES FORA DEL SECTOR PÚBLIC	0,00	0,00
8	ACTIUS FINANCERS	0,00	0,00
TOTAL	298.718,60	250.799,65	47.918,95